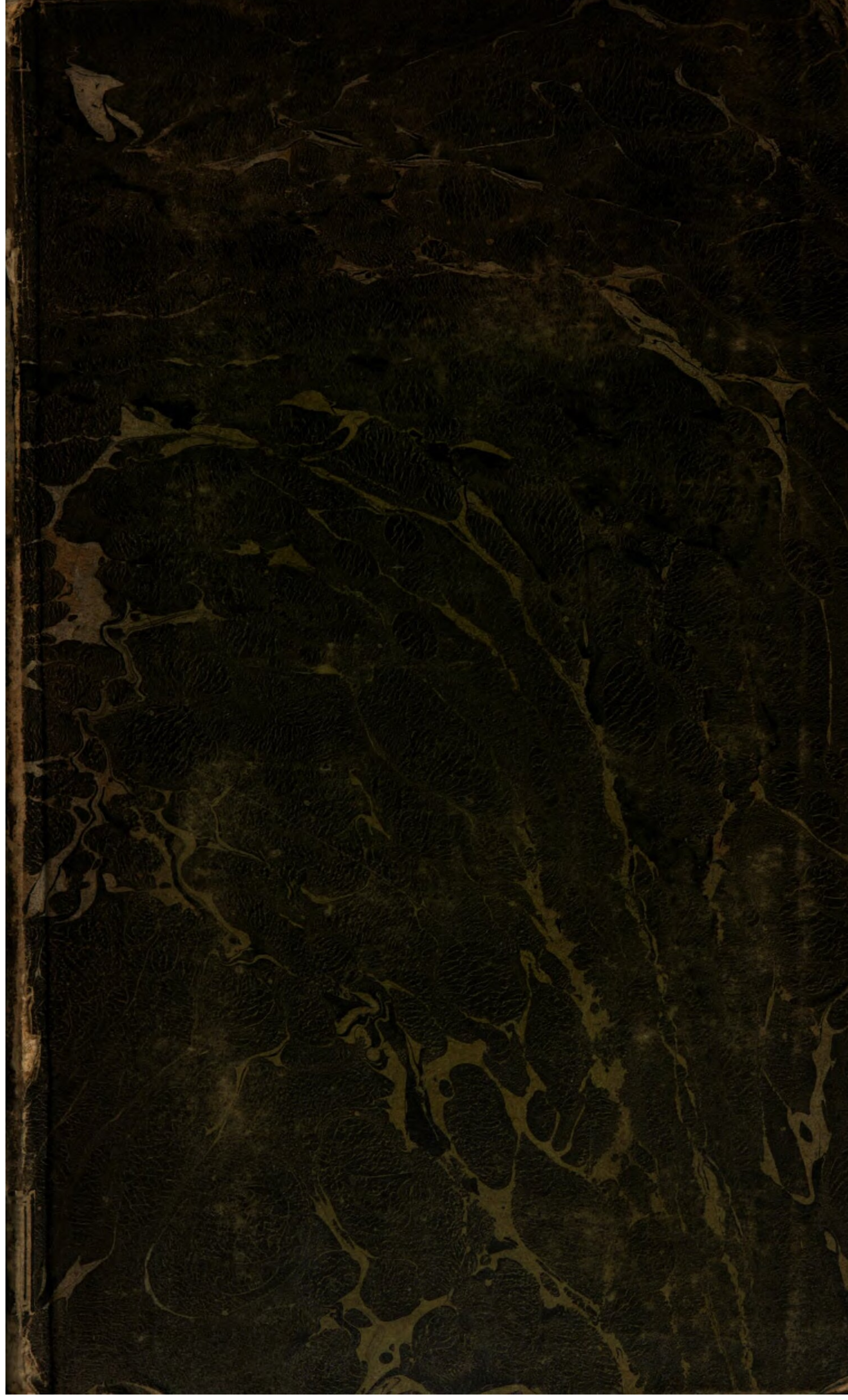

L. Grace

33^h

Callies

GAZOPHYLACIUM

GRAECORUM.

GAEOPHYLIUM

GRAECORUM

PHILIPPI CATTIERI
GAZOPHYLACIUM
GRAECORUM,

SEU

METHODUS ADMIRABILIS

AD INSIGNEM BREVI COMPARANDAM
VERBORUM COPIAM.

CUM AUCTARIO

FRID. LUDOV. ABRESCH,

EX EDITIONE ALTERA, MULTIS PARTIBUS
LOCUPLETIORI.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. ET J. HONKOOP,
MDCCCIX.

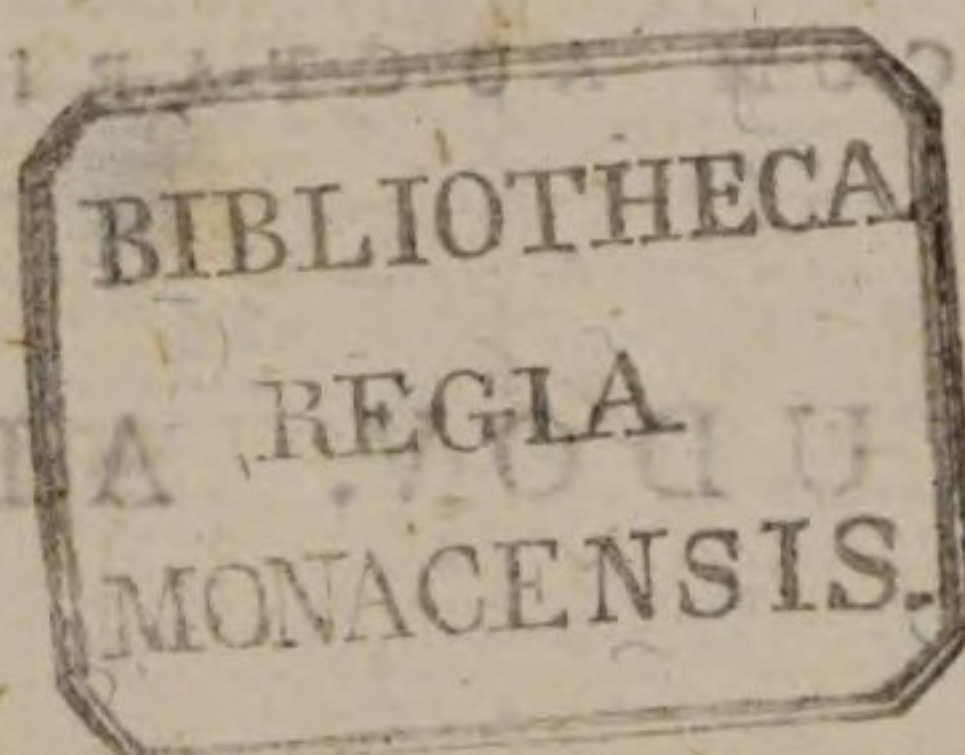
PHILIPPI CATTIERI
CAZOTHYLACIUM
GRACORUM

ME THODUS AMIRABILIS

AD INGENIUM MEI COMPARANDAM

VERBORUM COPIAM

COPIA 10

FRID. HUB. ABERSCH

AD INGENIUM MEI COMPARANDAM

LOCUSTIONA

INGUNIELAVOREM

ST. HONKOP

AD INGENIUM MEI COMPARANDAM

L E C T O R I

Φ Ι Λ Ε Λ Λ Η Ν Ι.

En tibi, Lector, libellum, multis in Belgio Viris doctis, priusquam per me, casu eum aliquando nactum, innotuit, ut non magis cognitum, atque in Germania fuisse scribit, qui anno huius seculi octavo, eadem qua nunc quoque forma prodit, in lucem denuo produxerat Henricus Jacobus van Bashuyfen, Professor Hanovienfis, ita nec minus ob utilitatem expetitur. Auctorem eundem esse credo, cuius ut in Graecis non ineruditi meminit Claudius Sarravius Epist. cxcī. atque parva, nec inusitata Gallis in istiusmodi Propriis Latina terminatione efferendis, literarum in fine nominis facta transpositione, Catterium vocat.

*

Edi-

Ediderat is hanc suam Methodum Parisiis anno cioricli. forma Quarta, titulo ei praefixo, etsi non mendaci, nimium tamen specioso & magnifico; clausula quoque imposita eiusmodi, quae immodicum prodat proprii inventi admiratorem. Verum his nihil de libelli pretio decedit; cuius revera hanc esse dotem, ut viam monstret, qua insignis brevi verborum copia, vix voluntaria oblivione conterenda, comparari possit, experti loquuntur non nostrae tantum disciplinae alumni, sed quotquot etiam alii, apographum a nobis adepti, eo sunt usi. Ad titulum quod attinet, hunc in fronte libri paululum immutavi; in ipso opere nihil aliud novandum mihi sumsi, nisi quod Sectione X. confusum perturbatumque Praepositionum ordinem ad literarum seriem instituerim, & quoties nomen quodpiam Declinationis ferebatur Tertiae aut Quintae, pro Secundae & Tertiae, receptum hunc hodie apud Grammaticos Declinationum numerum introduxerim: tum sicubi unam alteramque vocem inserui, eas per uncinos, aut duo cola ab Auctoris verbis secrevi. Accessiones nostrae cum praeter supplenda in Cattieri libello nonnulla contineant, quae ad rem proprie non pertinent memorialem, nec ut cetera tironum ad captum accommodata; exercitioribus tamen
 usui

usui fortasse futura; integrum unicuique erit inde petere quae volet, reliqua legendo trans-
mittere, perinde atque non adessent, & pro
non scriptis habere. Quemadmodum autem
inter id genus alia, quae ex occasione, &
quia sub manum nascebantur, inferere libuit,
de nonnullis, quae Viri docti aut libris edi-
tis, aut per epistolas summa cum benevo-
lentiae testificatione me monere dignati sunt,
& quibus pro hoc beneficio gratias maximas
ago habeoque, mentem meam propius ape-
rui; ita non possum, quin, quae praeterea
Vir harum literarum peritissimus in Thucydi-
deis nostris sibi observata perhumaniter me-
cum communicavit, nec ibi locum invenere,
hic adponam.

Diluc. Pag. 42. In *Sophoclis* fragmento *σάλνυσι*
cum *Casaubono* accepi pro tertia Praesentis; ipse
pro casu habet Participii: secutus adeo *H. Steph.*
in Thes. V. *σάινειν*; qui tamen cum non alio exem-
plo probet, caudam ipsam dici *σάλνειν*, quale nec-
dum mihi observatum, sententiam non muto.

Pag. 81. In *Ephippi* versu correctionem *Κατε —*
Φίλησεν non admittens, legendum putat, prout
idem fragm. occurrit iterum in *Athen.* L. VIII.
P. 363. secus atque post *Casaubonum* visum est
mihi.

Pag. 189. In *Sosipatri* verbis legendum con-
ieceram *Μικρὰ διακονήσω σε*, quod compositum
vidi postea adgnosceret *Scapulae* Lexicon & *H.*
Steph.

Steph. Thes. Indicem, quanquam sine auctore; Ipse tentabat *Μίκρ' ἄττα κινήσω γε*. Conf. Dil. Thuc. Auct. P. 269.

Pag. 446. In *Thuc. L. IV. c. 79. vs. 60.* praeclare observat, εἰ abesse non posse, quod veteres Attici non adhibere soleant ὥς, nisi ubi ἡ πρὸς habeat locum; idque perpetuo obtinere apud *Thucydiden*, ut videre sit P. 140. vs. 48. P. 353. ubi eodem in errore versetur *Jos. Wasse.* P. 365. vs. 92. & P. 527. vs. 36.

P. 532. Probandum potius fuisse monebat *Πυθαῖως* prae *Πυθαίεως* [*Πυθαέως* legitur in *Paus.* P. 231.] ad instar *Περαιῶς*. Eodemque modo *Μηλιῶς* e Mss. restituendum in *Thuc.* P. 297. vs. 13. & 508. vs. 68.

Pag. 553. Correctionem *ἔσσηνας* in Schol. improbat; & vereor sane nequis alius lateat error in τῷ Ἑλληνας.

Pag. 575. Propositam in *Lysiae* fragm. emendationem ab *Jo. Taylor* ad *Lys.* Pag. 620. iam occupatam indicabat.

Pag. 720. Monebat, verba esse *Platonis*, quae ego nimis credulus *Gesnero*, addo & *Fabricio* Biblioth. Gr. Vol. II. P. 257. aliisque, *Aristoxeno* tribuerim. Et extant L. IV. Legg. P. 601. C. D.

Pag. 782. Tanquam *Dion. Chrysostomi* citati notabat, quae sint *Phintyos*. Et huius sub nomine fragmentum illud recte iam fuerat a me adductum emaculatumque Diluc. Pag. 313. ult.

Pag. 97. Emendatio in verbis *Theopompi Comici* proposita, sed vitiosissime impressa, etsi ex parte ad meam tunc mentem in Erratis sit correctā, tamen
nunc

nunc legam potius , Ἄρ' εἴ κάτοπτρον φύσεως , ἢν
 πληῆρες δοθῇς ; & deinde Πιοῦσα δ' ὁπόσον θυμὸς ἀν' ἡ
 σοι , εἴτ' ἐμοὶ Παράδος —

Pag. 553. vs. 24. Corrigas velim , L. III. c. 66.
 sensu obvio.] *Herodoti* est L. III. c. 82. &c.

Haec erant , Lector , quae priusquam ad
 ipsum libellum cognoscendum accederes , ig-
 norare te nolui. Vale.

Zwollae Prid. Idus Aprilis

CICIDCCLVII.

Dedicatio Henr. Jac. van Bashuy-
 fen. G. F.

Joh. Dan. Herpfero J. U. D. sereniss.

Comitis Hanovici Consiliario & novae

civitatis Syndico &c. | Socero suo.

Accipe Vir excellentissime & doctissime, Socer
 non uno nomine colende, specimen novum, si non
 diligentiae, saltem fidelitatis meae, in iuvanda Stu-
 diosa iuventute. Diligentiam enim vocarem, si pro-
 pria inventa tibi offerrem, quae maluisti Proceribus
 Antiquissimae ac Celeberrimae Academiae Lugduno
 Batavae, quam tibi ipsi inscribi; fidelitatem igitur
 vocando, Scapham Scapham dixero: Etsi quae-

dam inventionis species sit, vetera & antiquitate pene sepulta, saltem oblivioni data, in lucem & usum revocare. Quod facile probatu esset, si systema mundi Cartesio tributum, si systema septenarii Prophetici, aliaque id genus multa, ob quae male Magnus Cocceius a quibusdam male audivit, iam veteribus cognita, sed ab aliis neglecta, & ab his in usum tantum redueta cogitemus. Proferrem plura talia, si, Excellentissime Socer, longos logos ferre posses, & non plura quam dici potest exempla scires. Atque his quo minus egregium Catrieri mei inventum annumerem, nil obstare video; paucos enim etsi eruditissimos inveni, quibus illud cognitum haecenus fuit, pauciores autem, qui libro a me postea commendato, meum de eo edendo non approbarent iudicium, manibusque pedibusque (ut dici solet) in eam non irent mecum sententiam. Cum igitur, quicquid hac in parte tentavi, Studio inserviendi iuventuti Academicae & Scholasticae fecerim: atque praeter gravissimas Reip. curas, eo quoque loco positus sis, ut Ecclesiarum & Scholarum salus tibi incumbat, praetereaque non infimi subsellii Juris Consultus sit, cuius lucubrationes tibi sacras facio, quas & olim Nobilissimus & ingeniosissimus Auctor Medico, sed Graece Doctissimo dedicaverat, non in malam spero partem interpreta-beris, quod novam earum editionem ante pedes tuos deponam. Cum ut omne quod à literis nomen habet, sic etiam Graecas & Romanas literas ames impense. Nam quemadmodum multis nominibus, Vir Excellentissime, Socer colende, tibi me obstrictum agnosco, cum quod Nobilissimae tuae
cog-

cognitioni inscribendum non indignum iudicaveris, tum etiam ob multos tuae Eruditionis & subtilissimi ingenii fructus, qui ex frequentissimis colloquiis ad me redundarunt, aliaque beneficia, quibus recensendis imparem me agnosco; Ita gratus pro his beneficiis animus, publicam gratitudinem, te etiam invito, qui publice laudari non vis, diutius differre non potuit. Prout autem novi, Vir Excell. Socer colende, tui ordinis & genii homines, non ex donorum amplitudine, sed datoris animo, gratitudinem metiri solere, sic confido, hunc qualemcunque laborem, aut fidelitatis meae potius documentum, eo quo is offertur animo acceptum iri, tanquam indubitatum signum meae erga te pietatis, & erga bonas literas, quarum cultoribus facilis ad te aditus est, amoris: Id porro omni nisu acturus, ut per meam personam, nullum dedecus, quod a pigro homine proficisci posset, & bene quidem credis, Honoratissimam domum tuam intret, sed quivis intelligat, me talem esse, qualem cupis, Patriae dignum civem, Ecclesiae pastorem, non mercenarium, Doctoremque iuramenti memorem, qui & ore Ecclesiae, & pro praesenti statu, calamo studiosae iuventutis commoda promovendo, se fidelem scribam Regni coelorum praestet, ita tamen, ut publicis iisque gravissimis oneribus nihil decessurum sit, ut ipsa praxi haecenus me evicisse puto. Vale Vir Excell. Socer colende, mihi que fave. Dabam Hanoviae a. d. 1. Julii 1708.

P R A E F A T I O

*Celeberrimis Linguae Graecae Professoribus,
 Rectoribus, & Praeceptoribus, Viris
 Clarissimis, Doctissimis S. P. D.*

H. J. van Bashuyfen. G. F.

En vobis librum, ut ego quidem puto, auro contra charum, qui interiora Graecae Linguae aperit fideliter, & quod hodiernis Grammaticis, Lexicis & Nomenclaturis deest refarcire aptus natus est. Cattieri is est, Advocati Curiae supremae Parisiensis quondam Celebratissimi, qui eum in proprios usus conscripserat; tandem autem efflagitantibus amicis, anno aerae vulgaris 1651. Parisiis edidit, & in ipsa fronte illius editionis domesticam huius opusculi explicationem promiserat. Qui meliori fato dignus optimi viri labor, haecenus sepultus in Virorum Eruditorum Museis latuit, aliis publico eum invidentibus, aliis parvam opusculi molem inter libros suos vix observantibus; quemadmodum plurimis Doctissimis hominibus, quos infelix Gallia superiori seculo eiecit, quibuscum de eo colloqui datum fuit, nescio quo fato incognitus fuit. Quare cum existimarem, me rem vobis non iniucundam praestitutum, si eum ex tenebris in lucem eruerem, ut quod Auctor ipse soluit, vobis ulterius Juventuti

ve-

vestrae explicandum traderem. Quod profecto sine fructu non fiet, quemadmodum id expertus sum, qui ab eo tempore, quo hunc librum possedi, eadem methodo privatissime quibusdam literas Hebraicas exposui, methodumque meam suo tempore, si desiderabitur, publici iuris faciam, quam hactenus ab effectu iudicabitis; qui is est, ut sine carnificina memoriae, rationis ope, totum Lexicon, etiam vocabulis feracissimum aliis non tantum cognitum reddere, sed etiam ex literis **דאמכתי**, adiunctis aliis regulis, Lexicographorum errores emendandi rationem docere auserim; modum si nescis, dicam suo tempore, ubi hunc laborem tibi non ingratum fuisse intellexero. Vale. Dabam a. d. 1. Julii 1708.

Dedicatio Philippi Cattieri

Doctissimo atque Celeberrimo Viro Domino

Justo Laigneau, in alma Universitate

Patavina Doctori, atque Ducis

Aurelianensis Medico ordinario

D. D. C.

Methodum admirabilem tibi Viro admirando confecro iure ac merito. Nam ea natus es indole, ut omnes scientias animo complecti valeas. Sane inter

illos , qui Hippocratis & Galeni placitis addicti sunt , mirum quantum emicas , adeo ut tui nominis anagramma tam verum sit quam quod maxime , **VIVAT IS GALENUS** , quo titulo vir omni exemplo maior Sanctorius a Sanctorio Venetiis te admodum colebat. Astrorum scientiam , quae Medicinae gnaviter ac indefinenter ancillatur , foelicissime excoluisti , atque eius adminiculo sacratissimi Principis nostri Ludovici XIV. natalia perspecta habebas quinquennio antequam in lucem prodiret. Physiognomia tibi apprime nota , ex cuius praecipitationibus omnes Monarchas docebis , si libet , quos suspectos habere debeant , quos etiam gratos acceptosque. Philosophiam Hermeticam in deliciis habuisti , nec ideo Aristotelis dogmata unquam a te neglecta sunt ; ex quo factum est , ut inter peregrinandum Vir usque ad miraculum eruditus Cremoninus , Tuo familiari alloquio gauderet , nec non Celeberrimus ille Galilaeus de Galilaeo. Verum quod me propius attingit , Te in Graecis demiror. Sane eo usque provectus in his nostris studiis , ut si Ilocrates , Demosthenesque hodierna die excitarentur a mortuo , *Tuum tibi inviderent Atticismum* , quo tantopere efflorescis. Haec qui perspecta habuerit , nunquam me fane vituperabit , quod te Moecenatem huic meo libello esse exoptaverim ; Imo ignarus aut excors forem , si Tuo nomini haec non consecrarem , praesertim cum probe sciam , quantum linguam Graecam depereas , quantumque eos adames , qui in clivo Attico desudant. Tu munusculum , quod ingenue offero , candide acci-

cipias , & me meaque amare nunquam desinas.
Vale ad multos annos. E Musaeo 9. Kal. Novemb.
anno salutifero 1651.

PHILIPPUS CATTIERUS.

L E C T U R I S.

Formas dictionum Graecarum in Grammaticis
antea confusas , aut in Lexicis passim diffusas , *in*
unum corpus colligere , atque in artem redigere
conatus sum , ut admiranda illa formarum doctrina
non amplius vaga circumferatur , sed certis com-
prehensa limitibus mente atque cogitatione facile
capi possit , & indivulsis conceptibus percipi. Fa-
ciet istud ad hoc quam maxime , ut *cum certitudi-*
ne verba faciamus. Nam sic apud nos dicturi su-
mus : ita se habent omnium dictionum formae ,
nec alio modo efformari possunt ; vel istud vocabu-
lum , quod occurrit , non est de familia formarum ,
atque ita nullus omnino superest dubitationi locus ,
aut animi fluctuationi ulla occasio. Opus hoc quod
suscepi medium est inter Grammaticam & Lexicon ,
ex utroque desumptum , utrique manus adiutrices
porrigit. Novam autem in eo non quaesivi viam ,
sed in itinere plurimorum pedibus trito , nova vesti-
gia defixi. Imitatus sum Philosophantium filios ,
qui Logicam antiquitus confusam in ipsis Physico-
rum aut Moraliū diatribis inde extraxerunt , & in
unum

unum corpus coëgerunt, ex quo ars Logica conflata est. Nec non Chirurgorum iudustriam aemulatus sum, qui ex variis ossibus hinc inde sparsis *σκελετὸν* per aptas commissuras componunt, unde nova compages. Ita profecto ubicunque locorum extabant dictionum formae, sed dissociatae, & Canonum comitatu destitutae; quas in unum omnes eundemque locum contuli, ut Graecorum Gazophylacium conflarem. In duobus autem Methodus posita est, 1. in formis dictionum, 2. in Canonibus, quibus dictionum anima continetur, quos qui rite perceperit, momento innumera vocabula discet, etiam non conspecto Lexico, & sine taedio eorum memoriam conservabit. Sane hoc ausim affirmare: nimirum si Lexica iam comburerentur omnia, posse huius Methodi ope in integrum restitui, & eum, qui me audierit super hac materia, facile evasurum in Lexicographum accuratum. Quod sane lingua Graeca habet *sua ipsius indole, non autem mei laboris artificio*, tantopere illa perfecta est, & aliis linguis praestantior. Hic omittere non possum, quasdam radices apud Graecos esse fertiles, alias minus feraces, atque alias esse sterilitate sua tristes. In quibus omnibus vere dicam, me vobis plus suppetiarum ferre, quam ex Magistris auxilii habui. Utamini si ita visum fuerit, & si quaedam pervideatis, quae me latuerint, benevole nobiscum communate. Vigete, valet. E Musaeo 9. Kal. Novemb. Anno salutifero 1651.

PHILIPPUS CATTIERUS.

A Monsieur CATTIER,

Sur ce qu'il met sa Methode en lumiere.

SONNET.

*G*rece qui te vantois d'avoir eu un Homere,
 Un Homme qui passoit le reste des mortels,
 De l'avoir honoré par des los solemnels,
 Si tost qu'il fust sorty du ventre de sa Mere.
 Baisse, baisse à ce coup ton humeur trop altiere,
 Reconnois aujourd'huy par des dons mutuels,
 Celuy à qui on doit preparer des Autels,
 Envoyant les beaux traitts que son Esprit profere.
 A vous belle Methode, à qui cela s'adresse,
 Doibt consacrer son coeur la plus noble jeunesse,
 Et à vous grand Auteur la France cette fois,
 Doibt le resouvenir d'un gage precieux,
 En lisant ce Livret, petit, mais merveilleux,
 Qui vous fera nommer l'Homere des Francois.

Par vostre tres humble & tres affectionné serviteur,

Jacques Dallemaignes.

Clarissimo & Eruditissimo Viro

Philippo Cattier,

In Senatu Parisiensi Patrono.

Difficile est adeo Graecam perdiscere linguam,

Ut vix sit, qui non deferat, unus, opus.

Foelix quod tricas huius remove conatus,

Non male res animo cefferit illa tuo.

Ad te qui Graeci studii capiuntur amore

Accedent: namque his undique pandis iter:

Et quibus in cursu obstabant discrimina multa,

Te monstrante viam, nunc superare datur.

Isaacus Cattier Doctor Medicus

Monspeliensis. & Medicus Regius.

Ad Clarissimum Dom. D. *Philippum Cattier,*

Senatus Parisiensis Patronum dignissimum.

Dum miram volvo Methodum grates Tibi solvo,

Nomen & innumeris laudibus afficio.

Divinum dicam Catiere opus esse putandum;

Scilicet immensis viribus hoc eguit.

Hellenica quisquis radice vocabula duxit

Conticeat, nam res competit illa Tibi.

Tui cultor observantissimus

De Vaucouleurs.

COR.

C O R R I G E N D A.

Pag. 32. vs. 19. γενέσθα,	<i>leg. γενέσθαι.</i>
— 47. vs. 3. fit	<i>leg. fit.</i>
— 59. vs. 17. id	<i>leg. Vid.</i>
— 74. vs. 4. πότολμος	<i>leg. ἀπότολμος.</i>
— 78. infra. 60	<i>leg. 63.</i>
— 79. vs. 20. ἐκπαλάειν	<i>leg. ἐκπαλάειν.</i>

Ceterum scias, L. B. velim, iteratam hanc Abreschii V. Cl. editionem magno mihi fuisse labore; compluribus enim locis MS erat fere extritum, aut lectu adeo difficile, ut sensum conjectura assequi, & sequentia praecedentibus connectere necesse mihi fuerit: qua
qui-

quidem re, quodque nonnulla adeo de meis
quoque addidi, nihil de inveteratis τοῦ μακα-
ρίτου laudibus decessisse & spero & vero etiam
confido. Vale L. B. & libro hoc multis
nominibus utilissimo magno cum tuo fructu
utere.

a. d. 22 Dec. 1808.

E. E.

ME-

METHODUS

ADMIRABILIS.

*Secundum quam intra horae spatium possit
quis addiscere memoriter innumera vocabula
Graeca derivata; idque ita ut nunquam
eorum obliviscatur, si modo hancce Metho-
dum apprime calleat.*

Nonnulli (*) iuvarunt memoriam, at nemo
obviam ivit oblivioni in hoc genere studiorum.
Utrumque impraesentiarum facturus sum; me-
moriam vel infoelicissimam adiuvabo, & obli-
vioni medelam adhibebo; eadem arte hoc
praestiturus sum, & Methodum conflavi, a
qua id omnes speretis velim. Caeterum ea
adeo facilis erit, ac tantopere suavis, ut nul-
lam sui nauseam creet.

Tota

(*) Ita Libelli Auctor pro *juverunt*, errore
multis communi, de quo *Voss. L. I. de Vit. Serm.*
P. 33. & V. 311.

Tota haec Methodus in duas partes tributa est. Prima Generalis, quae viam sternit; altera Specialis, quae firma ponit vestigia.

METHODI PARS PRIMA.

Quae est generalis, quaeque viam sternit.

1. Juvabitur memoria, si dictionum formae suo naturali ordine disponantur, secundum varias scaturigines, rectoque deductionis filo; ut si assignetur haec radix, οἶκος domus, ut meam memoriam adiuvem, sic omnes formas dictionum a radice ortas disponam: οἶκος, οἰκία, οἰκέω, οἰκημα, οἰκησις, οἰκέτης, οἰκητής, οἰκητήριον, οἰκητέον, &c. Hunc naturae ordinem sectatus est ingeniosus Vir Johannes Scapula in aureo suo Lexico, ac nunquam fatis commendato.

Tenuit eundem M. Gottlieb. Frid. Peckius in Graecae Linguae Libro Memoriali, edito Lips. MDCCCIX. in quo Methodo Cellariana Primitiva & Simplicia cum suis quaeque derivatis compositisque exhibentur.

2. Impedietur harum dictionum oblivio, si cuilibet formae sua propria atque perpetua significatio tribuatur, quantum id fieri poterit,

sit, ut cognita vocis forma, & significatione applicata tali formae, memoriae quaedam perennitas mentibus increetur. Resumo dictiones numero 1. assignatas, οἶκος *domus*, οἰκία *familia*, οἰκέω *habito*, οἶκημα *habitaculum*, οἰκησις *habitatio*, οἰκέτης *domesticus*, οἰκητῆς *habitor*, οἰκητήριον *domicilium*, οἰκητέον *habitandum*, &c. De formis, & de applicatione significationis cuilibet formae, agam infra in altera parte.

3. Has duas observationes connecte, & inde haec πορίσματα collige: 1. Danda est radix cum significatu. 2. Disponendae sunt formae a radice pullulantes. 3. Cuilibet formae applicabis suam propriam atque aeternam significationem. 4. Haec ubi in una radice praestiteris, in aliis radicibus facile obtinebis; sic πλοῦτος, πλουσία, πλουτέω, &c. φίλος, φίλεια, φιλέω, &c.

Πλουσία foemininum cum sit ab adjectivo πλούσιος, minus huc convenit; responderet praemisso οἰκία & subiecto φίλεια, si, ut compositum φιλοπλουτία *divitiarum studium*, ita simplex πλουτία foret in usu.

Caetera necesse non est, ut radix terminetur in ος, quocunque alio modo desinere potest, & tamen formas inde deduces, ut, πέπτω *coquo*, πεπασμὸς *maturatio*; πέπανσις

idem per Enallagen formae, πεπτὸς coctus, πεπτὺς coctivus, coquendi vim habens, πεπτέον coquendum, &c.

4. Jam in derivatione ista vocabulorum ab una radice descendentium sedulo distingues omnes dictiones, quae recedunt a significatione radice ob aliquod adiacens, seu ob aliquam circumstantiam: sic ab ἀγορά forum, & ὄρθρον diluculum, fit ὀρθραγορίσκος porcellus, & ab ἄριστος optimus, & ὠδὺς, ἴνος, ἡ, dolor par- turientis, fit ἀριστώδυνες Athenae. Tractatum de his dictionibus a radice diversum quid significantibus scripsi mihi, & in musaeo (*) asservo, quem cum curiosis communicabo. Hic fit canon talis: *In dictionibus, quae recedunt a significatione radice, excogitanda est aliqua circumstantia conveniens, ob quam tale derivatum congruat cum sua radice.* In quo iuvaberis a Lexicographis & a Scholiastis Graecis. Eiusmodi adiacens seu circumstantia erit unio, seu connexio, seu vinculum derivati cum radice, alias non esset ulla cohaerentia.

Significationis rationem τοῦ ὀρθραγορίσκος docet *Dionysius* apud *Athenaeum* L. IV. p. 140. B. Conf. Ca-

(*) Sic pro museo tam hic quam in Dedicatio-
ne, & *Bashusius* in Praefat.

Casaub. Anim. c. 8. nec non *Hesychii* interpretes ad V. Βορθαγορίσκια & Ὀρθαγόρικος.

5. Adnotanda quoque sunt illa, quae ob compositionem cum aliqua particula suam mutant significationem, ut ἀκούω *audio*, παρ-
ακούω *negligenter audio*.

6. Nec omittenda illa, quae sunt dicomposita, hoc est dupliciter composita, quaeque addunt aliquid primariae significationi, ut θήκη *theca*, παρακαταθήκη *depositum*, κατάσασις *constitutio*, ἀποκατάσασις *in integrum restitutio*.

7. Id etiam observandum, nimirum eandem dictionem varia significare ob varias materias; vel secundum diversas disciplinas: sic in venaticis θηραθεὶς *captus*, in arte oratoria θηραθεὶς *persuasus*, &c.

8. Plurima non connectuntur cum radice, nisi κατ' ἀντίφρασιν, hoc est *per contradictionem*, sic συμφέρω *confero*, *prosum*, συμφορὰ *calamitas*.

Nulla hic est antiphrasis. Συμφέρειν *conferre*, *congerere*, hinc συμφορὰ *congestus*, *coacervatio in unum*, quo sensu adhibitum Graecis docet *Suidas* & *Diluc. Thuc.* p. 582. Hinc συμφέρει, ut Lat. *confert*, *conducit*, idem quod *prodest*, & συμφορὰ significationis mediae tam *prosperam* notat quam *adversam fortunam*. Vid. Anim. ad *Aesch.* L. II. p. 316.

9. Huc quoque referri par est ea, quae

variis saeculis immutata sunt, quo in genere sunt Archaismi, Neoterismi, & Graecismus Byzantinus. Ad veterum Graecorum linguam sunt prisca Lexica. Expectetis ad Neoterismum celebre illud Lexicon Byzantinum, de quo in Protreptico Vir Doctissimus *Philippus Labbé* ex Typographia Regia.

Non prodiit istud *Labbei* opus, nec ut eius desiderio moveamur facit *Du Cangii* Glossarium ad Scriptores Mediae & Infimae Graecitatis, quo nihil eo in genere consummatius.

10. Non praetermittes vocabula, quae in phrasi perdunt suam significationem, atque novam acquirunt *vi phrasews*, ut οἱ ἀμφὶ τοῦ Σωκράτην *Socrates ipse*.

Habet iste Graecismus non modo locum in nominibus propriis, verum etiam adpellativis, ut οἱ περὶ τὸ ἱερὸν *sacerdotes*, *aeditui*, in *Herodot.* L. II. c. 42. *Paus.* Eliac. p. 404. *Arcad.* p. 676. *Philostr.* Vit. Apol. Tyan. I. c. 8. cuius cap. 37. Articulus excidit, & leg. καὶ ἦγον αὐτὸν οἱ ἀμφὶ τὴν γυναικωνίτην *eum ergo gynaecio praefecti ducebant.* *Plat.* Hipp. Maj. p. 95. F. οἱ περὶ τὴν σοφίαν. L. XI. Legg. 677. B. οἱ περὶ τὴν τῆς ἀγορᾶς χρείαν. L. X. p. 673. D. G. οἱ περὶ πᾶσαν ἀσέβειαν ὄντες. De Praeposit. ἀπὸ & ἐξ simili periphrasi inservientibus vid. Cl. *Jac. de Rhoer.* ad *Porphyr.* de Abst. L. I. §. 3. de Κατὰ Dil. *Thuc.* Auctar. p. 407. Conf. infra Sect. X. ad praepositionem *περὶ*.

11. Particulae quoque orationis in hoc album sunt referendae, quae totam linguae difficultatem complectuntur. De quibus permulta plurima scripsere. Vid. Idiotismos Linguae Graecae industrii *F. Vigeri*.

Huic iungatur *Matth. Devarii* libellus de Particulis Graecae Linguae.

12. Ut nihil intentatum relinquam, observanda sunt ea omnia, quae pro vario accentu varia significant, ut βίος *vita*, & βίς *nervus in arcu*. Item quae ob diversum spiritum diversa indicant, ut αἶδω *cano*, & αἶδω *placeo*. De quibus ad calcem Lexici.

METHODI PARS ALTERA:

*Quae specialis est, quaeque firma defigit
vestigia.*

Hanc Methodi partem in plurimas Sectiones dividam, vitandae confusionis gratia.

SECTIO PRIMA.

In qua est Basis Methodi.

1. Fundamentum Methodi est, ut assignetur radix, à qua descendant variae dictionum for-

M E T H O D U S

mae. Ideoque in parte Generali primo loco id observavi. Ut οἶκος, οἰκία, οἰκέω, οἶκημα &c. sic & φίλος, φιλία, φιλέω, φίλημα, &c.

2. Hic quaerunt omnes, At quomodo radicem dignoscere poterō?

Respondebo, Vox ea est radix, quae simplicissima est, & quae minus literarum habet: voces autem a radice descendentes onerantur literis adventitiis, ut patet allatis exemplis ab οἶκος, οἶκημα &c. & a φίλος, φίλημα &c.

3. Assignata radice, en quid agendum sit. *Mutanda est terminatio radice in multas alias terminationes, & qualibet e terminatione exsurgit nova forma dictionis.* Ut οἶκος, muta os in ία, οἰκία: rursus muta ία in έω, οἰκέω; deinde έω in ημα, οἶκημα. Corpus autem dictionis remanet, mutatur solum terminatio.

S E C T I O S E C U N D A

*De verbis sive a radice descendentibus,
sive non descendentibus*

1. Saepe radix est nomen, ut assignatis exemplis patet Sectione Prima; saepe etiam verbum est radix, ut videre est in Lexicis; sic φιλέω est verbum a radice φίλος; at vero θάλλω *flareo* est radix.

Ra-

Radices nempe sunt receptae: nam proprie *θάλλω* est a *θα*, ut *ἀγάλλω* ex *ἀγῶ*, *σφάλλω* ex *σφάω*, *σφῶ*. Vid. *Eust.* ad *Ilīad.* Λ. pag. 813. vs. 30. seqq.

2. Cum incurrit in oculos verbum aliquod, siue sit a radice, siue sit radix, considera eius verbi terminationem, & hos Canones in memoriam revoca.

1. Canon. Quaedam verba significant actionem simplicem, ut *ποιέω* *facio*.

2. Canon. Verba in *όω* significant 1. actionem simplicem, ut *χρυσόω* *inauro*. 2. Transi-
tivam, ut *ὕπνόω* *soporo*, *dormire facio*.

3. Canon. Verba in *όττω* significant actionem Frequentativam, ut *ὕπνόττω* *dormiturio*, *obdormisco*.

4. Canon. Verba in *ιάω* significant actionem Frequentativam, ut *ὠχρίαώ* *pallesco*, *ἐρυθρίαώ* *erubesco*, *ὀδοντίαώ* *dentio*; vel desiderium, ut *κελευθίαώ* *iter facere cupio*. *μαθησιαώ*

Sic *λιθιάω*, *ὕδροπιᾶν* *calculo*, *hydrope laborare*, *ἀθανατιᾶν* *deum esse affectare*, quod *Philostr.* Lib. VIII. Vit. Apol. Tyan. c. 17. p. 337. restituit *Olear.* sed ubi in Not. male legitur *θανατόω*, pro *θανατάω*, qua in voce conf. *Suid.* & *Etym. Mag.* *ἐπιδεικτιᾶν* *monstrari velle* in *Chrys.* Tom. III. in N. T. pag. 76. B2. *ἀπαλλακτιᾶν* *liberari cupere* in *Artemid.* II. Oneir. c. 3. *στρατηγιᾶν* *exercitus praefecturam affectare* apud *Xen.* VI. K. A. p. 525. quo & in verbo adi *Hesych.* & *Suid.* deque

huius formae pluribus Not. *Bergleri* ad *Alciph.* L. I. Ep. 13. & *Er. Schmid.* ad *Matth.* p. 83.

5. Canon. Verba in ἰζω significant 1. actionem simplicem, ut φράζω *dico*. 2. actionem Transitivam, ut σαφηνίζω *illustro, lucere facio*. 3. imitationem, ut ἐλληνίζειν *Graecos imitari*. 4. vel significant neutraliter, ut σελαγίζω *luceo*. σωφρονίζω

Inter exempla producta cum sit φράζω, scribere Noster videtur voluisse, Verba in ζω. Ceterum ut ἐλληνίζειν, sic φιλιππίζειν, Ἀλεξανδρίζειν *Philippi, Alexandri partes sequi*, Γοργιάζειν *Gorgiam imitari*. Vid. *Salm. Fun.* L. H. p. 18. Varie significant verba in ᾰζω, ut τροχάζω *citato gradu incedo*, νευτάζω & νυστάζω *nuto*, σιγάζω *tacere facio*.

6. Canon. Verba in εῖω significant desiderium, ut κείω *iacere cupio*.

Non est desiderativum κείω, verum idem quod κέω *iaceo*. Vid. *Etymol. Mag.* deque pluribus eiusmodi verbis diphthongum ει pro ε & ι adsciscentibus *Jer. Hoelzlin.* ad *Apoll. Rhod.* L. III. vs. 49. Verba huius formae desiderativa fiunt a Fut. I. primitivorum, ut λέγω, λέξω, hinc λεξείω *dicturio*, τυραννέω Fut. τυραννήσω, inde τυραννησείω *imperium affecto*, quod restituo *Philostr.* L. VIII. Vit. Ap. Tyan. c. 7. Sect. 10. Usitata tantum sunt in Praesenti, praeter unicum forsan ὀψείω *videre cupio*, cuius Imperfectum occurrit. Conf. his de verbis laboratissimas *Valckenarii* Not. ad *Eurip. Phoen.* vs. 1214. *Diluc. Thuc.* p. 400. 799. & *Pierfon.* ad *Moer.* p. 14. & in Addend.

7. Canon. Verba in *ύνω* significant actionem Transitivam, & proprio obiecto terminatam, ut *σεμνύνω venerandum reddo*, *λαμπρύνω splendorem affero*, *illustro*.

8. Canon. Verba in *αίνω*. 1. significant ostentationem, ut *χαλεπαίνω me difficilem ostendo*. 2. actionem Transitivam, ut *λιπαίνω pinguem reddo*. 3. actionem simplicem, ut *πεπαίνω coquo*, *maturo*. *ἀκαλασταίνω*
ἀνοηταίνω
ῥητορική

Varia alia de verbis docere potuisset Noster, ut de terminatis in *εύω*, quae significant vel absolute, ut *ἀληθεύω vera loquor*, *πενητεύω sum pauper*, *βασιλεύω regis munere fungor*; vel active, ut *πιστεύω credo*, *κελεύω iubeo*. *ὀφειλέω*

Praeterea a quibusdam temporibus nova formantur verba, eaque vel proxime a verbis ipsis, vel interveniente Nomine.

A Verbis ipsis proxime succrescunt.

1. a Praesenti tantus succrescit verborum numerus, ut singulorum exempla adferre longum esset; ita V. Gr. a terminatis in *άω* oriuntur desinentia in, *αίω*, *αίνω*, *αύω* pluresque formae aliae. A contractis in *έω* pullulant exeuntia in *είω*, *εύω*, *έθω* &c.

2. a Fut. I. de quibus iam vidimus, a. Desiderativa in *είω*. b. Inchoativa in *σκω*, ut *γενειάσκω lanugine vestiri malas incipio*. c. Terminata in *ξω*, *σθω*, *σκω* & *σσω*, sive Attive *ττω*, ut *αύξω*, *έσθω*, *είσθω*, *πιπίσκω*, *πιπράσκω*, *πράσσω* seu *πράττω*.

3. a Praet. Med. ut a *κέκραγα clamavi*, sit *κεκράγω clamo*, a *κατέαγα fregi*, *κατεάγω frango*, inde *κατεάξει Matth. Cap. XII. com. 20. nisi deducatur*

ducere mavis a κατεάσσειν, quo utitur *Basil. Tom. II. pag. 517. D. Artemid. L. I. c. 68.* ubi simul κατάσσειν habetur, quod & novit *Etymol. Mag. V. καταγνύναι, & εὐκατέακτος.* Hoc si perpendisset *Thom. Mag. V. καταγῆναι* ceu barbara non impro-
basset καταγῆναι & κατεάξαι, praeterquam quod occurrant apud *Plat. Lys. & Hippocrat. Vid. Jo. Conr. Schwarzii Comment. pag. 759. Conf. Eust. ad II. M. p. 852. vs. 23. & II. 1055. ult. A Praeter. Activo ἀφέσηκα est ἀφεσήκω apud Plat. IX. de Rep. p. 508. F.*

Interveniente nomine i. a Praesenti oriuntur verba in έω composita praecipue ex particulis α, δυς, ευ, ut a Φείδομαι parco, Φειδής, hinc ἀΦειδής & ἀΦειδέω non parco. a σθένω valeo σθενής, ἀσθενής, inde ἀσθενέω, & εὐσθενής, εὐσθενέω. a βούλομαι, βουλής, unde ἀβουλής, ἀβουλέω. Atque ita a σέβω colo, veneror, σεβής, ἀσεβής, δυσσεβής, εὐσεβής &c. & verba ἀσεβέω, δυσσεβέω, εὐσεβέω.

Horum significatio pendet a significatione sui cuiusque primitivi, pro cuius natura notant vel absolute, vel transitive aut etiam passive, ut ex adpositis adparet. *Joseph. contra App. L. II. Sect. 11. τὸν Θεὸν εὐσεβεῖν ὡς προσήκει. Dionys. Halic. L. XI. p. 715. ἀσεβεῖν τὸν ὅρκον, quod ἀσεβεῖν εἰς τὸν ὅρκον Herodian. L. II. p. 511. ἀσεβεῖν τοὺς θεοὺς Plut. Mor. p. 291. C. Apoll. Tyann. Ep. 58. sub fin. Suid. ἀσεβῶ, αἰτιατικῇ, apud quem, ut hoc obiter addam, V. εὐσέβεια interpretes cum fugeret, quatuor senarios esse Soph. in Philoct. 1475. seqq. alio tantum ordine descriptos, eos ceu diversi fragmenti & separarunt, & negativam οὐ, quae tam a*
Suid.

Suid. Edit. principe, quam ipso *Sophocle* abest, inferuerunt. *Xiphil.* p. 225. de Tiberio ἡσεβῆσθαι πρὸς τινος ἥκιστα προσεποιεῖτο. *Philostr.* L. IV. Vit. Ap. Tyan. c. 39. ὁ μὲν ἄσεβεῖσθαι Νέρωνα ὑπ' αὐτῶν ἔφασκε. Plura vid. *Anim.* ad *Aesch.* L. II. pag. 283. sed non nisi ex aevi itidem recentioris Scriptoribus *Luca*, *Parthenio*, *Iosepho* & *Heliodoro*, quos & solos concedit Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* *Phoen.* vs. 1331. transitive usos; vetustioribus εὐσεβεῖσθαι idem semper esse contendit, quod εἶναι εὐσεβῆ, neque adeo unquam apud Tragicos aliosve istius aetatis aliter reperiri existimans, loca *Aeschyli* & *Euripidis*, ubi haecenus εὐσεβεῖν θεὸν aut θεοὺς legebatur, & quibus fueram usus *Misc. Obs.* Vol. IX. p. 438. dividendo εὐσεβεῖν in εὐ σέβειν, corrigenda iudicat. At quo minus in viri doctissimi sententiam transire possim, obstat, quod si usus atque notio transitiva a recentioribus demum scriptoribus fuisset adoptata, hi non videantur mihi *colendi*, *venerandive* sensum his verbis attributuri fuisse, ut pro quo cognitum satis habebant σέβειν, verum *religiosum piūve faciendi*, prout quoque quidam interpretes accipiendum putant in *Pauli* Ep. I. ad *Tim.* c. V. com. 4. & quomodo Ex. Gr. ἐξαμαρτάνειν veteribus, ni fallor, perpetuo usurpatum pro *peccare*, Graeci Bibliorum interpretes frequentant pro ποιεῖν ἐξαμαρτάνειν, & quo itidem sensu ἀφρονεῖν posuisset *Artapanus*, aliis *Artabanus*, in *Euseb.* Praep. Euang. L. IX. p. 435. D. τοῦ βασιλέως ἔτι ἀφρονουμένου, sed quem dedisse suspicor ἀφρονευομένου, quod adhibuit interpres Graecus *Jerem.* c. X. com. 20. unde & novit *Hesychius*,
apud

apud quem alio, sed quo nescio, spectat ἀφρονῆσαι, ἀφρονα γεννῆσαι, nisi forte scripserat ἀφρονα γενέσθαι, aut γεννηθῆναι. Plura ejus generis vid. *Dil. Thuc.* p. 87. seqq. 774. & 821. Huc adde, quod εὐσεβῆς & ἀσεβῆς dictis non modo praepositionibus iuncta invenias, verum etiam Genitivo, ut in *Paus.* Boeot. p. 720. ubi de Pentheo, ὅτι ὑβριστῆς καὶ ἀσεβῆς Διονύσου. & p. 763. Herculem scribit τιμωρούμενόν τε ἄλλους ὑβρίζοντας, καὶ μάλιστα ὅσοι θεῶν ἀσεβεῖς ἦσαν. quorum similisve exempli memor si fuisset *Thom. Gatak.* de Nov. Instr. Styl. c. 8. non magis analogice quam Graece locutum adgnosisset Eudoxium Episcopum apud *Socrat.* L. II. H. E. c. 43. quando ἀσεβῆς adhibebat pro οὐ σέβων, εὐσεβῆς pro εὖ σέβων. Vides quam periculosum sit desueto sermoni confidenter terminos ponere velle, & dicere Graecum Latinumve hoc est, hoc non est, quoties exemplum, quod aut recens conceptae, aut inveteratae iam opinioni adversetur in promptu non est, quae contra faveant, aut saltem favere videantur, complura. Ceterum eiusdem sunt indolis istius formae adiectiva alia, ut θεομισῆς, θεοσυγῆς. Ita θεοσεβῆς est ὁ σέβων τὸν θεόν in *Xen.* VIII. K. Π. pag. 595. at λαοσεβῆς sensu patiente, pro ὁ σεβόμενος καὶ τιμώμενος παρὰ τῷ λαῷ in *Pind.* Pyth. Od. V. vs. 129. Ad Tragicorum loca quod attinet, cum εὖ σέβειν facile coalescere potuerint in εὐσεβεῖν, & ut perperam, de quo iam monuit Cl. *Valckenarius*, εὐκρίνειν una voce scribitur, sic itidem male editur in *Pind.* Pyth. Od IX. vs. 162. εὐκλείξαι, apud *Hesych.* εὐκληῖζεσθαι aut εὐκλείζεσθαι, *Suid.* εὐκλείϊσον. Nec
in

in *Artemid.* III. Oneir. c. 42. subsistere poterit ἀνεπιστρέφουσιν, ubi dicit ὅτι ἀγαθὸν τὸ μεθύειν τοῖς φοβουμένοις, ἀνεπιστρέφουσι γὰρ καὶ οὐ φοβοῦνται οἱ μεθύοντες. Sed leg. ἀνεπιστρεφούσι ab ἀνεπιστρεφῆς, ut nil praeter accentum immutetur; alioqui aequè recte dare potuerat ἀνεπιστρεπτοῦσι ab ἀνεπίστρεπτος, vel ἀνεπιστροφούσι ab ἀνεπίστροφος. E quibus tantum ἀνεπιστρεπτεῖν nude ex *Bud.* in *Thef.* Indice citat *Steph.* Quum igitur in ita leviter correctis Tragicorum locis nihil praesidii superfit, nec quoque, qui solus adhuc, prout reliqua haecenus legebantur, illis simillimus produci posset, ut iam adhibitus a me fuit, ex *Aesch.* *Eum.* vs. 271. quod obverti queat, Accusativos θεὸν, ξένον &c. commodè pendere ab ἤλιτεν; videamus, an aliunde exempla suppetant, quae utriusque verbi usum transitivum poëtis tragicis vindicent, & ad horum aetati scriptores suppare saltem referendum esse suadeant. *Isocrat.* ad *Demon.* p. 4. D. εὐσέβει τὰ πρὸς θεούς. II. ad *Nicocl.* princ. τὰ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβοῦμεν. *Soph.* *Antig.* extr. χρηὴ τὰ γ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἄσεπτεῖν. *Xen.* VIII. K. Π. 565. ἄσεβεῖν τι. e quibus locis probe inspectis suspicio nascitur, quoties cum dictis praepositionibus construuntur, Accusativum articuli τὰ vel τὶ subaudiendum, ut in illo *Timoclis Comici* apud *Athen.* L. VII. p. 300. B. εἰς θεοὺς τοὺς ὁμολογουμένους Θεοὺς ἄσεβοῦντες (τι) οὐ διδόασιν εὐθέως Δίκην. Obiici mihi scio posse, τὰ & τὶ non a verbo, sed intellecta regi κατὰ, aliave qua praepositione: verum praeterquam quod εὐσεβεῖν, aut ἄσεβεῖν τὰ πρὸς, εἰς & περὶ τοὺς θεοὺς, nempe πράγματα, dicantur ἐν περιφράσει, pro εὐσεβεῖν & ἄσε-

ἄσεβεῖν τοὺς θεοὺς, ut τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Αθηνάϊους;
 pro τιμωρῆσαι τοὺς Αθ. in *Thuc.* L. IV. c. 85.
 ξυνεπαμύνειν τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους L. VI. c. 56.
 pro ξυν. τοὺς δορυφόρους. & τὰ τῶν πλεόντων, pro οἱ
 πλείοντες in *Luciani* Dial. Mar. II. atque in *Sopho-*
cle ita eadem ellipsis bis statuenda esset: omnem ni
 fallor dubitationem tollet usus Passivi apud *Aesch.*
Orat. in Ctesiph. p. 80. fere med. Edit. *Ald.* τὰ
 περὶ τοὺς Ἀμφισσέας ἡσεβημένα σοι—ἴσως ἐλπίζεις
 τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν. quod conversum active, &
 περὶ τοὺς Ἀμφ. ἡσέβηκας ἴσως &c. ostendit, quar-
 tum casum a verbo regi. Auctor Dial. Axiochi sub
 ipsum princ. ἀφικόμενος, Clinias dicit Socrati,
 παρηγόρησον αὐτὸν, patrem meum, ὡς εἴωθας, ὅ-
 πως ἀσυνακτὶ ἐς τὸ χρεῶν ἴη· καὶ μοι σὺν τοῖς λοιποῖς
 καὶ τοῦτο εὐσεβηθῇ. ubi εἰς, πρὸς vel περὶ αὐτὸν in-
 telligendum relinqui palam esse puto. Adeoque
 eiusdem prorsus haec verba esse naturae, cuius
 ἀδικεῖν & similia, quod hinc quoque ceu synony-
 mum τῶν ἄσεβεῖν sociat *Poll.* L. VIII. Segm. 46.
 ubi vid. Not. iunguntque alii, ut *Aristoph.* *Thesm.*
 vs. 374. *Apoll.* *Tyan.* Ep. 58. Sic κακοτεχνεῖν
 τινα apud *Aristaen.* L. II. Ep. 18. at εἰς τινὰ *He-*
rodot. L. VI. c. 74. Quid quod insolens non est,
 ut unum idemque verbum apud eundem scriptorem
 tam absolute, quam sensu agendi occurrat, ut,
 cuius nunc recordor, συμβοᾶν τινι, pro *socium se*
addere clamanti in *Xen.* VI. K. Π. pag. 528. at
 συμβοᾶν ἀλλήλους *convocare se mutuo* VI. K. A.
 466. prout quoque videtur scripsisse III. K. Π. 194.
 non ἀλλήλοις. In *Eurip.* *Bacch.* vs. 466. ingenio-
 sa eiusdem Viri Cl. est emendatio, pro εὐσέβησ' re-
 πο.

ponentis ἐξέπεισ', quod si cui simplicitate sua nostrum εἰσέβησ' forsan haud displiceat, is praegnantius positum intelliget significatione, pro εἰσβῆσαι ἡμᾶς αὐτὰς, nempe τὰς τελετὰς, ἐποίησε. Conf. iterum *Diluc. Thuc.* pag. 88 & 774.

2. Eadem nascuntur verba ab Aor. 2. ut ab ἔλαβον fit λαβῆς, hinc ἐυλαβῆς *prehendi facilis*, & *qui facileprehendit*, inde *cautus*, ἐυλαβεῖσθαι *cavere, timere*. a δρᾶνω, ἔδρανον, δρανῆς, ἀδρανῆς, ἀδρανεῖν. Et ita a φεῖδω, ἔφιδον recte fluunt φιδῆς, ἀφιδῆς, ἀφιδεῖν, quod habetur apud *Hesych.*

3. A Praet. Med. aliisque nominibus in ος, ut σόχος in *Aesch. Suppl.* vs. 251. & *Ael. de Anim.* L. I. c. 31. hinc ἄσοχος, ἄσοχέω, ἔυσοχος, ἔυσοχέω. ab ἔσκοπα, σκοπὸς *speculator, observator*, προσκοπέω *longe, procul observo*, ἀπροσκοπέω *non provideo*. βόλος, σύμβολος, ἀσύμβολος, ἀσυμβολέω apud *Achill. Tat.* L. VIII. P. 525. φορὸς *ferens, ferax, fertilis*. *Plut. Mor.* P. 5. C. ταῦτα φορὰ καὶ σύνεργα πρὸς ἀρετήν. Hinc ἄφορος *sterilis, nil ferens*, & analogice ἀφορεῖν; ut ab εὐφορος, εὐφορεῖν *feracem esse*, in *Luc. Cap. XII.* com. 16. Ab ἦοιδα fit αἰοιδὸς, a πέφοιδα, φοιδὸς, ἀφοιδος, ἀφοιδεῖν, quod iterum habet *Hesychius*. A τέτροφα est τροφὸς *nutriens*, hinc ἄτροφος *non nutriens*, & *qui non alitur*, ἀτροφέω *nutriente, quo nutriar destituor*, εὐτροφος *probe nutriens*, & *nutritus*, εὐτροφέω *bene nutrior*. Similiter a τόλμος *audax*, de quo *Anim. ad Aesch.* L. I. P. 240. fit εὐτολμος, ἄτολμος *timidus*, & verbum ἀτολμεῖν *timere, non audere*, cui in *Thuc.* L. I. c. 124. cum Editt. antiquis & marg. quinque favent Codd. nisi quod *H. Stephano* iudice in *Var. Lect.* minus bene

B

ἀπο-

ἀτολμῶντες praebeant, pro ἀτολμοῦντες. Haec autem, quaeque alia forsan plura proferri possent, receptam in *Eurip. Phoen.* vs. 397. lectionem τοῦ συνασοφεῖν stabiliunt, alioqui post iam propositas a Viris Eruditissimis coniecturas, & ipse divinarem leg. συναφρονεῖν. *Phocyl.* vs. 192. Γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες. *Suid.* ἡφρόνησε, κακῶς ἐφρόνησεν. Σοφεῖν in usu si esset, idem foret quod σοφὸν εἶναι, unde ἀσοφεῖν &c. Quamquam autem ista compositio raro sic locum habet, superest tamen in εὐδοκεῖν & εὐφορεῖν, de quo modo vidimus. Sed & ἀντευποιεῖν & ἀντευπάσχειν usitata cum sint, nec εὐποιεῖν aut εὐπάσχειν reprobanda videntur. Lexicorum quotidianorum silentium nemo hic mihi objiciat, qui didicerit, non pauca ibi desiderari, quae scriptores subinde suppeditant. Ita verbum quidem norunt δυναμῶ, quo post Gr. Bibliorum interpretes usus est *Apost. ad Coloss. C. I. 11.* at δύναμος, unde ἀδύναμος & ἀδυναμεῖν in *Prologo Lib. Sap. Sirach.* imo & *Plat. Critia extr.* atque illic permutatum cum ἀδυνατεῖν, ignorant. Parile silentium fervant circa Φῶνος, *Suidae* ὁ μεγάλῳ Φῶνος, unde compositum ἐμφῶνος in *Ael. de Anim. XV. c. 27* (at cui locus non est *lib. VII. c. 17.*) & Φωνεῖν, quod utique ex Φωνῇ originem non ducet, nisi exemplum producat utriusque terminationis, ut a quo descenderet Φωνᾶν, uti ἀρᾶθαι, μεριμνᾶθαι, πειρᾶν, ἐρευνᾶν ex ἐρευνα ceterisque terminationis ejusdem substantivis. A τόλμα τολμᾶν, at a τόλμος τολμεῖν. Similiter ab ἀρρήτῳ Ψυχὸς, ὁ, animosus, cui animus constat, fit ἀψυχος, εὐψυχος, unde verba εὐψυχεῖν, ἀψυχεῖν vid. *olluc.* & *Lex.* nec non *Foëf. Oecon.* Patere hinc arbitror, rarioris licet sint exempli,
ex

ex adjectivis istiusmodi verba suboriri, nec ideo tamen, quae occurrant apud auctores, reprobanda videri.

4. A Nominibus fiunt vel in *μα* & *μδς*, ortis a Prima Praeter. Pass. ut a *χρήμα*, *χρήματος*, *ἀχρήματος*, *ἀχρηματέω*, *εὐχρήματος*, *εὐχρηματέω*. Ab *ὀσμδς* est *εὐδσμεῖν bene olere*. Vel veniunt ab eiusdem originis verbalibus in *μων*, ut a *μνήμων*, Genit. *μνήμονος*, *ἀμνημονέω*. Obiter quoque hic notes, a nominibus in *μα* verba descendere in *δω*, & *ἰζω*, ut a *σῶμα* & *δῶμα*, *σωματόω*, *δωματόω*, a *τραῦμα*, *ερῶμα*, *τραυματίζω*, *ερωματίζω*.

5. A Nominibus in *τδς* vel *ςδς* e Tertia Perf. Praet Pass. originem ducentibus, ut a *σύνθετος* fit *ἀσύνθετος*, hinc *ἀσυνθετεῖν*, a *συνετδς*, *ἀσυνετεῖν*, a *τευκτδς*, *ἄτευκτος*, *ἀτευκτεῖν*.

Illud quoque tenendum, verba coniugationis diversae, vel diversas fortiri notiones, vel easdem. Diversas, ut ab *ἰδς* *venenum*, *ferrugo*, inde *ἰάομαι medeor*, & *ἰόμαι rubiginem contraho*: a *ρίγος* *frigus* *ρίγέω horreo*, & *ρίγδω frigeo*: ab *οἶκος* *domus* *οἰκέω habito*, *οἰκίζω aedifico*. Sic a *πλοῦτος* fit *πλουτέω dives sum*, *πλουτίζω locupletor*, *divitem reddo*. Contra eiusdem significationis sunt *προκαλεῖσθαι* & *προκαλίζεσθαι lacerare*, *provocare*, *αἰτεῖν* & *αἰτίζειν postulare*, *ἐκπολεμεῖν* quoque nonnunquam idem, quod *ἐκπολεμοῦν inimicare*, ut in *Philostr.* L. V. Vit. Apol. Tyan. c. 35. conf. Valcken. Anim. ad *Ammon.* L. I. c. 18. *Diluc.* *Thuc.* P. 42.

De Participiis notes, ea saepe degenerare in Nomina, ut *ὁ τεκὼν parens*, *ἐνεργουμένη δέησις*, pro *ἐνεργος*, in *Epist. Jac.* C. V. com. 16. *ἐκπεπληγμένος φόβος*, pro *ἐκπληκτικός* in *Xen.* V. K. Π.

P. 342. τὰ ζῶντα & τὰ θνήσκοντα, i. e. *animata & inanimata* in *Paus.* Eliac. I P. 391. pro θανόντα & hinc νεκρά, ut *Thuc.* II. c. 52. τὰ ἱερὰ νεκρῶν πλέα ἦν αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων. *ibid.* νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἀποθνήσκοντες ἔκειντο. *Artemid.* IV. Oneir. c. 58. extr. κοινῇ δὲ πάντα, τὰ μὲν ἡμέρα καὶ σύντροφά πρὸς τοὺς οἰκείους λάμβανε· τὰ δὲ ἄγρια πρὸς τοὺς ἐχθροὺς — τὰ μὲν οὖν ἡμέρα ζῶα ἀγαθὸν ἔχειν, καὶ ἐρρωμένα ὄρεῖν, καὶ κρατούμενα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν θηρίων· τὰ δὲ ἄγρια καὶ ἀποθνήσκοντα καὶ χειρούμενα ὑφ' ἡμῶν, ἀγαθὰ δὲν εἶη, καὶ κρατούμενα ὑπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντρόφων ἡμῶν ζῶων· ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν κρατούμενα, ἢ ὑπέρτερα τῶν ὀρώντων: nempe αὐτά: γενόμενα, καὶ διατιθέντα τὶ πονηρὸν: τοὺς ὀρώντας scil. quibus per somnium offeruntur: ἄτοπα ἂν εἶη καὶ σκαιὰ πάντα. Sic totum locum leg. puto, qui ut editur est corruptissimus. Negativam μὴ, quae sedem occupat ante χειρούμενα, migrare iussi eo loci, quem nunc tenet, ubi deficere quoque iam senserat Cl. Triller. Obs. Crit. c. 24. quocum etiam τῶ ἡμετέρων καὶ συντρόφων ἡμῶν substitui ἡμέρων — ἡμῶν; tum pro διατιθέμενα correxi διατιθέντα. Conf. de Praef. pro Praeterito Enallage *Diluc. Thuc.* P. 207. Similiter γέρων, ἄκων, ἀγῶν, αἰῶν, totidem fuisse videntur Participia verborum quondam usitatorum Vid. & *Jer. Hoelzlin.* ad *Apoll. Rhod.* L. I. vs. 572. *Adnotat.* ad *Joh.* c. VI. com. 45. *Diluc. Thuc.* P. 173. 557. Sed & vicem saepe obeunt Participia Substantivi cum Praepositione, ut in *Paus.* Phoc. P. 839. τοῖς φαγοῦσι γελῶσιν ἐπιγίγνεται ἡ τελευτή, pro σὺν γέλωτι. & hinc eius structurae sub-

substantivis iunguntur, ut ἅμα χαρᾷ καὶ εὐφραϊ-
νόμενοι. Vid. *Lect. Aristæn.* P. 83. 311. *Diluc.*
Thuc. 80. 82.

SECTIO TERTIA.

*In qua legitima serie disponuntur vocabula,
quae a verbis descendunt.*

Nomina verbalia non descendunt ab omnibus Mo-
dis, nec ab omnibus temporibus; sed tantum
a quibusdam, quorum catalogum subnecto.

1. AB INDICATIVO PRAESENTI ac-
tivo tanquam a prima scaturigine oriuntur hae
formae.

1. Forma est in η, ut λήθω *obliviscor*, λήθη
oblivio.

Sic ἀμύσση, ὀφείλη ab ἀμύσσω, ὀφείλω. Vid.
Salmas. in Solin. P. 903. a B.

2. Forma est in ος, ut εἶδω *video*, εἶδος
species.

Sic ab ἔθω *soleo*, ἔθος, τὸ, & ἥθος *mos*, consue-
tudo, a μένω *maneo* μένος *animi ardor*, ira. Conf.
Salmas. ad Flav. Vopisc. Div. Aurel. Pag. 591.

Est item forma, in ος mascul. ut a πείθω πει-
θός, a φείδω, φειδός, a μιμέομαι, μῆμος. Vid. ite-
rum *Salmas. L. Hell.* p. 86. cuius commatis iti-

dem ἀγὼς, τηρὼς, θέλεος, ἀθέλεος. de quibus Anim. ad Aesch. L. III. p. 153.

Est & alia in ὅλης itidem masc. ut Φαινόλης, μαινόλης, σκοπτόλης ex φαίνω, μαίνομαι & σκώπτω. Vid. Salm. ad Hist. Aug. Script. Tom. I. p. 27. a.

3. Forma est in εἶα, ut δουλεύω *servio*, δουλεία *servitus*.

Sit Canon. Hae formae significant ut plurimum substantiarum accidentia; saepe & substantias ipsas.

Forma itidem est in αῖνα, ut ab ἀρύτῳ ἀρύταινα, ab ἀμφισβάνῳ ἀμφισβαινα. Vid. Etymol. V. δέσποινα.

4. Forma est in α, ut βάω *vado*, βάθρα *scala domus*.

Sic ab ἄγω Grammatici derivant ἀγυιὰ, a μύῳ μυῖα, a μαίῳ, μάιομαι *quaero*, *scrutor*, μαῖα, *obstetrix*. Hellad. Chrestom. Sect. 20. μαῖάν Φαρμευτὴν ζητοῦσαν ἱατρὸν τὸ κρυπτόμενον. Ita leg. com. mate sublato post ἱατρὸν, & vertendum, μαῖαν *dicimus medicam scutantem absconditum*, non ut Andr. Schottus (huius enim est versio, non Meursii, quod existimasse videtur Fabricius Biblioth. Gr. Vol. VII. Pag. 62.) μαῖαν *dicimus*, quae consulit medicum de abscondito, quo quid a verborum sensu alienum magis? Artemidorus Oneirocr. L. II. c. 32. μαῖα ὁρωμένη τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει, διὰ τὸ τὰ ἀπόρρητα καὶ κεκρυμμένα διερευνᾶν. Hesychius Μαῖα — περὶ τὰς τικτούσας ἱατρούς. Sed & adversus defectus suspicionem, quem in ipso libel-

belli principio detexisse sibi videbatur *Meursius*,
 tueamur eundem Grammaticum. Putabat scil. Vir
 doctissimus, quia incipit *Φλυαρεῖ καὶ οὗτος*, alium
 apud *Photium* auctorem praecedere debuisse, qui
 Mosem Alpha dictum tradiderit: Atqui tradiderat
 idem *Ptolem. Hephaestio* Cod. cxc. Pag. 480. ult.
 quod nec *Meursius* ignorabat; & apud *Hellad.*
Sect. 71. eodem iterum modo legimus, ὅτι ἐν ταῖς
 Ἀθήναις καὶ οὗτος τέσσαρα Φονικὰ εἶναι λέγει, supple
 ὡς καὶ ἄλλοι.

5. Forma est foemininorum in *ας* vel *ις*,
 ut *κολυμβάω urinor*, *ie plonge*, *κολυμβας &*
κολυμβις une plongeuse, urinatrix.

Sit Canon. Verbalia in *ας* & *ις* a Praes.
 Indicativi orta significant actricem, seu foemi-
 nam agentem.

A Praesenti verborum contractorum *βρῶ comedo*,
γνῶ nosco, *κῶ* sive *χῶ capio*, *ῥῶ valeo*, *τρῶ vul-*
nero, *Eustath.* ad *Iliad.* A Pag. 77. vs. 11. de-
 ducit *βρώμη cibus*, *γνώμη sententia*, *κώμη vicus*,
ῥώμη robur, *τρώμη vulnus*; *Etymol. Mag.* V. *βρῶ-*
σις & *ῥώμη* derivat a dictorum verborum Futuro.

Ab eodem tempore Praesenti Nomina descendunt
 masculina in *ος*, ut ab *ἀπεύχεται ἀπεύχετος*, ab
ἀτίεται ἀτίετος, a *σιτοποιέω panem conficio*, *σιτο-*
ποιὸς pistor, a *γηροβοσκέω*, *γηροβοσκὸς senum nu-*
tritor, a *Φεῖδω*, *Φειδὸς*, a *πείθω*, *πειθὸς &c.*

A compositis verbi *ᾠνεῖσθαι emere* nomina descen-
 dunt in *ης* declinationis 1. ut *τελωνέω vectigalia re-*
dimo, hinc *τελώνης publicanus*; sic *ῥπαρώνης po-*
torum emtor venditorve, *ἱππώνης equariam qui*

exercet mercaturam. Rarior est forma in *αινα*, ut ab *ἄρύττω* *haurio*, *ἄρύταινα* *haustum*, de qua ante.

Ab *ἀρκέω* *arceo* fit *ἄρκιος* *propulsatorius*.

A *συνέχω* *contineo* est *συνεχῆς* *continuus*, ab *ἐλέγχω* *vitupero*, *reprehendo*, *ἐλεγχῆς* *vituperabilis*, sed hac de forma abunde iam vidimus Sect. II.

A Futuro quoque Primo varia succrescunt Nomina tam Substantiva, quam Adiectiva, ut

1. a Fut. in *ήσω* Substantiva in *λη*, veluti a *σήσω* fit *σήλη* *columna*. Vid. *Etymol.* V. *σρεβλός*.

2. In *λος*, ut *ἵημι* *mitto*, *ήσω*, inde *ήλος* *clavus*, a *βήσω* fit *βηλός* *limen*. Vid. in utraque V. *Etymologum*.

3. a Futuris in *ξω* & *ψω* terminatis substantiva succrescunt in *ξ* & *ψ*, ut a *σήπω*, Fut. *σήψω* fit *σήψ*, a *νύττω*, *νύξω*, inde *νύξ*. Vid. *Hellad. Chrestom.* Sect. 70. ex eo *Etymol. Salmas.* in *Solin* P. 644. a F. 903. a B & 935. b G.

Adiectiva ab eodem descendunt Futuro

1. In *ιος*, ut a *κτάω*, *κτήσω* fit *κτήσιος*, *ἀλέξιος* ab *ἀλέξω*. Vid. *Etymol.* V. *ῥσιος*. & Anim. ad *Aesch.* L. III. p. 145. *ἡψω* suppl. γ

2. A Fut. in *ήσω* adiectiva in *ηλός* & *ωλός*: ut *ἀπατηλός* ab *ἀπατήσω*, ab *ὕπνῃσω* venit *ὕπνηλός*, *somnum excitans*, *soporifer* in *Philostr.* Vit. *Apol.* Tyan. L. VIII. c. 7. ult. a *ρίγησω*, *ρίγηλός*; a *ψεύδω*, *ψευδωλός*; ab *ἁμαρτάνω*, *ἁμαρτωλός*, de quo *Suid.* & *Er. Schmid.* ad *Matth.* cap. IX. 11.

3. Ab iisdem Fut. in *ήσω* & *ύσω* fiunt adiectiva in *ηρός* & *υρός*, ut *λυπηρός* a *λυπήσω*; *ἰσχυρός* ab *ἰσχύσω*.

4. Nomina substantiva in *α*, ut *δαῖσα* a *δαίσω*;

a

a πείσω πείσα. Vid. *Etymol.* in V. αἶσα & βῆσα, praecipue vero Schol. ineditum *Homeri* apud Cl. *Valcken.* in Not. ad *Eurip.* Schol. in *Phoen.* p. 643

Sed & a quorundam verborum Praeteritis pullulant Nomina, ut a regulari τέθηκα fit θήκη; Ο'ρυχὴ ex ὠρυχα; πτυχὴ ex ἔπτυχα; πτωχὸς ex ἔπτωχα.

2. AB AOR. SECUNDO Activo tanquam a secunda (imo tertia) scaturigine tres formae descendunt.

1. Forma est in ὶν cum Gravi in ultima, ut σαγὶν gutta.

2. Forma est in ῆ cum Gravi in ultima, ut φυγὴ fuga.

3. Forma est in ῆς cum Gravi in ultima, ut ἐκλιπὴς deficiens.

Nota haec omnia habere penultimam brevem, quoniam penultima Aor. 2. est brevis.

Adiectiva quoque inde oriuntur in ανός, ut ab εἶκω, ἴκον fit ικανός, quod *Eustath* ad Il. Γ. Pag. 299. princ. ab ικάνω repetit, a λείχω, ἔλιχον, λιχανός. Conf. *Jo. Conr. Swartz.* Comment. L. Gr. N. T. p. 1411.

3. A PARTICIPIO Foem. Praef. verbi substantivi οὐσα, οὔσης existens, existentis, fit vox substantiva, nempe οὐσία substantia.

Nota, ab hoc substantivo οὐσία descendere varia composita, quae novam significationem

in compositione adsumunt. παρουσία *praesentia*, ἐξουσία *auctoritas*, μετουσία *participatio*, περιουσία *abundantia*, [συνουσία *conversatio*.]

A Praeterito quoque five Participiī, five Indicativi Medii nonnullorum verborum adiectiva veniunt, ut ἐγρήγορος *vigilans*, idem quod ἐγρηγορῶς, ἀγεγωνῶς *clara voce prolatus* fit γεγωνῶς, ὑποσέσηρος *hians* ab ὑποσέσηρῶς, in *Philostr.* Icon. I. Pag. 809. nisi pro ὑποσέσηρα dederat ὑποσέσηρότα. *liber Thryn 120*

4. A PRIMA PERSONA Praet. Perf. Pass. deducuntur hae formae.

1. Forma est in μα, ut a πέπραγμαι fit πράγμα *res*.

Sit Canon. Nomina descendunt a 1. Perf. Praet. Perf. Pass. & desinentia in μα, significant opus seu effectum.

De hominibus quoque adhibentur, ut σόφισμα, pro σοφιστής, πάλαισμα, pro παλαιστής, & modo Active exponuntur, modo Passive. Vid. *Casaub.* Anim. in *Athen.* Lib. I. c. 9. *Valckenar.* ad *Eurip.* Phoen. Pag. 506. Anim. ad *Aesch.* L. I. Pag. 187. Est quando locum tenent verbalium in ις, ut θλάσμα *contusio*, pro θλάσις. Sed & instrumentum notant, ut κόρημα idem quod κόρηθρον *sco-pae*, τοξεύματα, pro τόξοι *sagittae*, in *Thuc.* L. IV. c. 40. extr. *Philostr.* L. IV. Vit. Apoll. Tyan. c. 23. σκυλεύματα, pro σκύλα, in *Eurip.* Phoen. vs. 864. *Thuc.* L. IV. c. 44. vs. 1.

2. For-

2. Forma est in *μὸς* cum Gravi in ultima, ut ab *ἔψαλμαι* fit *ψαλμός*.

Sit Canon. Nomina in *μὸς* orta a Prima Pers. Praet. Pass. significant opus seu effectum.

Nota, aliquando nomina in *μὸς* idem significare ac nomina in *ις*, de quibus postea; sic *λεπτυσμός* *attenuatio*, idem quod *λέπτυνσις*: sed fit hoc *per enallagen formae*.

Nascuntur hinc & adiectiva in *ικὸς* eiusdem significationis, cuius derivata ex verbalibus in *μα*, ut *πταρμικός*. Vid. *Bud. Comment.* p. 258.

3. Forma est in *μων*, ut a *μέμνημαι* fit *μνήμων* *memor*.

Sit Canon. Nomina in *μων* significant artificem, seu fabrum, seu actorem (facultate praeditum.)

4. Forma est in *μη*, ut a *μέμνημαι* fit *μνήμη*.

Sit Canon. Nomina in *μη* significant potentiam seu facultatem, vel effectum, ut *γράμμη* *linea*.

5. Forma est adiectivorum in *μιος*, ut *σέβομαι*, *σεβάζω* *colo*, *σεβάσμιος* *colendus*.

Sit Canon. Adiectiva verbalia in *μιος* significant aliquam dignitatem, seu excellentiam aut contra.

Significant non modo Passive, sed & nonnunquam

quam Active, ut δέσμιος *vincētus*, & *vinciens* in *Aesch. Eum.* vs. 333.

Praeterea a Prima Pers. Praet. Pass. descendunt terminata in *θμα*, *θμη*, *θμός*, *θμών*, itemque *τμός* & *τμή*, sed quae poëtarum fere propria.

5. A SECUNDA PERSONA Praet. Perf. Pass. in *αι* deducuntur variae formae.

1. Forma est in *ις*, quae redditur Latine per verbalia in *ιο*, ut a λέλεξαι fit λέξις *dictio*.

Sit Canon. Nomina in *ις* verbalia significant actionem.

Usurpantur etiam loco nominum in *μα*, ut τὰς αἰψύχους γενέσεις, pro τὰ γεννήματα, apud *Calistr.* P. 892. extr. ita πρόσρησις & πρόσρημα, eodem sensu, in *Plat. Charm.* p. 240. & per antecedens δούλωσις pro δουλεία, ἐλευθέρωσις, pro ἐλευθερία in *Thuc.* L. III. c. 39. vs. 40. ut contra hoc a consequenti alterius vicem obire notatur *Diluc. Thuc.* P. 835. praeterea, ut nomina in *μα*, de hominibus adhibentur. *Thuc.* L. II. c. 41, ubi Atheniensium civitatem τῆς Ἑλλάδος scribit esse παιδευσιν, i. e. *magistram*. Conf. ibi Not.

Ab his verbalibus in penultima *η* habentibus nova formantur nomina in *η*, abiecta syllaba *σις*, ut αὔξη, δόκη ab αὔξησις, δόκησις. Vid. Schol. *Pind.* ad Nem. Od. IX. vs. 17. *Thom. Mag.* V. Αὔξην, *Moer. Atticist.* V. ἀνθην. Conf. Anim. ad *Aesch.* L. II. p. 338.

Nota 1. ab istis nominibus in *ις* suppullulare

lare alia vocabula in *ία*, praefigendo unam ex his quatuor particulis *εὖ*, *δυσ*, *ἀ*, *κακο*: ut ex *πρᾶξις* fit *εὐπραξία*, seu *εὐπραγία* *foelicitas*, *δυσπραξία* seu *δυστραγία* *insoelicitas*, *ἀπραξία* *inertia*, *κακοπραγία* *insoelix successus*.

Oritur eadem forma istis e verbalibus etiam citra compositionem, ut *ἐτοιμασία*, *δοκιμασία*, *ἐπισασία* & *ὀρθωβία*. Conf. mox ipsum *Cattierum* N. 4.

Nota 2. Ab his nominibus in *ις* progerminare nomina in *ίας* Primae simplicium masculina; sic a *θλάσις*, *κλάσις* & *θλίψις* descendunt *θλασίας* *contusus*, *κλασίας* *confractus*, *θλιβίας* *attritus* in Jure Civili.

Hinc in compositione succrescit *ὠτοθλαδίας* cui *aures contusae sunt*, qui & *ὠτοκαταξίας* apud *Poll.* L. IV. Segm. 144. & *ὠτοκάταξις*, ὅ, de quo *Hesych.* & ibi Viri docti; sed cuius simile verbale, quod saltem videtur, masculinum Graecum non novi aliud, praeter *πολύψηφίς* apud *Plat.* VIII. de Rep. p. 506. E. *πολυψήφίδα παρ' Ἑρμον Φεύγεν*, pro quo vitiose apud *Eustat.* ad Il. A. p. 20, 25. *παρ' ὄρμον*. In Latinis *unio* pro margarita, *optio* idem qui *accensus*, *emansiones* pro *emansores*, *rebellio* pro *rebellis*. Videatur *Salmas.* ad *Jul. Capit.* Marc. Ant. P. 315.

Nota 3. a dicta forma in *ις* descendere nomina adiectiva in *σιμος*; ut a *κρίσις* fit *κρίσιμος* *decretorius* seu *iudicatorius*, Haec nomina

na in σιμος redduntur Latine per nomina in bilis, vel andus. Sic πόσιμος potabilis, potandus. χερσιμος 4 p 400

Significant quoque Active. Vid. Anim. ad Aesch. L. II. Pag. 278. 380. Plut. Mor. 86. E. τῆς θαλάττης τὸ ὕδωρ πόμπιμον πάντῃ καὶ πορεύσιμον ὄχημα τοῖς κομιζομένοις. Peculiari modo dictum, quod legimus ibid. P. 166. E. ἔσι δούλῳ φεύξιμος βωμός. & P. 290. C. ἀγαλμα καταφύξιμον ἀνεῖται τοῖς δεομένοις, quod prius ibid. scripserat ἀσφαλῆ καταφυγὴν δίδόναι τοῖς.

Nota 4. A nominibus in is desinentibus citra compositionem oriri nova nomina in ix, ut θύσις, unde θυσία sacrificium. (Conf. paulo ante Nota 1.)

6. A TERTIA PERSONA Praet. Perf. Pass. quam plurimae promanant formae.

1. Forma est nominum in τῆς vel σῆς, accentu in ultima Gravi, ut ποιητῆς conditor.

Sit Canon. Nomina verbalia in τῆς vel σῆς, significant artificem; sic κριτῆς iudex, & ὀρχηστῆς saltator. Saepe significant etiam propensionem, ut κωδωνισῆς ebriosus.

2. Forma est in τῆρ, accentu in ultima Gravi, ut θηρευτῆρ venator.

Sit Canon. Verbalia in τῆρ Gravata significant agentem sive artificem.

3. Forma est in τωρ, accentu in penultima Gravi, ut ῥήτωρ rhetor.

Sic

Sit Canon. Verbalia in τωρ significant artificem.

4. Forma est in τὺς, ultima Gravi, ut κιθαρισὺς *citharista*.

Sit Canon. Nomina in τὺς verbalia significant operantem.

Ita perperam in utraque legitur libelli editione, dare forsan voluit, debuit saltem, κιθαρισῆς; quam hanc formam iam tractavit Forma 1. Nam κιθαρισὺς, ἦ, est ars pulsandi citharam, ut ὀρχηστὺς ars saltandi. Sunt & eiusdem terminationis, quae rem notant, ut γελαστὺς risus. Plura vid. apud Eru-
ditiss. *Adr. Hering*. Observ. Cap. 25. & interpre-
tes *Hesychii* V. Αποδασύς. Vid. *Cl. Valck.* ad
Herodot. p. 42.

5. Forma est verbalium foemininorum in τρίς, τρια & τειρα, ut αὐλητρίς *tibicina*, Φαρμακεύ-
τρια *incantatrix*, ἀλεξήτειρα *propulsatrix*.

Sit Canon. Nomina in τρίς, τρια & τειρα significant aëtricem, seu operatricem, seu o-
pificem.

6. Forma est in ίας, ut ἀλητρίας *peccator*.

Sit Canon. Nomina in τρίας penultima a-
cuta significant actorem seu agentem ex habi-
tu confirmato.

7. Forma est foemininorum in τρα, ut μάκτρα *mastra*, arca panaria.

Sit Canon. Nomina verbalia in τρα foe-
minina significant instrumentum aliquod exer-
cen.

cendae actioni inserviens, ut ἀκέσρα *acus*, σκεπάσρα *fascia ad obligandum vulnus*.

Huc pertinent, si ita placet, verbalia foeminina in θρα, ut βάθρα *scala*: superiori tamen Sectione hac No. 1. Forma 4. βάθραν adscripsi Praesenti.

8. Forma est in τρον neutrorum, ut τὸ δίδακτρον *honorarium, doctoris emolumentum*.

Sit Canon. Nomina verbalia in τρον neutra significant rem seu instrumentum: sic λουτρὸν *lavacrum*. Vertuntur Latine per neutra in um.

9. Forma est in τήριος, ut ἀλεξητήριος *propulsatorius*.

Sit Canon. Nomina verbalia in τήριος significant efficaciam in subiecto.

Ita πλοῦτος λυτήριος apud Aesch. Choëph. vs. 818. pro ἐλεύθερος, Schol. interprete, quatenus viribus pollet τοῦ γενέσθαι, ἐλεύθερος, ac fuimet haud difficulter liberandi.

Idem dicendum de foeminino in τηρία, ut συπτηρία *alumen, borax*, adstringendi vim habens.

Intellige ἄλμη *salsugo*.

His adde & formam neutram in τήριον; ut ὀρμητήριον *incitamentum*.

Nota, saepe etiam neutra substantiva in τήριον significare locum, ut φυλακτήριον & δεσμωτήριον *carcer*, locus asservandis reis.

Rem

Active quando significant, usum praestant nominum in *ικος*, ut *συναπτος*, pro *συναπτικός connectens*, *μεταπτωτος* alio recidens in *Plut. Mor.* 447. A. Conf. *Hoelzlin. in Apoll. Rhod L. II.* vs. 956. *Diluc. Thuc. P. 575.* Utraque notio locum tantum non perpetuo habet in compositis ex & privante. Vid. Not. ad *Thom. Mag. V. ἀθέατος*. Praeterea adhibentur loco verbalium in *τέος*, ut *ρητος dicendus*, *φευκτος fugiendus*, & hinc exponuntur interdum per *ἄξιος dignus*, ut a *Chrys. T. VI.* Op. 151. B. *δεκτος* in *Actor. c. X. com. 34.* per *ἄξιος τοῦ δεχθῆναι*. Add. *Suid. V. Επίτριπτος*. Conf. *Adnotat. ad Actor. c. XXVI. com. 23. Diluc. Thuc 510.*

Sed & usum suppleant Praeteriti Participii, ut *τοξευτος*, pro *τετοξευμένος* aut *τοξευθείς*, *sagitta percussus*. Vid. iterum dictam *Adnotat.*

Denique pro verbalibus in *σιμος* reperias nonnunquam posita, ut *βατος* pro *βάσιμος*. Vid. in V. *Hesych. Suid.* & qui fuse horum usum persequitur *Er. Schmid. ad Matth. c. XXII. pag. 306. seq.*

II. Forma est nominum in *κος* descendendum a 3. Pers. Praet. Perf. Pass. ut *ποιητικός* *factivus*, accentu in ultima Gravi.

Sit Canon I. Adiectiva verbalia in *κος* significant potentiam activam, ut *ὀρμητικός* *impulsorius*, *impulsivus*.

Nota, nomina adiectiva in *κος* reddi Latinis per adiectiva desinentia in *orius*, & apud Philosophos per adiectiva in *ivus*.

Sit

Sit Canon 2. Saepe adiectiva verbalia in
κός innuunt propensionem, seu impetum, ut
νηπτικός qui propensus est ad sobrietatem.

Sit Canon 3. Alias adiectiva verbalia in
κός indicant relationem quandam ad aliquid,
 ut *ἐριστικός ad lites pertinens, δικαστικός iudi-*
cialis, ad forum pertinens.

12. Forma est dictionum indeclinabilium in
τέον, accentu in penultima Acuto, ut *ποιητέον*
faciendum.

Sit Canon. Nomina in *τέον* indeclina-
 bilia a verbis orta valent Gerundium in *dum*.

Nota, genere masculino *ποιητέος facien-*
du, & genere foeminino *ποιητέα facienda* va-
 lere Futurum Participii Pass. Latinitas red-
 dit per has terminationes *andus* vel *endus*.

A tertia quoque Perf. Praet. Pass. derivant Gram-
 matici nomina in *ας, ης & ως*, quasi per syn-
 copen facta ex nominibus in *τος*, ut *χαλκοκράς*
 idem quod *χαλκόκρατος aere admixtus*, ex *ἡμι-*
θνητος semimortuus, *ἡμιθνής*, & *ἄτρως invulnera-*
tus, ab *ἄτρωτος*. Vid. *Etymol. Mag. V. Αβλήτα.*

Sed & ab Aor. 2. Pass. succrescere videntur no-
 mina, ut ab *ἐσάπην putrefactus sum*, *σαπρὸς pu-*
tridus

Occasione harum dictionum adnectam hic,

1. Gerundia in *di* apud Graecos formari
 per Articulum Genitivi, & per Praesens Inf-
 nitivi, ut *τοῦ ποιεῖν faciendi.*

2. Gerundia in *do* formari per Articulum Dativi & per Praesens Infinitivi, ut ἐν τῷ λέγειν *dicendo*, praefixa praepositione ἐν.

Etiam citra praepositionem & Articulum Infinitivus solus infervit isti Gerundio, ut ὠφελεῖν κωλυτὴν γενέσθαι *prodesse impediendo*. Vid. Grotium in Pauli Epist. ad Coloss. c. IV. com. 6. & *Diluc. Thuc.* P. 790.

Gerundium quoque in *dum* sistunt non modo Graeci per Infinitivum cum praepositione εἰς aut πρὸς, ut dicant V. G. εἰς vel πρὸς τὸ λέγειν *ad dicendum*, verum etiam Articulo una cum praepositione praetermisso. *Philostr.* L. II. Vit. Ap. Ty. an. c. 1. χρυσοῦν γὰρ ψέλιον ἢ πρώτη κάμηλος ἐπὶ τοῦ μετώπου ἔφερε γινώσκειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ὥς &c. i. e. εἰς τὸ γινώσκειν τοὺς ἐντυγχάνοντας, vel γνώρισμα τοῖς ἐντυγχάνουσιν. & ita ὀλίγοι εἰσὶν ἀμύνειν, pro εἰς, πρὸς τὸ ἀμύνειν, vel ὥς ἀμύνειν. Vid. *Diluc. Thuc.* P. 53. & passim alibi.

8. A PRAETERITO MEDIO variae quoque dictionum formae derivantur.

1. Forma est nominum in α Gravatum, ut Φθορά *corruptio*.

2. Forma est nominum in η Gravatum, ut λοιβή *libato*.

3. Forma est nominum in ος, ut πόνος *labor*.

Usurpantur quaedam huius formae de hominibus, ut supra vidimus de verbalibus in μα No. 4. Sic Φθόρος *perniciēs*, homo perniciosus, λοιμὸς *pestilens*.
Conf.

Conf. Cl. Triller. Obs Crit. Pag. 375. & quos laudat. Diluc. Thuc. P. 371.

Nota, ab his verbalibus in *ος* descendentes a Praet. Med. oriri novam formam in *ία*, praefigendo adverbium *εὖ* bene vel *ἀ* privans: vel *δυσ*: ut a nomine *πόρος* descendit *εὐπορία* abundantia, & *ἀπορία* egestas, [*δυσπορία* transitus difficilis.]

4. Forma est nominum in *εὺς* accentu in ultima Gravi, ut *Φθορεὺς corruptor*.

Sit Canon. Nomina verbalia in *εὺς* significant operantem, sic *Φορεὺς homicida*.

Succrescunt ab eodem Praeterito Medio insuper substantiva in *ετὺς*, ut a *κέκοπα* percussi, *κοπετὺς* planctus, luctus. Item in *ανον*, ut *κόπανον* pistillum, a *πέποπα* coxi, *πόπανον* placenta. Vid. Eustath. ad Iliad. A. Pag. 115. vs. 21.

Haecenus formae dictionum a verbis descendunt.

SECTIO QUARTA

In qua agitur de Diminutivorum formis.

Diminutivorum apud Graecos variae sunt formae pro varia terminatione.

1. Forma est masculinorum in *ίσκος*
1. ex *ος*, ut ab *ἄνθρωπος* fit *ἄνθρωπίσκος*.

C 3

2. ex

2. ex *ίας*, ut *νεανίας iuuenis*, unde *νεανίσκος*.
 3. ab *ων*, ut *χιτῶν tunica*, *χιτωνίσκος tuni-
 cula*.

2. Forma est masculinorum in *ίλος*, ut *ναύ-
 τής nauta*, *ναυτίλος parvus nauta*.

3. Forma est masculinorum in *ξ*, idque 1.
 praecedente *α*, ut *λίθος lapis*, hinc *λίθαξ la-
 pillus*. 2. praecedente *ι*, ut *λάος, τὸ, 3α.*
lapis, hinc *λαῖιξ lapillus*. 3. praecedente *γ*,
 ut *σπέος, τὸ, 3α. spelunca*, unde formatur
σπήλυγξ parva spelunca.

Nec *λίθαξ*, quod adiective occurrit apud poëtas,
 unde hauserit Noster, mihi constat, nec unde *λάος*,
τὸ, aut *λαῖιξ*. Nota sunt *λαῖας & λαῖς, δ*, pro *la-
 pis*, & *λαῖιγξ lapillus*.

4. Forma est masculinorum in *ας*, idque
 bifariam. 1. in *ας* Gravatum, ut *λίθος lapis*,
 hinc *λιθάς lapillus*. 2. in *ας* Circumflexum,
 ut *Ζηνᾶς Zenodorus*, *parvulus Zenodorus*,
Λουκᾶς, Ἀλεξᾶς, Ἀντιπᾶς, & plura.

5. Forma est masculinorum in *ων* Gravatum,
 ut a *κλάδος ramus* fit *κλαδὼν ramulus*, idem
 quod *κλαδίσκος*.

Diminutive ubi inveniatur nescio; *Hesychio* *κλα-
 δόνες* sunt οἱ *κλάδοι*.

6. Forma est masculinorum in *μνος*, ut *κύων*
canis, unde *σκύμνος, δ*, *catulus*, proprie
 leonis.

Alias

Alias catulos pullosque multorum animalium Graeci designant per nomina in ιδεὺς, quae formantur a Dativo primitivorum, ut ἀετιδεὺς *pullus aquilae*, κυνιδεὺς *catellus*, περδικιδεὺς *perdicis pullus*.

7. Forma est foemininorum in ἰς, ut λίθος *lapis*, hinc λιθὶς *lapillus*.

Sunt quae formam hanc quidem habent, nec tamen sunt Diminutiva, ut Ἀοῖς, Μυοῖς. Vid. Schol. *Apoll. Rhod.* ad L. I. vs. 1349.

8. Forma est foemininorum in σκη, ut παῖς *puer*, παιδίσκη *puellula*.

9. Forma est neutrorum in ῆιον, ut λαῖς, *sinister*, λαῖσῆιον *clypeolus*, *parmula*.

10. Forma est neutrorum in ὕλλιον, ut ab εἶδος *species*, fit εἰδύλλιον *formula*.

11. Forma est neutrorum in εον, ut χοῖρος, unde χοίρεον *porcellus*.

Nec ista mihi forma cognita..

12. Forma est neutrorum in ἰδιον, ut ἄργυρος, ὁ, *argentum*, unde descendit ἀργυρίδιον *pecuniola*, *monetula*.

13. Forma est neutrorum in ιον, ut ab ἄνθρωπος fit ἀνθρώπιον *homuncio*.

Alias praeter indicatas Diminutivorum formas, ut in υλος, de qua *Salmas.* ad *Ael. Spart.* Adrian. Pag. 173. Vulg. docent Grammaticae & *Caninii* *Hellen.* P. 229. seqq.

Sit Canon. Diminutiva significant quantitatem diminutam, vel qualitatem delibatam, ut sic dicam, & generatim aliquam imminutionem.

Hinc referuntur ad vilitatem & despectum quid subindicandum, ut ἀγρίδιον *ager tenuis*, ἱππάριον *vilis equus*, & ita γραῖδια, γερόντια καὶ προβάτια eodem in loco *Xen. VI. K. A. 472.* Sed & idem quandoque notant quod primitiva, ut modo vidimus de terminatis in *ις*. Sic ἱμάτιον idem quod εἶμα *vestis*, & ποίμνιον, quod ποίμνη *grex*. Pleraque formantur a Dativo, hinc ut a κτήσει fit κτησεῖδιον *possessiuncula*, sic ab Ionico κτῆσι est κτησίδιον. Conf. *Georg. Lecapen. de Synt. Pag. 13. et Th. Gatak. ad M. Anton. p. 105. b.*

Subiici huic debuisset Sectioni alia de *Amplificativis*, quorum terminationes sunt,

1. in *ων*, ut a γαστήρ *venter*, Genit. γαστρός, fit γάσρων *ventrosus*. a χεῖλος *labium*, χείλων *labeo*.

2. in *ίδης*, ut a σιμός *simus*, Σιμωνίδης.

3. in *άδης*, ut ab Αἰσχίνης *Aischinádēs*.

4. in *αξ*, ut a πλοῦτος *divitiae*, πλούταξ, *Gall. richard. Vid. Menag. Diction Etymol.*

Significant Amplificativa vel augmentum, vel contemptum, nec possunt pleraque commode Latine reddi. Vid. *Caninii Hellen. Pag. 233. seq.*

SECTIO QUINTA.

In qua agitur de Possessivis.

Nominum Possessivorum variae sunt formae,
seu terminationes.

1. Forma est in αῖος, ut Αθῆναι *Atheneae*,
hinc Αθηναῖος *Atheniensis*.

2. Forma est in εῖος, ut ab ἄνθρωπος fit
ἄνθρώπειος *humanus*, ad genus humanum per-
tinens.

3. Forma est in εὺς, ut Αλικαρνασσεὺς *Ha-
licarnasseus*.

4. Forma est in ἰος, ut Βυζάντιος *Byzan-
tinus*.

5. Forma est in κός, ut Αχαῖκός *Achaicus*,
ἄνθρωπικός *humanus*.

6. Forma est in ἰνος, ut Αλεξανδρινός *Alex-
andrinus*, ἄνθρώπινος *humanus*.

7. Forma est in τής, ut Σπαρτιάτης *Spar-
tanus*.

Sit Canon. Formae Possessivorum signifi-
cant 1. Possessionem. 2. relationem ad hoc
aliquid.

Accipiuntur quoque pro Primitivis. Vid. Schol.
Soph. in *Aiac.* vs. 1. *Philoct.* vs. 423. *Add.* vs.
647. & *Henr. Steph.* *Anim.* in *Lib. de Dial.* P.
35. seq.

S E C T I O S E X T A.

In qua ob oculos ponuntur Patronymica.

Patronymicorum variae quoque sunt formae, tum masculinorum, tum etiam foeminarum.

1. Forma est masculinorum in *δης*, descendantium a Genitivis in *ου*, *ος*, *ως*, *ους*, ut
1. a *Πριάμου* fit *Πριάμίδης*. 2. a *Νέσωρος* fit *Νεσορίδης*. 3. a *Πηλέως* formatur *Πηλείδης*. 4. a *Δημοσθένους* *Δημοσθενίδης*.

Propius rectiusque deducas a casu desinente in *ι* adeoque a Dativo, adiecta tantum syllaba *δης*.

Notandum, haec esse *ι*æ. Simplicium. Cave ne alio referas, puta ad primam contractorum.

2. Forma est in *ων*, descenditque a prima forma mutando *δης* in *ων*, sic a *Πηλείδης* erit *Πηληϊών*.

3. Forma est in *διος*, atque pariter descendit a terminatione prima, mutato *δης* in *διος*, ut *Υῤῥάδης* *Υῤῥάδιος*.

Est & in *σιος*, ut ex *Κλινίας* descendit *Κλινίσιος* in *Plat. Gorg. p. 295. C.* ex *Καπανεύς* *Καπάνειος*. Vid. *Eustat. ad Il. Δ. p. 368. 39. seqq.*

4. For-

4. Forma est foeminina in *ας*, descendens itidem a terminatione prima, mutato *δης* in *ς*, ut ab *Ιλιάδης* fit *Ιλιάς*.

5. Forma est foeminina in *ις*, orta etiam a prima forma, vertendo *δης* in *ις*, ut *Πριαμίδης*, hinc *Πριαμίς*.

Sunt quaedam utraque sub terminatione usitata, ut *Λατῳῖας* & *Λατῳῖς*. Conf. Schol. *Apoll. Rhod.* ad L. I. vs. 637.

6. Forma est in *νη* foeminina, descendens a Genit. in *ου*, ut ab *Αδράσου* fit *Αδρασίνη*.

Quando in penultima Primitivi est *ι*, definit in *ώνη*, ut ab *Ακρίσιος* *Ακρισιώνη*. Vid. *Canin. Hellen.* P 228. ibidemque de formis reliquis,

Sit Canon. Patronymica stirpem ac progeniem significant; vel affinitatem, vel aliquid his analogum.

SECTIONO SEPTIMA.

In qua tractatur de nominibus adiectivis, sive ea oriantur a substantivis, sive promanent ab aliis adiectivis.

Iam vidimus aliquas formas adiectivorum, nempe eorum, quae a verbis descendunt, ad-
eunda Sectio Tertia, No. 7. forma 9. 10. 11. 12. nempe in *τήριος*, *τὸς*, *ςὸς*, *κὸς*, *τέος*.

Im-

Impraesentiarum perlustrandae sunt illae adiectivorum ideae, quae descendunt vel a substantivis, vel ab adiectivis aliis, horum autem plurimae sunt formae.

1. Forma adiectivorum est in *aios*, descendens 1. a substantivis in *η*, ut ab ἀράχνη *araneus*, ἀραχναῖος *ad araneum perti- nens*. 2. a substantivis in *α*, ut βία *vis*, *vio- lentia*, βίαιος *violentus*. 3. ab adiectivis in *ης*, ut ab ἀπηνής *immitis* fit ἀπηναιῖος *inhuma- nus*, *durus*.

Sit Canon. Adiectiva in *aios* significant 1. qualitatem, quae fit fundamentum relatio- nis, aut terminus eius. 2. relationem ita fundatam. 3. mensuram, ut πυγμαῖος *cubi- talis*.

2. Forma est in *eios*, a Genit. *gæ*. Simpli- cium, ut ab Ἀρης *Mars* fit Ἀρειος *Martius*, seu *ad Martem pertinens*.

Sit Canon. Adiectiva in *eios* significant re- lationem, seu τὰ πρὸς τι.

3. Forma est in *ios*, ut a Praesenti ἀρκέω *arceo* fit ἀρκίος *propulsandi vim habens*.

Sit Canon. Adiectiva in *ios* significant vim agendi.

Oriuntur eiusdem formae adiectiva a quibusdam nominibus in *os* a Praet. Med. derivatis, ut λόγιος *facundus*, a λόγος, νόμιος *pastoralis*, *legitimus*, *justus*, a νόμος *lex*, *pascuum*. v. Schneider adly. VI 1

4. For-

4. Forma est in *όεις*, ut *λείριον lilium*, unde *λειριόεις liliaceus*, *suavis*.

Sit Canon. Adiectiva in *όεις* significant aliquid inhaerens, vel similitudinem ortam ab istiusmodi inhaerentia, ut fit *γόνος semen*, hinc *γονόεις foecundus*, *ἄρμα currus*, *ἄρμα-τόεις curulis*.

In *όεις* terminantur, quae nascuntur a Genit. in *ου* aut *ος*; at quae a Genit. Declin. 1. in *ης*, inserta syllaba *ει*, habent *ήεις*, ut *τιμή*, *τιμής*, hinc *τιμήεις honorificus*, *τραπέζα*, *τραπέζης*, unde *τραπεζήεις mensae inserviens*. Conf. *Etym. Mag.* V. *αἱματόεσσα*.

5. Forma est in *ινος*, ut ab *ἄνθρωπος homo*, hinc *ἄνθρώπινος humanus*.

Sit Canon. Adiectiva in *ινος* significant convenientiam alicuius cum aliquo, sic *ἀληθινός verax*, seu *cum veritate conveniens*.

6. Forma est in *όνιος*, ut ab *ἄξων axis*, *ἄξόνιος ad axem pertinens*.

Sit Canon. Adiectiva in *όνιος* indicant dependentiam, aut saltem relationem.

Quum a Genit. formentur, desinunt in *όνιος*, quoties ille casus exit in *όνος*; at in *ώνιος*, si in *ῶνος*, ut *ἄγων*, *ἄγωνος*, unde *ἄγώνιος ad certamen pertinens*; sic ab *αἰών*, *αἰώνος*, *αἰώνιος aeternus*.

7. Forma est in *εος*, ut a *λέων* fit *λεόντεος leoninus*.

Sit

Sit Canon. Adiectiva in εος innuunt aliquid *desumptum ex alio*, tanquam ex materia, vel tanquam ex adiuncto.

Nota, horum adiectivorum foeminina quasi substantive usurpari, & significare pellem ex tali, aut tali animali desumptam, ut λεοντέη *leonina*, supple *pellis*, & contracte λεοντῇ, ἡ, ια. Simplicium.

Sic κυνέη, λυκέη, ἄλωπεκέη, nempe δορά *pellis*, pro ἄλωπεκέη est ἄλωπεκίς, cuius exemplum requirebat *H. Steph.* in *Xen.* VII. K. A. P. 560. ut νεβρίς apud alios. Ταυρία, pro ταυρέη five ταυρείη, posuisse videtur *Artemid.* I. Oneir. c. 72. nisi forte *nervum* intelligit, ut suppleatur οὐρά. Sed & ipsa animalia adhibentur, pro pellibus eorum, *Xen.* V. K. A. 383. γέρρα λευκῶν βοῶν δασέα. ubi conf. *Hutchins.* ex *Eustathio*. Similiter βοῦς, pro *flagello ex corio bubulo*, ut *boves mortui* apud *Plaut.*

8. Forma est in ρος, ut ab ἀνία *tristitia* fit ἀνιαρὸς *tristis*, *tristitiam afferens*; sic μόχθος *molestia*, μοχθηρὸς *molestiam creans*.

Sit Canon. Adiectiva in ρος significant 1. qualitatem insitam, ut ἰσχυρὸς *fortis*. 2. efficaciam inde exortam, ut λυπηρὸς *taedium afferens*.

Haec, ut pleraque adiectiva in ηρὸς & υρὸς, alii deducunt a Fut. I. verborum in ᾶω, ἑω & ὕω. Vid. supra ad Sect. III. Attamen dantur, quae ali-

aliunde suam habent originem, ut καυματηρὸς in Gloss. Vet. *aestivus*, a καῦμα *aestus*, αἱματηρὸς *cruentus*, ab αἶμα, ab αἶψα fit αἰψηρὸς *celer*.

9. Forma est in ῥος, ut ab ἄρκτος *ursa* fit ἄρκτῶς *septentrionalis*.

Sit Canon. Adiectiva in ῥος significant 1. dependentiam. 2. relationem. 3. affinitatem.

Jota unde habeant adscriptum, docet Etymol. V. αἰδοῖος.

10. Forma, eaque late patens, est in ῶδης, ut ἄργιλος *terra alba*, ἄργιλῶδης *argillae similis*, ἄνθος *flos*, ἀνθῶδης *floridus* seu *florulentus*.

Sit Canon imis medullis infigendus. Adiectiva in ῶδης significant 1. analogiam seu similitudinem. 2. participationem. 3. plenitudinem, ut ἀνδρώδης *virilis*.

Plenitudinis notio insigniter se prodit in θηριῶδης apud Herodot. L. VI. c. 44. ubi θάλασσα θηριῶδες ἄτη *mare belluis refertissimum*, & Paus. Arcad. P. 671. χῶρα ὀρεινὴ πᾶσα καὶ θηριῶδης *regio tota montana ferisque plena*. Θεσαυρώδης in Philostr. VII. Vit. Apol. Tyan. cap. XXIII. princ. et Lib. III. c. 55. ἰχθυῶδης, pro *piscium saporem referens*, ubi prorsus sensum pervertit interpretes, φαγεῖν ἄτοπα *redens, pastu eas uti plane singulari*, debebat, *gustatu esse ingrata, saporis esse ingratiissimi*, πονηρά.

11. For-

11. Forma est in ἥσιος, ut ἄρώω *aro*, ἄρο-
τήσιος *arationi aptus*.

Sit Canon. Adiectiva in ἥσιος significant
1. aptitudinem. 2. opportunitatem.

Sic βιοτήσιος *vitalis*, a βιοτή *vita*.

12. Forma est in ὀδης. Oritur haec idea
a Genitivo imparisyllabico 3æ. Simplicium,
ut ab ἐπτάπους *septipes*, Genit. ἐπτάποδος,
hinc ἐπταπόδης *septempedalis*.

Sit Canon. Adiectiva in ὀδης significant 1.
analogiam, vel 2. mensuram.

13. Forma est in ειδῆς, ut σφαῖρα *orbis*,
σφαιροειδῆς *rotundus*.

Sit Canon. Adiectiva in ειδῆς signifi-
cant 1. similitudinem. 2. plenitudinem, ut
σρογγυλοειδῆς *rotundus*, γαστροειδῆς *ventriosus*.

Haec observatio admodum late diffunditur
inter caeteros apud *Hippocratem*.

Significationis pariter & terminationis ratio often-
dit, ad εἶδος *species* esse referenda.

Sunt praeterea alia adiectivorum terminationes
heic praetermissae, ut

1. In ιμος. Ita a πένθος *luctus* fit πένθιμος *lu-
gubris*, *luctuosus*, a πλεῦς *navigatio*, Genit. πλο-
ὸς, πλοῖμος & πλώιμος *navigabilis*; notantque
plerumque passive, ut θάλασσα πλώιμος *mare na-
vigabile*; ναῦς πλώιμος *navis ad navigandum ido-
nea*; similiter πόμπιμος *qui mitti*, & qui mittere
potest. Conf. supra ad Sect. III. No. 5.

Ex

πένθιμος

πλοῖμος, 354

πλώιμος

πλόμπιμος

πλόμπιμος

πλόμπιμος

πλόμπιμος

πλόμπιμος

πλόμπιμος

πλόμπιμος

πλόμπιμος

Ex hac nova oritur forma apud poëtas in ἀλῖμος, inserta nempe syllaba αλ, ut κυδάλῖμος idem quod κύδιμος gloriosus.

2. In ανός, ut πιθανός *persuasorius*, a ῥῖγος ῥιγεδανός *horribilis*, de quo conf. *Etym. Mag.* & *Plut. Mor. P. 22. C.*

Nascitur eadem terminatio a nominibus signa coelestia significantibus, ut a κριός *aries*, fit κριανός, a ζυγός *libra*, *trutina*, ζυγανός, similiter σκορπιανός, ταυριανός, quibus denotatur hoc illovesydere natus. Vid. *Basil. Op. Tom. I. Pag. 55. C. D*

3. In ικός, ut a πόλις *civitas*, *urbs*, πολιτικός *rerum civilium peritus*, a στρατηγός *dux*, στρατηγικός *in arte imperatoria exercitatus*, ὁ τεχνίτης τοῦ πολέμου, ut vocat *Xenophon*, & quomodo expl. Schol. *Aristid. ineditus Orat. pro Quatuorv. P. 232.* a ῥήτωρ fit ῥητορικός, a πρᾶγμα πραγματικός, *in dicendo & agendo solers*. Vid. *Bud. Com. L. Gr. p. 258. seq. Conf. Thom. Mag. V. Βασιλικός*, & *Not. ad Xen. II. K. A. 174.*

4. In ῥῆς, ut a μόνος *solus*, μονήρης *solitarius*, a κλίνη *lectus*, κλινήρης *in lecto decumbens*, τειχέρης, a τεῖχος, *muro clausus*, a ποῦς, ποδός, ποδήρης *ad pedes usque pertingens*. Ταχυήρης est in *Aesch. suppl. vs. 33.* & frequentat hujus terminationis adjectiva *Ael. de Anim. Conf. Not. ad Hesych. V. Διήρης & Valcken. in Eurip. Phoen. Pag. 34.*

5. In εινός, ut a πόθος *desiderium*, ποθεινός *desiderandus*, ab ἄλγος *dolor*, ἄλγεινός *dolorem causans*; sic ὕγεια *sanitas*, hinc ὕγεινός *saluber*, a

σκοτός est σκοτεινός *tenebricosus*, ταχεινός a τάχος ab ὄρος ὄρεινός.

6. In ίας masculina, ut a μόνος *solus*, μονίας *solitarius*, a τραῦμα *vulnus*, Dat. τραύματι, inde τραυματίας *saucius*, sic κομματίας *qui incisus frequenter utitur*, a κόμμα, ut ἀγαλματίας *statuae seu imaginis instar pulcher*, ab ἄγαλμα, utrumque apud *Philostr.* P. 612. 621. nec non σιγματίας *stigmatē notatus*, & δογματίας *sententiosus* quod apud eundem *Vit. Soph.* I. 16, 4.

7. In ας 3æ. ut ἔθας, ἥθας *consuetus*, ab ἔθος, ἥθος *mos, consuetudo*. Εἰλλας *Graecus*, *Graeca*, ut Εἰλλας γυνή in *Xen.* VII. K. A. P. 610. Pro *Graecus* cum *Vett.* quibusdam *Grammaticis* summam ideo in *Eurip.* *Phoen.* vs. 1511. quia verba τίς Εἰλλας ἢ βάρβαρος sequitur, ἢ τῶν πάροιθεν εὐγενετῶν ἕτερος. Hinc patet rectissime scripsisse *Philost.* Icon II. P. 839. ult. συμπαίτας ἱππάδας *collusores equites sive equestres*. Καταφαγὰς *gulosus* damnat *Pollux* L. VI. segm. 40. ut & *Phrynichus*; sed qui, nisi in *Cratino* legerat Φάγος, pro φαγὰς, quod probat, ipse viderit, quo iure alterum admittendum neget. Ad genus quod attinet, refert ista nomina *Georg. Lescap.* de Synt. P. 6. inter ἐπίθετα μόνον διγενῆ. Attamen μανιάσι λυσθήμασι legimus apud *Eurip.* *Orest.* vs. 270. Φοιτάσι πτεροῖς in *Phoen.* 1031. & in *Aristoph.* *Eccles.* vs. 580. μὴ τοῖς ἡθάσι λαν τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν.

S E C T I O O C T A V A.

*In qua dispescuntur substantivorum formae,
sive ab aliis substantivis oriantur, sive
ab adiectivis descendant.*

Sectione tertia egi de quibusdam substantivorum formis, nempe de iis, quae derivantur a verbis; iam de iis dicam quae suppullulant vel ab aliis substantivis primitivis, vel ab adiectivis.

1. Formatio. A nominibus masculinis ια. Simplicium in ας vel ης efformantur plurima foeminina.

1. Forma. A nominibus masculinis in ας oriuntur foeminina in ίεια, ut ταμίας *quaestor*, *promus condus*, ταμία *dispensatrix*.

Sit Canon. Substantiva proparoxytona in ίεια significant aetricem.

2. Forma. A nominibus masculinis in ης suboriuntur substantiva foeminina in εία, ut δ λάτρης *servus*, ή λατρεία *servitus*.

Λατρεία non est a λάτρης, sed a verbo λατρεύω *servio*, ut a δουλεύω fit δουλεία, de quo *Noster* supra Sect. III. Forma 3. Aptius fuisset πελατεία *clientela*, a πελάτης, nisi & ipsum a πελατεύω fuerit repetendum.

Sit Canon. Nomina in εῖα plerumque significant functionem.

3. Forma. Ab iisdem nominibus in ης succrescunt substantiva foeminina in ια, ut ὁ ψάλτης *cantor*, ἡ ψάλτρια *cantatrix*.

Sit Canon. Substantiva foeminina in ια plerumque significant officia mulierum: sed observa, magis in τρια desinere, quam in ια simpliciter.

4. Forma. A dictis nominibus in ης descendunt substantiva foeminina in ις, ut παρακοίτης *maritus*, hinc παράκοιτις *uxor*.

Sit Canon. Haec substantiva foeminina in ις significant mulierum officia vel functiones.

Distingui haec debent ab aliis generis foemininis in ις, itidem descendentes a masculinis in ης, ut ab ἄρθρον *articulus*, venit ἀρθρίτης, cuius foemininum ἀρθρίτις, intellecto νόσος, notat *morbum articulare*; sic a νεφρὸς *ren*, νεφρίτης, νεφρίτις, a πλεῦρον *pleuritis*, unde πλευρίτις &c. & qui eiusmodi morbo conflictatur, is νεφριτικός, πλευριτικός &c. Conf. de istius generis adiectivis aliis infra post Formam 4. Auctarii No. 3. P. 57.

5. Forma. A nominibus in ης deducuntur substantiva foeminina in αῖνα, ut ἰχθυοπώλης *piscium venditor*, ἰχθυοπώλαινα *piscium venditrix*.

Sit Canon. Substantiva foeminina in αῖνα significant officia mulierum.

Suc.

Succrescit eadem forma e varie terminatis masculinis aliis, ut *θέαινα dea*, a *θεός*, a *λέων*, *λέαινα*, *leaena*, a *θεράπων*, *θεράπαινα famula*.

6. Forma. Ab iisdem nominibus in *ης* habemus substantiva foeminina in *οινα*, ut *ὁ δεσπότης*, *ἡ δέσποινα domina*.

Sit Canon. Substantiva foeminina in *οινα* significant functiones mulierum.

7. Forma. A nominibus masculinis in *ας* *ιας*. Simplicium descendunt substantiva neutra in *εῖον*, ut *ταμίας quaestor*, hinc *ταμεῖον*, & *ταμιεῖον*, *aerarium*.

Sit Canon plane aureus. Substantiva neutra in *εῖον* significant locum in quo, vel instrumentum quo, &c.

8. Forma. A masculinis in *ης* *ιας*. Simplicium promanant substantiva neutra in *ιον*, ut ab *ἀράχνης araneus*, unde *ἀράχνιον araneae tela*.

Sit Canon. Neutra in *ιον* ut plurimum significant opificium.

Nascuntur istius generis nomina in *ιον* & *εῖον* a cuiusvis declinationis nominibus, nec opificium modo significant, verum etiam locum, templum, instrumentum, praemium & mercedem. Sic *τελώνιον* & *τελωνεῖον locus ubi publicani sedent*, *ἰχθυοπώλιον* & *ἰχθυοπωλεῖον forum piscarium*, *καπηλεῖον caupona*, *ἰατρεῖον medici chirurgive officina*, *κυβεῖον locus ubi alea luditur*. *Ἀσκληπιεῖον*, *Ἀδριανεῖον*

ανεῖον, *Aesculapii, Adriani templum*. Vid. *Suid.*
 V. Ἀπολλώνιον. γραφεῖον *stilus*, πρεσβεῖον *legati-*
um. ἀρισεῖον *praemium fortitudinis*, πορθμῖον,
 πορθμεῖον *navium*. Διδασκάλιον, μαρτύριον *docen-*
tis, testificationisque praemium. Vid. *Er. Schmid.*
ad Matth. VIII. 4.

Sic fuit multifaria formatio nominum descen-
 dentium a prima declinatione simplicium.

Secunda formatio, eaque promiscua, quae
 varias sub se complectitur formas, ex variis
 declinationibus ortas.

1. Forma. Ab adiectivis in *ος* 2æ. Simpli-
 cium descendunt substantiva foeminina in *ότης*
 3æ. Simplicium, ut *χαλεπὸς difficilis*, hinc
χαλεπότης difficultas.

Sit Canon latissime patens. Substantiva foe-
 minina in *ότης* 3æ. Simplicium significant qua-
 litatem inhaerentem, aut adhaerentem, five
 laudabilem, five vituperandam, five misratio-
 ne dignam.

2. Forma. Ab adiectivis 2æ. Simplicium in
ος deducuntur substantiva foeminina in *ία*, ut
 a *φιλόσοφος* fit *φιλοσοφία*.

Sit Canon. Substantiva in *ία* significant qua-
 litatem, aut ministerium.

3. Forma. Ab adiectivis 2æ. Simplicium
 in *ος*, & a nominibus 3æ. Simplicium in *ων*,
 defluunt substantiva foeminina in *οσύνη*, ut a
δίκαιος iustus, est *δικαιοσύνη iustitia*, & a *με-*
γα-

γαλόφρων *magnificus*, μεγαλοφροσύνη *magnificentia*.

Sit Canon. Substantiva in οσύνη significant facultatem a natura insitam, aut habitum labore partum.

Notio pendet ab intellectu quopiam Substantivo: sunt enim Adiectiva; quicquid etiam contra disputant Grammatici veteres apud *Eust.* ad *Hom.* Il. N. p. 884. 15 seqq. Decepti videntur, quod in *Eurip.* Hec. vs. 101. δεσποσύνους legerent σκηνάς, non δεσποσύνας. At praeterquam nosse debebant, terminationem mascul. adjectivorum in ος jungi frequenter substantivis femininis, veluti ἡ Σαλαμὶς δυνατὸς in *Pind.* Nem. II. vs. 21. vid. in re notissima *Corinth.* de Dial. §. 20. ibique Cl. *Koen.* *H. Steph.* Anim. in Lib. de Dial. p. 25. & *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 252. Meliora utique ex eodem poterant discere *Eurip.* ubi δεσποσύνη *Hera* in *Iphig.* Taur. vs. 439. & δεσποσύνας κίονας, & *Pind.* Pyth. IV. vs. 476. Pendet ergo, ut diximus, notio cujusque horum a substantivo intellectu. In δεσπόσυνος, δεσποσύνη, suppleri quae possint, docet *H. Steph. Thes.* In ιερωσύνη, *sacerdotium*, est ellipsis vocis ὑπηρεσία aut διακονία; in ιερώσυνα apud *Hesych.* & *Etymol.* δῶρα; in δουλοσύνη deest τύχη vel λατρεία. Sunt, quae subaudiri requirunt, ἀρετή, δόσις, τέχνη, ἐπισασία, ἐργασία, διάθεσις, ἔξις, & si quae alia. Quatuor cum sint, quae non desinunt in οσύνη, sed ωσύνη, ut ἀγιωσύνη, ἀγαθωσύνη, ιερωσύνη & μεγαλώσύνη, quod legitur apud *Clem. Rom.* I. ad

Cor. sect. 27, non ista a Nominibus sed Futuris verborum deduci vult *Er. Schmid.* tribuitque significacionem longe diversam. vid. illum II. ad Theff. cap. I. 11. & de ista scripturae differentia *Etymol.* V. Δίκαιος, ubi, deleta vocula η, videtur leg. ὡς τὰ διὰ, vel ὥσπερ τ. δ. nec non *Moschorul.* περὶ Σχεδ. P. 73. ult.

4 Forma. A nominibus 2æ. Simplicium in ος descendunt alia nomina substantiva in ὶν Gravata, ut μύρτος *myrtus*, hinc μυρρίνῳν *myrtetum*, & κόπρος *simus*, hinc κοπρῶν *fi-metum*, & a neutro, ut τὸ κρίνον *lilium*, hinc κρίνῳν, ὅ, *lilietum*.

Sit Canon. Substantiva in ὶν cum Gravi in ultima significant locum in quo.

Non modo a terminatis in ος & ον Declin. 2æ. sed & Genitivis Declinationis 3æ. ut & adjectivis oriuntur, ut ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς fit ἀνδρῶν *conclave viro-rum*, γυναικῶν *conclave foeminarum*, ἀγέλαιος *ar-mentalis*, hinc ἀγελαιῶν *locus ubi armenta stabu-lantur*. Conf. *Is. Voss.* in *Pomp. Mel.* L. III. c. 7. P. 556. Ut pateat, non recte *Cattierum* μυρρί-νῳν deduxisse a μύρτος, unde fieret μυρτῶν; verum debuisse derivare a μύρρινος. Inserta litera ε desinunt quoque in εῶν, ut ἰσεῶν *textrinum*, pro ἰσῶν; περισσεῶν habet *Plat.* in *Theaet.* p. 137. F. 138. A. H. sed quam formam ceu parum Atticam dam-nat *Phrynich.* P. 66. ubi Not. Add. *Eust.* ad II

A.

A. P. 107. princ. & Od. H. 275. extr. *Harpocrat.*
V. κυχρεῶν & βολεῶνες, ibique *Maussac.*

Ex hac forma in ὦν alia producitur in ιὰ signifi-
cationis eiusdem, ut ῥοδωνιὰ idem quod ῥοδὼν *rose-*
tum, ἰωνιὰ ab ἰὼν *violetum*, ἀχυρμιὰ ab ἀχυρῶν
palearum receptaculum, per epenthesein literae μ,
de qua *Eust.* ad Il. B. 138. vs. 12. seqq. ἀσκοπὸς
speculator fit σκοπιὰ *specula*. Vid. *Suid.* in V.
Ἐσχατίαν.

Atticos praeterea loca designare per res, quae in
iis plurimum inveniuntur aut venduntur, docent
multi. Vid. *Meurs.* Lect. Attic. L. III. Cap. ult.
Graev. Lect. *Hesiod.* P. 98. *Kuster.* ad *Suid.* V.
Δεῖγμα. *Jac. Dupont.* in *Theophr.* Charact. P.
326. 377. Cl. *Reisk.* Misc. Lips. Nov. Vol. VI.
P. 107. Sic τοῦλαιον *forum olearium*, οἱ ἰχθύες
forum piscarium.

Sed & praeter notatas plures ab aliis nominibus
nascuntur substantivorum formae.

1. In ις, ut ab ἐόργη, ἔοργις *tudicula*, ab αὐλὴ
stabulum, αὐλις, ἀχαρὴ *gaudium*, χάρις *Gratia*.
Vid. *Eust.* ad Il. Γ. Pag. 288. med.

2. In ότης & ώτης ια. Declin. ut ἀ τόξον *arcus*,
τοξότης *sagittarius*, ἀ ἵππος *equus*, ἱππότης *eques*,
ἀ στρατιὰ *exercitus*, στρατιώτης *miles*.

3. In ιτης Declin. itidem primae, sed quae pro-
prie adiectiva sunt orientia ab omni pomorum, fru-
ctuum, herbarum, aliarumque rerum, unde vinum
potusque praeparatur, genere, ut μηλίτης scil.
εἶνος, *vinum e malis*, ἀ μήλον *malum*; sic συκίτης
e ficis, ἀψινθίτης *ex absinthio*, ἀρωματίτης *ex aro-*
matibus.

Eadem derivatio locum habet in nominibus in *μα*, ut a *δῶμα* fit *δωματίτης*. Vid. *Pind.* Schol. ad *Nem. Od. V. vs. 78.* Femininum *δωματίτις* habet *Aeschylus* in *Agam. vs. 977.* Sic *αἱματίτης* &c. De eiusdem formae aliis vidimus supra ad Formam 4.

4. E Genit. nominum quorundam Declin. 3æ. nova succrescunt nomina in *ος* Declin. 2æ. ut *ὁ μάρτυς*, τοῦ μάρτυρος, *testis*, unde *ὁ μάρτυρος*, & sic a *φύλαξ* *custos*, τοῦ φύλακος fit *ὁ φύλακος*. Vid. *Eust.* ad *Il. A. P. 85. seq. Hemsterh.* ad *Luc. Dial. Mort XXV. c. 1. vs. 94.*

5. Ab adiectivis in *ης* oriuntur substantiva in *εια*, accentu in antepenultima, ut ab *ἀληθής*, *verus*, ἀλήθεια, *veritas*, ab *ἀσφαλής* *securus*, ἀσφάλεια *securitas*.

Peculiare & poëticum est *ξυνὸς communis*, quod produxit praepositio *σύν*.

5. Forma, si tamen forma est; neutrum adiectivorum, praefixo articulo neutrius, evadit Substantivum, ut τὸ γλαφυρὸν *conciannum*, id est *γλαφυρία*, ἡ, *conciannitas*, & τὸ ὀλιγαρκές, pro *ὀλιγαρκία*.

Sit Canon. Neutrum adiectivi cum praefixo articulo significat abstracte, seu substantive, ut τὸ ἀληθές *veritas*.

 SECTIO NONA.

Quae est de Adverbiorum formis & significatione.

De Adverbiis hic esto Canon generalis omnibus formis inserviens: Adverbium significat modum vel 1. existendi, vel 2. agendi, vel 3. patiendi.

Posito hoc Canone generali, videamus varias formas & varios significatus.

1. Forma est in *άκισ*. Neutra pluralia adiectivorum in secunda simplicium formant ex se se adverbia, adiecto *κισ*, ut *πολλά* unde *πολλάκισ* *multoties*.

Sit Canon. Adverbia in *άκισ* penacuta significant vices, vel ordines.

Amittunt apud poëtas frequenter literam ultimam, ut *πολλάκι*, *πλεισάκι*. id *Eust.* ad II A. 92. vs. 11.

2. Forma est in *αξ* Gravatum, ut *μόνος* *solus*, hinc *μονάξ* *singulatim*, *ὁδοῦς* *dens*, *ὀδᾶξ* *mordicus*.

3. Forma est in *ας*, ut *μόνος*, hinc *καταμόνας* *singulatim*.

4. Forma est in *δην*, ut *ἀριζίνδην* *optimatim*.

Sic

Sic ἀρπάγδην *raptim*, Φοράδην *portando*, aut ut ita dicam *portanter*, & similia, a verbis deducunt. Vid Schol. *Apoll. Rhod.* ad L. I. vs. 1017.

5. Forma est in δὸν cum Gravi, ut ῥάφαίος, hinc ῥαφανηδὸν *raphani instar*.

Sit Canon. Adverbia in δὸν significant similitudinem, aut imitationem, seu *instar*.

Terminantur non modo in δὸν, verum etiam, ceu essent nomina neutrius generis, in δὰ, ut ῥοιζηδὸν & ῥοιζηδὰ in *Nicand. Alex* vs. 182. 496. ἀμφαδὸν, ἀμφαδὰ ut adiectivum occurrit in *Apoll. Rhod.* III. vs. 615. Μήπως — ἀρίδηλα καὶ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιτο, pro ἀκουσὰ & φανερά, Schol. interprete, διαμμοιρηδὰ vs. 1028. Conf. Not. ad *Hesych.* V. καναχηδὰ. Peculiariora sunt οἶαδὸν, μοναδὸν, ab οἶος & μόνος *solus*. Vid. Schol. *Nic.* ad *Ther.* vs. 148.

6. Forma est in ζε, & δε, ut Αθήναζε *Athenas versus*, εἰς Αθήνας, οἶκόνδε, domum *versus*.

Sit Canon nunquam fatis aestimandus; adverbia in ζε & δε significant motum ad locum.

Haec eadem adverbia in ζε saepe quoque exeunt in σδε, ut Αθήναςδε, metathesi Dorica; nam ζ cum valeat δε, facile mutatur in σδ.

Apud *Philostr.* L. VIII. Vit. *Apoll.* cap. 29. verba, ἐν Τυάναδε ἱερῷ, parum accurate vertuntur, *in templo Tyanenſi*; rectius, opinor, reddantur, *in templo quod Tyana versus*, aut *non procul a*
Ty-

Tyanis. Vid. L. I. Cap. 5. quo & lectorem *Olearius* remittit.

7. Forma est in *θεν*, ut *Αθήνηθεν Athenis*, seu *ex Athenis*.

Sit Canon. Adverbia in *θεν* significant motum a loco.

8. Forma est in *ῖ* Gravatum, ut ex *κόνις pulvis* fit *ἄκονιτι sine pulvere*.

Huc refer terminata in *εῖ*, ut *ἀσυλεῖ tuto*, *ἀυτολεξεῖ ad verbum*.

Alius generis sunt, *ἔτι*, *ἄρτι*, *ἄλλοθι*, *πέρυσι*, *μέχρι*, *ἄχρι*.

9. Forma est in *ως*, ut *κακῶς male*. Nomina adiectiva in *ος* 2æ. Simplicium a suo Genitivo plurali formant adverbia in *ως* vel penacuta, vel circumflexa.

Sic a *δεσποτικὸς imperiosus*, est *δεσποτικῶς dominorum more*, quod restituendum puto *Philostr.* Pag. 580. Sect. 3. loco τοῦ ποιητικῶς, cui *Salmas.* substituebat *ἐπεικῶς*. Fiunt non minus ab adiectivis Declin. 2æ. ut ab *ἀληθής*, *ἀληθῶς vere*, a *λεληθώς*, *λεληθότως clam*.

10. Forma in *ευ*, sic *εὖ bene*, *φεῦ heu*.

11. Forma in *ω*, ut *πόρρω longe*.

12. Forma in *οῦ*, ut *πανταχοῦ ubicunque*, τοῦ λοιποῦ *de caetero*. Genitivus adverbialescit.

Plu.

Plerumque adhibentur in quiete, interdum etiam in motu, ut ὅπου *ubi*, & pro ὅποι *quo*, sic ὑψοῦ, pro ὑψόσε *in altum*. *Pind.* *Pyth.* *Od.* *X.* *extr.* *Apoll.* *Rhod.* *L.* *III.* *vs.* *257.* *ibique* *Schol.* *Add.* *Lexica.*

13. Forma est in σε, ut πανταχόσε *quouersum*, ἐκεῖσε *ibi*.

Εκεῖσε valet proprie *eo*, *eum in locum*, nec in quiete, pro ἐκεῖ *ibi*, adhibendum praecipiunt *Ammon* & *Thom. Mag.* Ut autem πανταχόσε, sic ἄλλοσε, ἐτέρωσε *alium in locum*, *alio*.

14. Forma est in ἤ, ut πανταχῇ *usquequaque*, *ubicunque*.

15. Forma est in οῖ, ut πανταχοῖ *quocunque*, *in omnes partes*.

16. Forma est in αἰ, ut χαμαὶ *humi*.

Nota Lector, ubi potui Canones condere, id feci, in caeteris careo regulis, ignosce fodes.

Praeter memoratas aliae plures sunt adverbiorum terminationes, ut

1. In α, sic μάλα, μάλισα, σφόδρα, λάθρα, τάχα, sed quae potius reliquiae sunt adiectivorum etiam nunc, aut quondam usitatorum. Vid. *Eust.* in *Il.* *A. P.* *32.* *extr.* *44.* *med.* *65.* *princ.* *Il.* *Γ.* *300.* *ult.* *Add.* *Etym. Mag.* *V.* *ἦκα*. Sic σφόδρα a σφοδρὸς, λάθρα a λαθρὸς apud *Hesych.*

2. In ας, ut πέλας. 3. In ἀξ, ut ὁδάξ, ἐπιτὰξ, ὀκλάξ. 4. In ἡξ, ut πλῆξ, ἐπιπλήξ. 5. In

ις, ut χωρίς. 6. In ιξ, ut μιξ, quo utitur *Nican.* Theriac. vs. 715. & ἐπιμιξ. 7. In υξ, ut ἀμύξ. 8. In υψ, ut τὺψ, προτύψ.

Haec omnia veniunt a Fut. I. Indicat. Vid. *Hel. lad.* Chrestom. Sect. 38. *Eust.* ad Il. B. Pag. 189. vs. 16. *Etymol.* V. ἐπιτάξ, ὀδὰξ & ὀκλαδιᾶν.

SECTIONO DECIMA:

In qua disputatur, quo pacto Praepositiones coniunctae cum verbis eorum significationem immutent.

De Praepositionum vi atque usu in compositione in universum tenendum.

1. Verba e Praepositionibus composita non regimen modo admittunt, quod praepositio, ex qua componuntur, verum etiam cognatae significationis adverbiorum, ut παρακαθῆσθαι τὸν οἶκον, εἰσδέχεσθαι τειχέων, pro δέχεσθαι ἔσω τειχέων. Vid. *Anim.* ad *Aesch.* L. I. P. 175. *Annotat.* in *Euang. Luc.* c. XXIII. com. 28. *Lect. Aristae.* P. 85. 196.

2. Sicuti regimen, ita quoque significationes adsciscunt tam proprias, quam cognatae notionis adverbiorum. Vid. *Misc. Obs.* Vol. VIII. P. 348. seqq. *Diluc. Thuc.* 30. 360. Et hinc unum idemque verbum diversissimas, & saepe contrarias non apud Graecos modo, verum etiam Latinos, fortitur significationes, ut in *Horat.* I. Sat. III. vs. 25. sive ex uno apud *Bentleium* Codice legas praevi-

videas, five cum reliquis omnibus *pervideas*, utrumvis haud temere alibi obvia significatione agnosces adhibitum. Mihi cur posterior lectio minus quam τῷ πάνυ *Bentlei* displiceat, rationes vid. *Misc. Obs. Nov.* T. VI. P. 628. seqq. Conf. in rem *Gell. Noct. Attic.* VI c. 16.

3. Praefiguntur saepe verbis, & apud Poëtas aliis quoque vocibus, cum iungi debuissent casui nominis, cui hinc in constructione sunt sociandae; ut in *Apoll. Rhod.* L. I. vs. 985. εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, non vacat εἰς, quod vult Schol. sed ita scriptum, pro ἀνέβαν εἰς μ, Δ. Sic. διχσκιρτῶντα τοῦ ὄρους θρέμματα apud *Philostr.* P. 880. pro σκιρτῶντα διὰ τοῦ ὄρους *Plat. Phaedr.* p. 350 E. παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα, asinus, ὀλκοιτε καὶ ἐπὶ στρατιᾷς ἀποπολεμεῖν, pro πολεμεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ut in *Protag.* p. 209. E. ἀπὸ τῶν ἵππων πολεμεῖν. Quod *Thuc.* I. c. 90 vs. 24. addita insuper τῇ ἐξ, ἀπομάχεσθαι ἐκ τοῦ ὕψους, ut Lat. *pugnare ex equis.* Conf. *H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. I.* P. 397. B. locus *Plat.* de quo ibi agitur extat P. 644 E. praepositione διὰ, quam requirebat Bud. in Edit. qua utor, addita. *Anim. ad Aesch. L. I.* P. 64. seq. *Adnotat.* in *Luc.* Cap. XXII. com. 5. *Lecl. Aristae.* P. 196. 238. seqq. *Diluc. Thuc.* 135. 362. 484 & ipsum Schol. *Apoll. Rhod.* L. II. vs. 1115. 1260.

4. Rarissime una, nec fere nisi in verbis citra praepositionem inusitatis, ut in καμμύω, ἀντιβόλῳ, καθαίρω, ἐνέπω similibus; & vix unquam plures uni verbo iunctae ita otiantur, ut nullam omnino vim exercent: sed quae haud raro facilius percipiuntur,

tur, quam exponitur. Adeoque verissimum de quibusvis scriptoribus haud prorsus luteis, quod de *Homero* ad II. B. Pag. 164. vs. 36. *Eustathius* sciscit, ὅτι οὐδαμοῦ σοιβὴν προθέσεων μάτην οὕτω τίθησιν ὁ ποιητής· ἀλλ' ἐκάστη τῶν συγκειμένων προθέσεων σημαίνει τι. Idque exemplis aliquot ibi probat. Ita ἐπιδιακρίνειν in *Plat.* *Gorg.* p. 313. A. ubi Jupiter Μίνω ait πρεσβεία δώσω ἐπιδιακρίνειν, ἂν ἢ ἀπορρήτόν τι τῷ ἐτέρῳ, Rhadamantho nempe i. e. discernere, & judicata retractare. Conf. *H. Steph.* *Thef. index*, & *Foes.* *Oecon.* V. ἐπιδιασκευάζειν. *Lect. Aristaen.* P. 8. *Diluc. Thuc.* 51. 617. 624. & passim alibi.

5. Ut Praepositiones ἐπὶ, ἀνὰ, παρὰ, περὶ, μετὰ, retracto accentu, apud Poëtas, ἐνι quoque apud scriptores alios, locum saepe supplent verborum, sic non istae modo, verum etiam omnes reliquae, tam in compositione, quam extra eam, & per se positae, brevitati inserviunt, indiciumque praebent, quid ad sensum sit supplendum. Ita V. Gr. obtinente in *Eurip.* *Phoen.* vs. 853. ἐξορμίσει, praepositio ostendet, Participium περῶντα ex praevio περῶ adsumendum, eique praepositionem, verbo demtam, esse praefigendam; tanquam scil. esset scriptum, ἔστι γὰρ πέλας τοῖς φίλοις σοῖς ἐκπερῶντα τὴν ἡλύειν ὀρμίσει τὸν σὸν πόδα. Add. *Diluc. Thuc.* P. 56. 492. seq. & 710. deque verbo ὀρμίσει *Anim.* ad *Aesch.* L. II. P. 441 & sic, quo spectet ἢ ἐξ in ἐξαθροίζεται apud eundem Poëtam dictae fabulae vs. 1176. versio docet Cl. *Valcken.* Sed nec praepositionem vacare existimem in ἐνδυσυχῆσαι, quod vult. *Schol. Comici* ad *Vesp.* vs. 1115. in

Eurip. Bacch. vs. 508. ἐπιτήδειος εἶ (Πένθευ) ἐν-
 δυσυχῆσαι τοῦνομα; sed ceu scriptum esset, acci-
 piam, ἐπιτήδειος εἶ δυστυχῆσαι σε κατὰ τὸ ὄνομα
 σου. Conf. *Adnotat.* ad *Luc.* c. XXII. com. 5.
Lecl. *Aristaen.* P. 240. seq. *Diluc.* *Thuc.* 208.
 630. 770. Sic porro V. Gr. ἡ ἀπὸ modo expo-
 nenda per ἀπεῖναι, modo ἀποδοῦναι, nonnunquam
 per ἀπολέσαι, interdum explicabitur commode per
 ἀποχωρεῖν. Ut ἀπομισῆσαι in *Them.* Orat. XV.
 P. 189. C. ταύτης οὖν, *Iustitiae*, ὦ φίλε, ἐχώμε-
 θα ἀπρὶξ τῆς θεοῦ — καὶ μὴ συγχωρῶμεν ἀπομισήσασαν
 τὰ ἀνθρώπινα ἀναπτᾶσθαι εἰς τὸν οὐρανόν. i. e. διὰ
 μῖσος τῶν ἀνθρώπων ἀποχωροῦσιν ἀναπτᾶσθαι. Ut
 apud *Suid.* ἀπομηνίσας expl. ἀποχωρήσας δι' ὀργήν.
 Similiter ἀποκινδυνεύειν τινός in *Philostr.* VII. Vit.
 Apol. Tyan. c. 15. recte resolveris per διὰ τὸν κίν-
 δυνον ἀποχωρεῖν τινος. eodemque modo procedes in
 ἀποσυγεῖν, ἀποδειλιᾶν eiusdemque generis aliis. Per
 ἀπολέσαι aut ἀπορρίψαι illustrari vult in isto *Hero-*
dot. L. VI. c. 129. ἀπορχήσασθαι τὸν γάμον, i. e.
 ὀρχισάμενον, sive δι' ὀρχήσεως, ἀπορρίψαι & ἀπολέ-
 σαι. Pariliter in ἀποτηγανίζειν & ἀποτυμπανίζειν,
 de quibus *Gataker.* Misc. Post. c. 44. & c. 46.
 valet ἀπολέσαι, vel ἀποκτείνειν, τηγανίζοντα καὶ τυμ-
 πανίζοντα. At notio τοῦ ἀποδοῦναι cum in aliis se
 exerit, tum in ἀπομιμεῖσθαι, i. e. ἀποδοῦναι τὸ
 προσῆκον διὰ μιμήσεως; quomodo ipse *Plat.* *Crat.*
 p. 276. G. expl. & sic εἰκάζειν ibid. A. & ἀφο-
 μοιοῦν p. 274. A. In ἀπομιμνήσκεσθαι τῆς χάριτος,
 uti quoque in ἀπομνημονεύειν τινὲ χάριν, in ἀποσπέν-
 δειν &c. Vid. Schol. *Thuc.* ad L. I. c. 137. vs.
 42. non vacat, quod visum *Eust.* ad Il. B. P.
 260.

260. vs. 10. Ω. 1493: 10. Od. B. 79: 44. & Γ. 136: 24.

6. Uni verbo iunctae in altero ἀπὸ κοινοῦ sunt adsumendae, ut in *Marci* c. XIII. com. 11. μὴ προμεριμνᾶτε μηδὲ μελετᾶτε. i. e. μηδὲ προμελετᾶτε. Conf. ibi nostram *Adnot.* Anim. ad *Aesch.* L. II. P. 464. *Lecl.* *Aristaen.* 275. *Diluc.* *Thuc.* 208. 630. 770.

7. Nude ponuntur, & verbum, quod praecedit, eis sociandum, ut in *Paus.* *Arcad.* P. 659. ψυχρὸν μὲν δὴ ὕδωρ καὶ Κύνου τοῦ διεξιόντος Ταρσεῖς, καὶ Μέλανος τοῦ παρὰ Σίδην, pro παρεξιόντος Σίδην. Add. *Adnotat.* ad *Luc.* c. XXII. P. 591. Anim. ad *Aesch.* l. c. & *Misc. Obs.* Vol. V. T. I. P. 96.

8. Verbo nonnunquam praeponuntur priori, cum iungi debuissent posteriori, ut ἐφηγεῖται ἐλθὼν τοῖς, ὥς &c. pro ἐπελθὼν τοῖς ἡγεῖται. Vid. *Diluc.* *Thuc.* P. 728.

9. Aliam exercent potestatem in verbis nonnullis, aliam iunctae Nomini. Sic ἀπόμαχος, qui quamcunque ob causam abest a praelio, ὁ ἀπὸν τῆς μάχης; at ἀπομάχεσθαι valet ἀπωθεῖν μαχόμενον repugnare, recusare. Vid. eo in verbo *Suid.* ubi fragmentum primum quod adfert, descriptum ex *Agath.* L. V. P. 164. verbum autem ἀπομαχεῖν, in quo eandem vim exerit praepositio, extat apud *Theoph.* *Simoc.* L. III. Cap. 12. γίνονται, scribit, σπινδαί, ἐφ' ᾧ ἐπὶ χρόνους τρεῖς γαλήνην ἄγειν τὸν πόλεμον, καὶ φιλοσοφεῖν τὸ ἀπομαχεῖν. Eadem ratio est τοῦ ἀπόμισθος, i. e. ἐκμισθος & ἄμισθος mercedis expers, verborumque ἐκμισθοῦν & ἀπομισθοῦν

ablocare, elocare, ἐκδιδόναι μισθοῦ. Ut mirer, *Harpocratationem* existimasse, alia significatione ἀπόμισθος occurrere apud *Lyfiam*, alia apud *Demosthenem*, idemque visum *Mauffaco*; cum tamen eadem maneat vocis notio, sive adhibeatur de eo, cui debita merces negatur, sive qui gratuitam praestat operam, ὁ μὴ τυγχάνων μισθοῦ, ut loquitur *Joseph.* L. XIII. Αρχ. c. 5. §. 3. ult. & prout praeter *Demosth.* & *Polyaen.* nec non *Aeneam* in Poliorcet. apud *Vales.* extat in *Theoph.* *Simoc.* L. IV. c. 13. & VI. c. 3. Schol. *Demosth.* ad I. Philip. P. 37. ἀπόμισθοι sunt καὶ οἱ μὴ πεπληρωμένοι μισθὸν, scripseratne forsitan πεπειραμένοι μισθοῦ? καὶ οἱ δι' ἀδικίαν καὶ δειλίαν μὴ ἀξιούμενοι μισθοῦ. *Phavor.* qui descripsit *Harpocrat.* inde est emendandus. Eadem praepositionis virtus est in ἀπόφονος in *Eurip.* *Orest.* vs. 163. Conf. de eiusmodi compositis, apud Lat. diversas & contrarias notiones obtinentibus, *Casaub.* in *Pers.* Sat. VI. P. 493.

Ἀμφὶ in compositione verborum significat 1. *circum*, ut ἀμφιβάλλω *circumdo*, 2. *dubitationem*, ut ἀμφισβητέω *dubito*.

Ut conveniat ἢ ἀμφὶ cum περὶ, differatve, docet *Etymol.* Simulque significationem & etymon τοῦ ἀμφισβητεῖν; a quo, notionem si spectes, haud discrepat ἀμφιγνοεῖν & ἀμφαγνοεῖν, quorum prius est quasi dicas, ἀμφὶ τὸ νοεῖν εἶναι seu γίγνεσθαι, *per nebulam & dubitanter nosse*, alterum ἀμφὶ τὸ ἀγνοεῖν *dubitanter ignorare, haesitare num ignores nec ne.* Illud rarius, praeterquam apud Grammaticos, occurrit in *Aristid.* T. I. Pag. 495. *Procop.*

cop. I. B. G. c. 3. & si bene memini apud eundem saepius. Alterius exempla nullus fere non suppetat Scriptor. *Plat.* Hipp. P. 6. B. *Isochr.* Nic. P. 20. C. *Aristid.* T. II. P. 329. *Procop.* I. B. P. c. 23. Conf. de utroque *Valcken.* ad *Ammon.* V. *Αγνοεῖν.* Adverbii ἀμφοτέρωθεν vim exerit in ἀμφίβολος. Vid. *Diluc. Thuc.* P. 410. per δύο exponit *Eust.* ad II. B. Pag. 126. vs. 10. in ἀμφίδυμος & ἀμφίσομος.

Ανὰ in compositione verborum significat 1. iterationem, ut ἀναμετρέω remetior. 2. sursum & tunc idem est cum ἄνω, ut ἀνάγω attollo, sursum ago.

Auget atque intendit in ἀνευθριᾶν apud *Philostr.* I. V. A. T. c. 37. quo una cum ἀνευθριάσας apud *Chrys.* T. VI. P. 281. τῷ ἀναπαιδεύειν in eodem *Philostr.* P. 523. 528. ut τῷ ἀναφοβεῖν in *Aristoph.* Vesp. vs. 668. caret *Steph.* Thes. & sic in ἀναπληρῶσαι, quod in *Epist.* ad Gal. c. VI. 2. *Chrysost.* Tom. V. Op. in N. T. explicat per κοινῶς πάντες πληρώσατε, usum istum τῆς ἀνὰ, quem & in Euangel. praestet, a Medicis repetens. Atque ita si accipias in *Ep.* ad Philipp. c. II. 30. & I. ad Cor. XVI. 17. nec ibi otiaabitur. vid. & *Er. Schmid.* ad *Matth.* XX. 9. & *Jo. Conr. Swartz.* Comment. p. 1149. Sic & in ἀνάβλέπειν, ἀναδιδάσκειν &c. de quibus *Diluc. Thuc.* P. 163. 777. 825. Similiter in ἀνάπηρος i. e. ὁ καθ' ὑπερβολὴν πεπηρωμένος *Suida* interprete. Aliam compositionis rationem

vid. apud *Eust.* ad Il. Ξ P. 976. vs. 41. 4. impedi-
 menti actusque contrarii notionem exerit in ἀνοι-
 κοδομεῖν aliisque *obstruendi* significatione adhibitis.
 Vid. *Diluc. Thuc.* P. 355. seqq. in ἀνανεύειν re-
 nuere, nutu vetare. *Hesych.* ἀνανεύων, παραιτού-
 μενος, quae iunxit *Longus* L. I. P. 14. At ἀνά-
 νευσις, quod eidem *Hesych.* expl. per ἀναβίωσις,
 ἀνάπαυσις, ἀνάληψις, non est ab ἀνανεύειν, ve-
 rum ἀνανέειν, & pro ἀνάληψις leg. ἀνάνηξις. *Paus.*
Ach. P. 563. τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ νόσου
 τῆς λοιμώδους ἀνενεγκὸν τε καὶ αὐτὶς ἀνανηξάμενον.
 Hinc quoque subsistere videtur posse ἀνίστασθαι, pro
resistere, gressum inhibere in *Xen.* I. K. A. P.
 47. eademque virtus operari in ἀνακρούσασθαι πρύμ-
 ναν, ναῦν, ἵππον χαλινῷ, & si qua alia, in quibus
retro & retrorsum verti solet; in altitudinem percu-
 tere notare itidem, docet *Salm.* ad *Flav. Vop. Div.*
Aurel. P. 564. Conf. *Moschor.* περὶ Σχεδ. Pag.
 26. Contrariam significationem exercet ἡ ἀνά, in
 ἀναψηφίζειν, ἀναθέσθαι, ἀναγινώσκειν. Vid. *Lex.* &
Dil. Thuc. Auctar. p. 259. seq. & 359. seq. in
 ἀναδιδάσκειν, ἀνεύχεσθαι, ἀναρᾶσθαι, de quibus
Valcken. ad *Herodot.* p. 647. & *Eurip.* *Hippol.* p.
 259. in ἀνασομῶσαι, ἀνοικοδομεῖν. *Diluc. Thuc.* p.
 355. seq. uti & in ἀναμάχεσθαι σφάλμα &c. vid.
Spanh. ad *Julian.* p. 178. Cl. *Wessel.* ad *Diod.*
Sic. L. XIII. p. 611. *Diluc. Thuc.* p. 710. 5.
 Eundem praebet usum, quem ἡ σύν, in ἀναι-
 ρεῖσθαι concipere, συλλαμβάνειν, apud *Hero-*
dot. L. III. c. 108. Add. Not. in *Hesych.* V.
 ἀναιρεῖν. Ubi non recte statuit *Salmas.* in *Solin.*
 Pag.

Pag. 200. bC. ἀνείρειν legendum, & in *Herodoto* ex *Athen.* L. IX. P. 400. E. ἐπαναίρεται, pro ἀναίρεται, aut ut *Eust.* habet, ἐπαναιρέεταί. Postremum restitui sibi velle videtur *Athenaeus*. Conf. de huius praepositionis usu *Eust.* ad II. B. Pag. 190. vs. 5. II. A. 60. vs. 22. M. 849: 35. Od. A. 12. ult. *Georg. Lecap.* de Synt. P. 54. quaeque praeterea alia notavimus in *Diluc. Thuc.*

Ἀντὶ in compositione verborum significat 1. *contra*, ut ἀντιλέγω *contradico*. 2. *vicissim*, ut ἀντιδίδωμι *vicissim reddo*, *retribuo*, *permutato*. 3. *comparationem*, ut ἀντάξιος *aequiparandus*, aut etiam *anteponendus*.

Ad primam significationem refer ἀντιπαταγεῖν aliaque, de quibus *Diluc. Thuc.* P. 291. 833. *Vicissim* notat in ἀντισιωπᾶν apud *Aristoph.* *Lys.* vs. 528. & quoties vertitur *re*, *iterum*, ut in ἀντηράφειν τῇ γραφῇ *Long.* L. I. p. 2. ἀντιπερᾶν, & ἀντιπλέειν apud *Leon. Gram.* *Chronogr.* P. 365. B. 379. C. 402. C. ἀντιπέμψαι *remittere* in *Plut.* *Mor.* 222. E. *Philostr.* P. 771. princ. & ἀντιτοξεύειν *ibid.* Ad comparandi notionem refer ἀνταριθμῆσαι in *Paus.* *Phoc.* P. 845. πάρεσι δὲ ὅσις ἐθέλοι καὶ ἀνταριθμῆσαι τοὺς τε ἐπὶ βασιλέα Ξέρξην, καὶ τοὺς ἀθροισθέντας. ubi in proxime praecedentibus, pro ὥς οὖν ἀπολωλέναι, ἢ δ' οὖν ἐπικρατέστερους εἶναι αἱ πόλεις διέκειντο ἐν κοινῷ, puto leg. ὥς οὖν ἀπολ. ἤδη, ἢ δ' οὖν. Ordo est αἱ οὖν πόλεις ἐν κοινῷ διέκ. ὥς (δέον) ἀπολ. ἤδη, ἢ δ' οὖν ἐπικρατ. εἶναι. & quoties exponitur *vice*, *loco*, *quasi*, *par*, ut ἀντίθεος

par Deo, ἀντιλέων, quasi leo, ἀντίπαις pene puer.
 Vid. *Eust.* ad II. A. P. 118: 12. *Moschor.* περὶ
 Σχεδ. P. 31. *Georg. Lecap.* P. 56. & *Marc.*
Meibom. Praefat. ad Rei Mus. Script. P. 34. qui
 ibid. Pag. 35. seqq. significationem verborum ἀν-
 τιλαβέσθαι, ἀντιποιεῖσθαι & ἀντέχεσθαι non a no-
 tione τοῦ *contra* repetit, sed accipit pro ὑπὲρ, &
 quo sensu Lat. dicunt *stare pro.*

Ἀπὸ in compositione verborum significat 1.
 negationem, ut ἀπόφημι *nego.* 2. desperatio-
 nem, ut ἀπειπεῖν *desperare.* 3. absolutionem
 in forensibus, ut ἀπογινώσκειν *sententia absol-*
vere, ἀποψηφίζειν *calculo liberare.* 4. per-
 fectionem, ut ἀπεργάζεσθαι *exigere, perficere.*

Frequenter notat ἀπεῖναι *abesse,* seu idem quod
 ἀποθεν *longe, procul a, multum,* & hinc quoque
 redditur *seorsum, dis,* ut ἀποκοιμᾶσθαι *seorsum dor-*
mire, ἀποσυσσιτεῖν *a communi abesse prandio in*
Plat. VI. Legg P. 617. ult. & in Literis Sacris
 κρύπτειν atque ἀποκρύπτειν ἀπὸ τοῦ, pro πόρῳ τοῦ,
 quod hinc ceu ex abundanti addit *Agatharchides*
 apud *Phot.* P. 1365. ubi scribit, πόρῳ κείμενα ἀπὸ
 τῆς συνηθείας. Vid. huc quae spectant apud Cl.
Valck. Adnotat. in *Theocr.* Adoniaz. p. 238. Ea-
 dem e significatione repetendum an sit necne usus
 verbi ἀποπράξασθαι in *Them. Orat. XXI.* P. 260.
 B. εἰς τοῦ πλῶ ἀποπράττεσθαι τὸν μισθόν, quod ver-
 titur, *de mercede stipulari in posterum,* nonnihil
 dubito; foret ita ἀποθεν καὶ πόρῳ εἰς τ'. πράττ.
 Sed forsan ita scriptum, pro πράττ. ἀπὸ τοῦ.
 Conf.

Conf. *Adnotat.* ad *Matth.* c. XI. com. 25. Atque hinc itidem repetenda fuerit vis augendi, quam in nonnullis compositis exerit, ut in ἀπομεσοῦσθαι apud *Plat.* *Phaedr.* p. 348. E. ad plenum redigi. in ἀποσαρκοῦν, ἀποδενδροῦν &c. *Gatak.* ad *M. Anton.* pag. 186. seq. & *Lex.* si ex *Cod. Medic.* cum *Jac. Gron.* in *Herod.* L. IV. c. 50. sicut c. 75. pro vulgato prius ἐπικρατεῖν, legamus ἀποκρατεῖν, fuerit longe, multum superare, praevalere, quod verbum retinendi inhibendiue significatu posuit *Plut.* *Mor.* P. 494. D. & *Chrys.* T. VI. Op. 277. B2. At sensu diversissimo occurrit in *Excerpt.* *Legat. Justin.* ad *Persas*, *Corp. Byz.* T. I. P. 100. A. ubi legimus, ὅτι Χοσρόης Σουανίαν οὐπω ἀπεκράτησε *Ρωμαίοις.* i. e. οὐπω ἀφίστατο, sive παρεχώρησε τοῖς *Ρωμ.* τοῦ κρατεῖν, sive τοῦ κράτους τῆς Σουανίας. Sed & augendi notio obtinebit in ἀποργῆς iracundus, quod, ut aliunde notum esse scribit *Cl. Triller.* *Obs. Crit.* P. 104. ita mihi haecenus non nisi apud *Erotianum* occurrit in *Gloss. Hippocrat.* unde & *Foes.* atque *Lex.* norunt tantum. Est ubi exponitur diligenter, sollicite, accurate, ut ἀποθεωρεῖν diligenter considerare in *Plut.* *Mor.* 488. B. ἀποκαρᾶδοκεῖν sollicite expedire. Conf. *Lect. Aristæen.* P. 291. & *Add.* P. 117. ἀποδεικνύειν *Herod.* l. I. c. 112. ἀποκαθαίρεσθαι, plane, prorsus, se repurgare, *Xen. C. P.* l. II. p. 134. nisi ex aliis libris legere ibi males ἀνακαθ. Saepe negat privatque, ut ἀπεσθίειν abstinere a cibo, ἀπίσιτος abstemius, ἀπόθεος impius, qui sine Deo. ἀπαγλαΐζειν ornatu privare. *Agath.* L. II. P. 31. ἀπαγλαΐζειν καὶ δηρὺν τοὺς νεώς. *Hesych.* ἀπαγλαΐ-

ζεται, διόλου καταλύεται, nempe τὸ ἀγλαΐσμα, five ἡ ἀγλαΐα, prout ibi puto leg. aut si perficiendi absolvendique significationem intendit, dederat, opinor, ἀπαγλαΐζεται, κατανύεται. Sic porro πότο λῆμος idem qui ἄτολμος in *Philostr.* L. VII. Vit. Ap. Tyan. c. 5. ex Cod. scriptura apud *Olear.* nec non in *Lus. Jov. Trag.* c. 27. sed ubi, nulla huius lectionis mentione facta, nunc legitur ἄτολμος. Idem quoque ἀπότιμος quod ἄτιμος. Vid. *Hesych.* & ibi Not. ἄπεργος, vel ut apud *Hesych.* ἄπεργος, est ἀργός seu ἄνεργος. *Artemid.* I. Oneir. c. 44. αὐτοί τε ἅμα, digiti, εἰσὶν ἀργοί, καὶ τοὺς ἐξ ὧν πεφύκασιν ἀπέργους ποιοῦσι. Sic porro ἄπιχθους, ἄπαχρος *infelix circa venationem*, ὁ ἀποτυχὼν seu ἀτυχὴς τῆς ἄγρας, contrarium τῷ ἔπαχρος & ἔναχρος, i. e. ὁ ἐπιτυχὼν καὶ εὐτυχὴς ἄγρας, five ut *Hesych.* ἐν τῷ ἀγρεύειν εὐτυχῇ, quomodo bene leg. vidit *Reiskius* pro ἐντυχεῖν. Add. supra Pag. 64. *H. Steph. Thes. L. Gr. V.* ἀποκηδεῖν, ἀφιππος, ἀπόμουσος, in *Indice ἀπεκλέγομαι*, & *Cl. Koen. ad Corinth.* de Dial. p. 250 In ἀποδοῦναι *reddere*, ἀπολαβεῖν *recipere* valet *re, rursus*. Conf. *Lect. Aristæen.* P. 154. & hinc de rebus adhibetur, quas quis ex voto, pacto aut debito tenetur facere, ut ἀποφέρειν, ἀπάγειν, ἀποπέμπειν φόρον, δασμὸν, θυσίαν &c. Vid. *Xen.* VII. K. II. 531. I. K. A. 5. ἀποθύειν apud eundem IV. K. A. 349. L. V. princ. & III. P. 210. ubi minus bene vertitur *nonnullas immolare*, quum de toto quingentarum caprarum numero, quas quotannis se immolatu-
ros voverant, intelligi conveniat. Vid. *Aelian.* L. II. V. H. c. 25. deque isto praepositionis usu
Di-

Diluc. Thuc. P. 533. Add. *Georg. Lecap.* 57. Absolvendi finiendique notio se ostendit in ἀποπονείν. *Suid.* ἀποπεπόνηκας, τῶν πόνων ἔληξας, quod ex *Aristoph.* sumfit *Thesm.* vs. 252. Add. eundem *Suid.* in V. ἀπήλγησαν. ubi fragm. quod citat esse *Procopii*, docent *Diluc. Thuc.* P. 249. & ἅπας posteriorum Edd. erratum est, *Mediol.* habet ἅπας. Conf. *Lect. Aristaen.* P. 204. Denique eundem praebet usum quem ἐξ in ἀποσωρεύειν, quod ut ἐκσωρεύειν est *accumulare* in *Longi* L. II. P. 58. ubi *Mollus* coniiciebat leg. ὑποσορήσαι. debuisset ὑποσορέσαι, quod & habet *Cod. Columb.* probante *Ursino*. Sed & *Hesych.* explicans ἀποννησαμένη, eo ipso utitur verbo, quo proinde tuto videtur augeri posse *Steph. Thes.* Add. *Diluc. Thuc.* P. 786.

Διὰ in compositione verborum significat 1. *per*, ut διορᾶν *pervidere*. 2. *trans*, ut διαβαίνειν *transire*.

Prior significatio latissime patet, ut in διανθής, de quo *Schol. Nican. Ther.* vs 634. in διαφανής, quod per διάπυρος expl. *Erotiani* Glossae, & de quo plura *Diluc. Thuc.* P. 30. in διαβοῶν, διώνυμος *celebris*. Vid. iterum *Diluc. Thuc.* l. d. & P. 472. 815. in διατρέχειν εἰς apud *Hippocrat.* Vid. *Foef. Oecon.* διέρχεσθαι εἰς in *Xen.* VI. K. A. 469. Actum quum notat continuatum, apte exponitur per διάγειν & διατελεῖν, ut διεκώλυσε *Matth.* c. III. com. 14. i. e. διετέλεσε κωλύων *aliquamdiu perseverabat prohibere*. Alibi resolvendum ut sit idem verbum, vidimus *Diluc. Thuc.* P. 676. Sic δια-

νησιζέσθαι *continuo ieiunare*. Sic διακαραδοκεῖν τὴν
 νύκτα in *Diphili* senario apud *Suid.* V. καραδοκεῖ,
 prout perite restituit Cl. *Toup.* Anim. *Suid.* P. II.
 p. 69. Saepe est *trans.* *Plat.* Conv. p. 327. G.
 διαπορθμέυειν θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων; item in διαβάλλ-
 λειν τὸ πέλαγος πρὸς, εἰς. vid. Cl. *Markl.* ad *Eu-*
rip. Suppl. vs. 931. Conf. *Lect. Aristaeen.* P. 164.
 In διαπλεῦσαι *navigando emetiri*, & in tropica lo-
 cutione διαπλεῦσαι τὸν βίον apud *Plat.* Phaed. P.
 288. A. *Them.* Orat. I. P. 7. A. *Antholog.* III.
 25. Epigr. 47. inde apud *Suid.* V. διαπλώσας. Et
 ita τῆς ζωῆς ὁ πλοῦς *Plat.* VII. Legg. 633. F. τὸν
 βίον ἄριστα διὰ τοῦ πλοῦ τούτου τῆς ζωῆς διακομίζεσθαι,
 quod ibid. τὸν βίον διαδραμεῖν. In *Herod.* L. V.
 c. 92. Sect. 6. pro διαπλεύσαντος τὸν βίον εὔ, sal-
 tem dederat, quod iam monuit *H. Steph.* διαπλώ-
 σαντος, alii libri habent διαπλέξαντος, probante Cl.
Valck. ad *Eurip.* Phoen. P. 448. qua phrasi itidem
 usus *Plat.* P. 634. G. *Aristoph.* Av. vs. 755.
 ubi Schol. *Pind.* Nem. Od. VII. vs. 145. &
Pyth. Od. II. vs. 152. *Eubuli* est apud *Stob.*
Tit. XCVI P. 526. πλέκειν ἀλύπως χρόνον τοῦ ζῆν.
 Conf. Cl. *Reisk.* Anim. ad Gr. auct. vol. I. p. 153.
 3. Notat ὑπὲρ *supra*, ut διαβαίνειν *superare*, *su-*
pergredi in *Basil.* T. I. P. 513. A. 516. A. *Tom.*
H. P. 110. C. & *Plut.* Mor. 31. E. 4. Ex ut
 σάζεσθαι ὡς διὰ πυρὸς in *Pauli* Ep. I. ad Cor. c.
 III. com. 15 διὰ πολλῶν καὶ δεινῶν πραγμάτων in
Xen. V. K. A. 397. & διασωθῆναι δι' ὕδατος I. *Pe-*
tri c. III. com. 20 τὰ διὰ γῆς ἰφύεν *Apollon.*
Tyan Epist. 58. διαδιφρεύειν, pro ἐκδιφρεύειν in
Eurip. Or. vs. 993. Refer & huc διορίσαι, de quo
 Anim.

Anim. ad *Aesch.* p. 177. At *Elsnero* iudice Sched. Crit. P. 28. seqq. διασώζειν & διείρειν τὰς χεῖρας διὰ — apud *Xenoph.* locis ibi citatis, contrariam fortientur significationem, notabuntque *manus inferere per*, & *continere manus intra*. Sed & sic διαλέγειν, pro ἐκλέγειν apud *Herodot.* VIII. c. 107. & διαρθέν κῦμα *fluctus elatus*, pro ἐξαρθέν five ὑπεραρθέν, in *Plut.* Mor. 248. A. vid. de ista *erigendi* notione V. διάρασθαι Cl. *Toup.* Em. in *Suid.* P. I. pag. 93. seq. 5. valet *dis*, seu separationem & χωρισμὸν in διαφθείρεσθαι *dissipari*, *dispergi*, *vagari*, & διασκεδασθέντας φθείρεσθαι, in *Xen.* VII. K. A. 530. quod mox ibid διασπείρεσθαι. sic διάγειν τὰς φροντίδας *dissipare curas*. Vid. *Salm.* ad *Hist. Aug. Tom. I.* p. 149. διορμίσαι τὰς ναῦς *Longus* L. II. p. 53. *Hierocl.* p. 310. In *Lys.* Orat. pro *Polystr.* P. 180. Edit. *Tayl.* minoris, non recte *profligari* vertitur, peiusque *Andr. Schott.* τῷ διεφθάρῃ substitutum volebat διεσπάρῃ. Sic διαχωρεῖν apud *Philostr.* L. V Vit. Ap. *Tyan.* c. 24. διεχώρου τῶν σενωπῶν, *Apollonio*, ὥσπερ τοῖς φέρουσι τὰ ἱερά. Διαπατταλεύειν, de quo *Schol. Aristoph.* ad *Eq.* vs. 370. & *Casaub.* Exerc. in *Baron.* P. 541. διαμετρεῖν *dimetiri*, *metiendo distribuere*, in *Paus.* Phoc. 840. aliosque. Vid. & *Eust.* ad Il. A. P. 60: 20. & inprimis A. P. 800. vs. 18. seqq. *Harpocrat.* V. διαγορεύειν. *Moschor.* de Synt. P. 7. *Georg. Lecap.* 54. Huc adde διάλευκος, pro μεσόλευκος, de quo *Bochart.* Hieroz. Part. I. Pag. 479. uti etiam quoties indicatur locorum interval- lum, ut διακαθέζεσθαι *separatim sedere*. διαβαίνειν *divaricatis stare cruribus* apud *Xen.* IV. K. A.

286. nec tentem; de pugnantis statu idem verbum adhibuit *Tyrtaeus* apud *Stob. Tit. XLVIII. P. 350. XLIX. 352. Add. Lect. Aristaen. P. 243. Diluc. Thuc. 802. 818.* Eodem refer, quando actum significat vitiatum, ut in *διάστροφος distortus*, *διαστρέφειν distorquere*. 6. Idem quod *παρά praeter*, *propter*, ut itidem Lat. *per*, in *διέρχεσθαι praeterire* aliisque. 7. Notat *inter*, & studium quo quis alium superare contendit; ut *διαθέειν cursu certare* in *Plut. Mor. 58. E.* sic *διαδορατίζεσθαι*, *διαξιφιζέσθαι*, *iaculis hastisve*, *gladiis inter se pugnare*. Conf. *Cl. Hemsterh. in Misc. Obs. Vol. V. T. III. P. 53. Diluc. Thuc. 456. seq.* 8. auget atque intendit in *διασθάνεσθαι* vid. *H. Steph. Thes. διολέσαι funditus perdere*, *διαπειλεῖν minis territare*. Add. *Moschor. περὶ Σχεδ. P. 29. & omnino Eust. ad Il. A. P. 800. vs. 18. seqq. A. P. 60. vs. 21.* 9. Eundem praestat usum, quem *μετὰ*, in *διαπέμψασθαι arcessere*, quasi dicas, *διὰ τινος πέμπειν εἰς* five *πρὸς ἑαυτὸν* & in *διαβάλλειν* apud *Chrysost. Tom. VI. in N. T. p. 69. E.* Conf. *Dil. Thuc. Auct. pag. 373. in διακρούειν & διωθεῖν* vicem interdum gerit *τῆς ἀπό.* vid. *Hesych. Suid. & H. Steph. Thes.*

De Praepositione *εἰς* nihil *Cattierus*, nec praeter usus vulgares aliud hactenus de ea innotuit mihi, nisi quod cum caeteris ei commune, ut, quemadmodum cognati adverbii significationem, ita regimen sibi vindicat, quemadmodum iam vidimus *Pag. 60.* Notum abunde est, vicem saepe obire *τῆς ἐν*, ut haec ipsius; sed quod non obtinebit in *Jonis* versu apud *Athen. L. IX. P. 463. B.* five
cum

cum *Bentl.* Ep. ad *Mill.* P. 27. legas, ὁ δ' ἑκάστος
 Οἶνον ἔχων χεροῖν ἰζέτω εἰς ἑδάφος, sive cum
Casaub. Anim. c. 3. vulgatam ferves scripturam,
 ὁ δὲ χρυσὸς Οἶνον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἑδάφος,
 quando eadem erit structura dictum, qua illud
Paus. Boeot. 764. ἐς τὴν κρήνην τὸ αἶμα ἐνίψατο
 τοῦ Φόνου. Alia huc pertinentia suppeditat *Krebsius*
Obs. in N. T. ex *Iosepho* ad *Marc.* cap. I. 9.

Latius patet usus τῆς ἐκ vel ἐξ, itidem praeter-
 missae apud *Cattierum*, una cum ἐν & πρό. 1. Ne-
 gat privatque, atque redditur Lat. *sine*, aut *ex-*
pers, aut *in*, ut ἐξάνθρωπος *inhumanus*. ἐκδοκεῖν,
 pro ἀποδοκεῖν apud *Herodot.* & *Xenoph.* habet *Plat.*
Alcib. II. p. 42. & XII. Legg. p. 689. B. aliis in
 compositis & negat & intendit significationem, veluti
 in ἐκδικος, ἐκδικεῖν, ἐξαίσιος. vid. *Eust.* ad II. O.
 p. 1039. 23. & Od. Δ. p. 193. 44. atque ita ἐξομ-
 ματοῦν tam notat oculis privare, quam oculatum
 reddere. ἐκσπονδος qui nullo foedere tenetur, ἐκ-
 ταλαίειν, pro ἐκνόμως παλαίειν, in *Philostr.* P. 772.
 princ. ἐκνομος *exlex*, & ita ἐξοῖνος, ἐκμισθος, ἐκτι-
 μος &c. adi *Eust.* ad Od. A. P. 29. vs. 38. 2.
 Notat perfectionem, ut ἐξοπλίζειν armis penitus in-
 struere, ἐκκοσμεῖν exornare in *Aristid.* T. I. P.
 257. nisi tamen ad augendi significationem referre
 malis, de qua No. 11. 3. finem actionis, ut ἐκ-
 πρῶττειν *absolvere*, *perficere*, ἐξανθεῖν *deflorescere*,
florere desinere, ἐκκαλεῖν *extinguere* in *Chrys.* Tom.
 III. in Nov. Test. P. 372. C2. ubi scribit, ἐκ-
 καῦσαι τοῦ δήμου τὸν θυμόν. Conf. *Diluc.* *Thuc.*
 P. 89. 535. 4. Diversum quid, ut ἐξαλλος *ab*
aliis diversus. 5. Exponitur *de, re*, in ἐκκαλύπ-

τειν *de* five *retegere*. 6. *In*, ut ἐκπεσεῖν εἰς χάσμα γῆς *Paus.* Phoc. 811. ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ κατὰ-πίπτειν in *Luc.* Nigr. c. 36. & ita ὁ ἐξ οὐρανοῦ *coelestis*. Conf. *Adnotat.* ad *Luc.* c. XI. com. 13. *Diluc.* *Thuc.* 181. 7. Celeritati inservit declarandae, ut ἀπὸ, & Lat. *ex*, *ab*, in ἐξυπανίστασθαι, de quo *Eust.* ad II. B. P. 164. vs. 35. sic ἐξεκκλησιάζειν in *Thuc.* VIII. c. 93. accipiam pro *sine mora concionem habere*; interpretes *extra locum ordinarium*; quanquam aliter idem verbum Graeci frequentant Bibliorum interpretes. Hinc praepositioni saepe additur εὐθὺς, ut in *Xen.* IV. K. A. 286. τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου, nempe ἱεροῦ aut ἱερείου, non χρόνου, quod supplent Not. sic εὐθὺς ὅφ' ἐσπέρας VI. K. A. 472. *aliud e spectaculo poenae epulis statim adhibuit* in *Suet.* Cal. c. 27. ubi quidam libri praeferunt *a spectaculo*. Add. *Adnotat.* in *Luc.* c. XI. com. 6. *Diluc.* *Thuc.* 786. 8. ἐκλείψεως significationem habet in fori Attici verbo ἐκκλητεύεσθαι i. e. κλητεύεσθαι καὶ κηρύττεσθαι διὰ τὴν ἐκλείψιν, quod in iudicio testimonium defugiens non comparueris. Vid. *Polluc.* VIII. Segm. 37. 9. ἐκποδὼν notat in ἐκσῆναι. Vid. *Adnot.* ad *Marc.* c. III. com. 21. 10. Difficultatis, laboris & molestiae vim exerit in ἐξέλκειν, ἐξευρεῖν &c. Vid. *Anim.* ad *Aesch.* L. I. P. 209. 667. *Diluc.* *Thuc.* 477. 11. Auget atque intendit significationem in ἐκπικρος *peramarus*, ἐκλευκος *peralbus*, *percandidus* in *Theoph.* *Simoc.* VII. Hist. c. 16. ἡ κόμη τῷ θήλει λίαν μελάντερος, τὸ πρόσωπον ἐκλευκον. & ita ἐκπροθυμεῖσθαι *vehementer cupere* in *Eurip.* *Phoen.* vs. 1672. 12. in ἐξαπείδειν

δειν apud *Soph.* *Oed. Col.* vs. 1719. Conf. Lex. in ἐξαπορεῖν. Vicariam praestat operam τῇ διὰ in ἐκκόπτειν & ἐκκοπή. *Ammon.* θυραία τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπὴν θύρας μέγεθος. & sic *Etymol.* scriptum Biblioth. *Traiect.* nisi quod, praetermisso *Menandri* fragm. pro τὸ μέλλον, praebeat τὸ βάλλον πρὸς ἐκκοπῆς θ. μ. tanquam voluisset, τὸ ἐπιβάλλον πρὸς ἐκκοπὴν θ. μ. conveniens, aptumve ianuae spatium. Alibi ἐγκοπή & διακοπή, ut ἐκκόπτειν & διακόπτειν sensu eodem in *Chrys.* T. II. in N. T. Pag. 485. 13. Locum supplet τῆς ἐνὰ, ἐνω, aut εἰς, proprie tamen respectu habito loci e quo, in ἐκβαλεῖν πρὸς τὰ ὄρη apud *Xen.* IV. K. A. 269. 273. 281. seq. & passim alibi, ut Lat. *escendere*; quo & refero ἐκσχωρεῖν *accumulare* in *Eurip.* *Phoen.* vs. 1202. 14. Significat *super*, ὑπὲρ, excellens & ἑξοχον, in ἐξεῖναι, ἐξουσία, ἐξαίρειν, pro ὑπεραίρειν & ὑπερβάλλειν, per quod illustrat *Thom. Mag.* V. ἐξεῖλεν, in hoc *Aristid.* T. II. P. 382. ἐξαίρει πᾶσαν ἀνθρώπων ἀνοιαν, τοσοῦθ' ὑπερβάλλει. & quod ipsum ἐξαίρει ideo praeferam in *Eurip.* *Phoen.* vs. 519. quia plerique orationis quam armorum maiorem vim atque efficaciam esse statuunt. Vid. praeter citatos apud Cl. *Valckenar.* *Homer.* II. B. vs. 371. seq. collato *Aristid.* T. III. P. 176. *Joseph.* Αλώτ. L. V. c. 9. Sect. 2. extr. *Valer. Max.* VIII. c. 9. *Stob.* Tlt. LII. P. 363. ubi pro corrupto καὶ εἰπεροπηδεῖ τέχνη. leg. conicio καὶ, ἥπερ ὀπηδεῖ, τέχνη. Add. *Diog. Laërt.* L. V. Sect. 82. ibique *H. Steph.* Equidem in loco *Euripidis* nil esse innovandum, haud difficulter mihi concesserit Vir doctissimus, at video eum praetulisse ἐξαίρει ad He-

rodot. p. 511. 15. Notat ἔξω in ἐκβιος. *Artemid.* L. IV. c. 34. τὸ ἐκβιόν σε ποιήσω, ὅμοιον τῷ ἔξω τοῦ βίου ποιήσω, τοῦτ' ἐστὶν ἀποκτενῶ. ut *evitare*, pro *vita privare*, in *Apul.* III. *Metam.* P. 192. ubi *Pric.* de πολυσήμῳ ἄβιος praeter *Lex.* vid. *Valcken.* Digress. a *Theocr.* p. 216. seq. tum ut *Lexica* norunt ἀπανθρακοῦν, sic ibi ignotum ἐξανθρακοῦν in *Procop.* IV. B. G. c. 9. & 11. de Aedif. I. c. 1. Ignorant eadem tam ἐκμυθοῦν, quod in *Philostr.* p. 767. quam ἀπομυθοῦν; quod tamen silentium, ut in multis aliis nihil de hujus pretio detrahet. Certissima *Valckenarii* est emendatio in *Herodot.* L. VII. c. 73. τῷ ἐκδεδωρεῦνται substituentis, ἐκδεδωρίωνται. Hinc porro haec praepositio refertur ad τὴν ἔξω σχέσιν & speciem ita adparentem, ut ἐκθνήσκειν *animi deliquium pati*, *mortuum referre*, παρίεσθαι, quocum comitatum incedit in *Ael.* de Animal. L. VII. c. 3. ubi Porus faucius διὰ τὴν ῥοὰν, forte ῥοήν, τοῦ αἵματος τὴν πολλὴν παρεῖται καὶ ἐκθνήσκει. ut ἐκθνήσκειν γέλωτι aut γελῶντα, & Lat. *emori risu*, sic videri possit *Plato* pro eo scripsisse, παρίεσθαι γελῶντα in *Euthyd.* Pag. 227. F. atque παρεῖθυσαν substituendum τῷ παρετάθυσαν in istis, τῷ ἄνδρι γελῶντε καὶ κροτοῦντε καὶ χαίροντε ὀλίγου παρετάθυσαν. Aliter statuit Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* *Phoen.* P. 567. ex *Platonis* loco emendans *Clearchum* apud *Alex. Morum* Not. ad *Joan.* c. XI. com. 39. τὴν μὲν οὖν ψυχὴν αὐτοῦ, *Cleonymi*, παρὰ τὸν θάνατον οἷον ἐκ δεσμῶν δόξαι τινῶν ἀφειμένην, τοῦ σώματος παραθέντος, ἀρθῆναι. Sed qui forsitan & ipse dederat παραθέντος, qua in V. conf. *Suid.* Apud *Philostr.* P. 869. ἀλλ' οἱ μὲν, dra-
co-

cones, ἤδη παρεῖνται, vertitur *verum illi quidem iam dimissi*, reddi debuit *confecti* aut *emortui*. Εξέρυθρον quoque per τὸ ἔξω γινόμενον ἐρύθημα quidam explicuere apud *Hippocr.* teste *Erotiano* in Gloss. Atque ita intelligam locum *Eurip.* Orest. vs. 191. ἐξέθυσεν ὁ Φοῖβος ἡμᾶς. i. e. fecit Phoebus, *ut isouekues simus, referamus mortuos*, τῷ θύσκι κελεύων τὴν ἡμῶν μητέρα. Sed & alio sensu τὸ ἔξω acceptum se offert in ἐκβλέπειν: (una cum ἐξορᾶν in Lex. omiffum, pro *visu* nempe *assequi*, in *Eurip.* Hel. vs. 1285:) de animalium pullis adhibitum, qui clausis oculis nascuntur occurrit apud *Ael.* de Anim. Lib. III. c. 25. & apud *Aristid.* Tom. I. Edit. *Jebb.* p. 298. de eo, qui inter somnum & vigiliam est medius. Conf. *Chrys.* Tom. VI. Opuscul. p. 29. A.

Εν in compositione 1. minuit, ut ἐνερευθής *flavus ruber*, ὃ ἐνεστὶν ἐρευθος. Vid. *Casaub.* in *Athen.* L. I. Anim. c. 20. & *Petr. Mol.* Not. ad *Longi* L. I. P. 19. 2. auget atque intendit, ut ἐνθερμος *praecalidus*. Vid. Anim. ad *Aesch.* P. 659. 3. Copiae significationem addit τῷ ἐνοῖνος, ἐνθηρος, *vino, feris copiosus, abundans*, & similibus. Vid. iterum Anim. ad *Aesch.* L. II. P. 314. 4. Significat *contra*, idemque quod κατὰ vel ἐπὶ, ut ἐμφέρειν *obiicere*. Conf. *Adnotat.* ad *Marc.* c. VI. com. 19. *Diluc.* *Thuc.* P. 797. 5. Impedimentum, idemque quod ἐμποδὼν in ἐνεστὶν apud *Aristoph.* *Plut.* vs. 886. *Reiskio* iudice in Anim. ad *Comicum*. 6. exponitur interdum per ἐκ, cum in aliis compositis, tum in ἐγκάπτει. Vid. in hac V. *Hesych.* & Not. Sed quod extendi non debet ad *Suid.* lo-

cum V. eadem; ubi cum legamus ἐνέκαψα, ἐξέπτυσσα, subiectum fragm. κατὰ βδελυχθεὶς, ὁσφρόμενος ἐνέκαψα, *Kuster.* ignorantem, cuius auctoris esset, variis implicitum habuit erroribus. Verba sunt *Aristoph.* in *Vesp.* vs. 788. unde in *Suida* leg. adparet ὁσφρόμενος ἐξέπτυσσα. Glossae capiti non uno modo opem tuleris duce Schol. ut tamen incertum maneat, quid *Suidas* dederit.

Επὶ in compositione verborum significat 1. *in*, ut ἐπιτίθημι *impono*. 2. *super*, ut ἐπιβαίνω *conscendo*. 3. *additamentum*, ut ἐπώδυνος *vehementi dolore afficiens*.

4. *Contra*, ut ἐπιστρατεύειν *bellare contra*. Vid. *Eust.* ad *Il. A.* Pag. 110. vs. 26. *Od. T.* 683. med. *Diluc. Thuc.* 638. *Gatak.* ad *M. Antonin.* p. 182. & *Auctar. Thuc.* p. 250. 5. *minuit*, ut ἐπιγεύεσθαι *degustare*, ἐπὶλευκος *aliquantum albus, albicans*, ἐπὶξανθος *subflavus*. 6. *Post*, ut ἐπιγίγνεσθαι *nasci post*. Conf. *Thom. Mag. V.* βουλευόμεαι. *Eust.* ad *Il. A.* Pag. 50. ult. 7. *Notat proclivitatem seu deditum*, ut ἐπίχολος *biliosus, iracundiae obnoxius*, in *Philostr.* P. 580. ἐποινος *vino deditus*, ὃ ὦν ἐπ' οἴνῳ, uti expl. *H. Steph.* in *Thes. Indice*. 8. *Abundantiam & plenitudinem* in ἐπιχειλής. *Philo Jud.* P. 409. E. πλήρεις αὐτῶν καὶ ἐπιχειλεῖς αἱ ἁμαρτίαι. Conf. *Not.* ad *Hesych.* in ista Voce. *Contra* 9. *defectum isto ipso in vocabulo*, unde idem *Grammaticus* expl. ἐλλιπής. 10. *Vicem obit τῆς πρὸς in ἐπίφημι promitto*. Vid. *Anim.* ad *Aesch.* L. II. P. 376. 11. *Valet prae*
&

& praefecturam seu praefse significat, ut in ἐπικρίνειν apud *Philostr.* II. Vit. Soph. c. 2. τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐπέκρινε τοῖς νέοις, *dignum iudicavit, quem praeficeret iuvenibus.* *Herodot.* Lib. VII. c. 104. ἔπεσι σφι δεσπότης. *Plat.* X. legg. p. 672. Α. αἰὲς τυχὴ ἐπιτεταγμένη σώματι. *Add. Lect. Aristaeen.* P. 197. *Diluc. Thuc.* 350. 12. Intendit significationem, cum in aliis, tum in ἐπίπροσθεν, ut ἐπίπροσθεν ποιεῖσθαι, ἄγειν, τίθεσθαι τι τινός, quae postrema locutio restituenda *Artemid.* L. IV. Oneir. c. 84. ubi male legitur μέλλων δὲ σεφανοῦσθαι ἐκωλύθη πρὸς τοῦ ἀλείπτου ἐπιπροσθεμένου τὴν ἐργασίαν τοῦ σεφάνου. leg. ἐπίπροσθεν θεμένου. Sed & quid prohibet aliam abstergere maculam, dicta modo magis abditam, in verbis continuo subiectis, ὅσα, scribit, νεκρῷ συντίθεται, ταῦτα οὔτε δοῦναι νεκρῷ, οὔτε παρὰ νεκροῦ λαβεῖν ἀγαθόν. — τῶν δὲ ἄλλων ἐν οὐδενὶ νεκρῷ ἂν δοῦναι συμφέρει. λαβεῖν δὲ πάντα καὶ ὁμοῦ, καὶ κατὰ ἐν παρὰ νεκροῦ συμφέρει. Omissa in versione cuncta a verbis τῶν δὲ ἄλλων usque ad συμφέρει, nec mirum: nam omni destituuntur sensu. Scripserat ni fallor *Artemidorus*, τῶν δὲ ἄλλων ἐν οὐδέν, sive οὐδὲ ἐν, ἐσιν, ὃ δοῦναι νεκρῷ συμφέρει. Sic c. 24. ἐν γὰρ οὐδὲ ἐν τοιοῦτον ἀληθῶς ὁραθέν εἰς ἡμᾶς ἦλθε. quibus si iunxeris scripta *Diluc. Thuc.* P. 231. parebit, non debuisse ab *Oleario* in *Apoll. Tyan.* Epist. 48. οὐδὲν mutari in οὐδὲ ob sequens τι. *Paus.* Achaic. P. 583. τῆς δὲ Ἡρας τὸ ἀγαλμα ὅτι μὴ γυναιξίν, ἄλλω τινί γε, ita scriptum malim pro τε, οὐδενὶ ἐστὶ θεάσασθαι, i. e. οὐδὲ ἐνί τινι ἄλλω. 13. Valet *re, rursus*, ut ἐπιθάπτειν τὸν νεκρὸν *denuo sepelire cadaver*, in *Philostr.* Pag. 670.

ἐπισκευάζειν *reparare* in *Xen.* V. K. A. 379. & saepe apud *Thuc.* aliosque. Vid. *Diluc. Thuc.* P. 689. 14. exponitur *ultro citroque* in ἐπιπλέκειν. *Philostr.* Pag. 880. ἐπιπλέξαντας τὰς χεῖρας χορεύειν. Vid. iterum *Diluc. Thuc.* P. 100. 15. Actum frequentem, facultatemque faciendi quidpiam quoties velis, ut in ἐπιχρῆσθαι. Vid. *ibid.* P. 62 & 99. & *Auctar. Thuc.* p. 226. 16. *Ad.* in notat alio quoque sensu, quam quem attigit Noster, ut in ἐφορᾶν, ἐπιδεῖν, quod posterius reponendum iudicat *Meibom.* de *Fabr. Trir.* P. 61. in hoc *Xen.* II. Hellen. P. 268. vs. 15. κατασχών, Conon, ἐπὶ τὴν Αβαρνίδα τὴν Λαμψάκου ἄκραν, ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα τῶν Λυσάνδρου νεῶν ἰστία, emendans scil. ἐπεῖδεν, pro ἔλαβεν. Sed frustra, ut docent scripta *Dil. Thuc.* P. 624. sic ferme nos utimur τῷ *vernemen*. Ad notionem additamenti refer ἐπεργάζεσθαι, quod *Chrysostr.* Tom. V. Op. in N. T. pag. 585. E. expl. per ἐπὶ πλεῖον ἐργάζεσθαι. in ἐπειναί apud *Herod.* L. II. c. 142. item ἐπιτρίβειν νόσον, *morbum facere ingravescere*. quam locutionem frequentat *Chrysostr.* V. Op. in N. T. Pag. 585 E. 641. B. 645. C. locutione sumpta a vulneribus, quae fricando recrudescunt. Sed & αἵρεσθαι dicitur νόσος apud *Aristid.* Tom. I. p. 304. ut nos utimur τῷ *verheffen*. Atque huc forsan spectat *Hesych.* glossa, ἐπέτριψαν, ἦραν. Conf. *Valck.* de V. ἐπικέρδεια &c. *Diatr. Eurip.* Cap. XXV. P. 289. ἐπιβιώναί *supervivere*. Conf. *ibid.* P. 361. Denique vacare existimatur in ἐπιβουκόλος, ἐπίουρος. Vid. *Eust.* ad II. E. Pag. 406. vs. 17. & *Schol. Apoll. Rhod.* ad L. III. vs. 665, atque ita ἐπαῖειν idem quod *sim-*

simplex αἶεν, quod reponendum in *Demetr. Constantinop.* P. 4. ubi pro vitiose edito ἐπάγοντες leg. ἐπαΐοντες. Usus quem praestet ἡ ἐπὶ in ἐπίτριτος, ἐπόγδοος docet *Salm. de Mod. Usur.* p. 15. Conf. de vi & usu huius Praepositionis *Moschor. περὶ σχεδ.* Pag. 32. *Eust.* ad *Od. H.* Pag. 279. vs. 8. seqq. *Georg. Lecap.* P. 56. & *Hoelzlin.* ad *Apoll. Rhod.* L. I. vs. 201.

Κατὰ in compositione cum verbis significat 1. *contra*, ut κατακρίνειν *condemnare*. 2. *deorsum*, & tunc idem est atque κάτω, ut καταβαίνειν *descendere*. 3. *auget significationem*, ut φορτίζειν *onerare*, καταφορτίζειν *praegravare*.

Significationem augendi in quamplurimis exerit compositis, ut in κατάπικρος *perquam amarus* apud *Chryf. Homil. II.* ad *Euang. Joan.* P. 29. B. κατάτεχνος *in eliminanda arte nimius*. κατεργάζεσθαι idem *Tom. V. Op. in N. T.* p. 76 A. 2. exponit per μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἐργάζεσθαι. & *Tom. V.* p. 280. E. κατακαλύπτειν per ἀκριβῶς πάντοθεν περιτέλλειν. Eadem operatur virtus in κατατεμαχίζειν γύναιον ἀπὸ τῆς κύσεως apud *Theoph. Sim. L. IV.* c. 6. & in καταχορδεύειν, quo post *Herodot. L. VI.* c. 75. ubi Viri docti, usus *Themist. Orat. XXI.* p. 261. D. Vid. *Vitruv. L. IV.* c. I. *Plut. Mor.* P. 79. B. καταμαυθάνειν, pro ἀκριβῶς ἐξετάζειν, interprete *Chryf. T. V. Op.* P. 372. D. κατάκαρπος, *fructibus onustus* in *Athen. XI.* P. 495. F. *Chryf. T. VI.* 429. C. κατάχρεος *obaeratus*.

Conf. *Moschor.* περὶ σχεδ. Pag. 28. *Salmas.* in *Solin.* P. 620. a C. & 826. b A. *Adnotat.* ad *Actor.* c. XVII. com. 16, *Lecl.* *Aristaen.* P. 36. 279.
 4. Notat idem quod ἐπὶ in κατανεύειν annuere.
 5. Temporis continuationem in καταβιῶναι, καταμένειν usque manere. Vid. *Diluc.* *Thuc.* 581.
 6. Consumptionem in καταχρῆσθαι abuti, utendo consumere. Vid. *Cel.* *Hemsterh.* ad *Luc.* Tom. I. P. 388. *Lecl.* *Aristaen.* 277. seq. & *Anim.* ad *Aesch.* Lib. III. p. 103. Conf. καταχορεύειν in *Ael.* de *Anim.* L. I. c. 30. κατασκιρτᾶν L. II. c. 6. & κατακυβισᾶν V. c. 54, nisi si quis praeferat notionem contra, ac despectus & contumeliae sensum, tam loco primo, ubi nullam prorsus interpretes τοῦ καταχορεύουσα rationem habuit in versione, quam in tertio. De κατακοιμῆσαι & κατακοιμίσαι verbis hic, cum me egisse recordar *Anim.* ad *Aesch.* Lib. III. p. 103. viderique mihi scripserim ad *Herodoti* exemplum, κατακοιμῆσαι τὴν Φυλακὴν, reformandam locutionem eandem apud *Aelianum* de *Animal.* ubi Libri praeferant κατακοιμίσαι; prehenderim autem usum transitivum terminationis in ῆσαι vindicari *Homerō* & τοῖς κατ' αὐτὸν apud *Eustath.* ad *Il.* M. p. 865. 18. E. 971 ult. in ἵσαι autem dici κοινὴν atque ὑπερογενῆ, promiscue vero utramque occurrere apud *Herodotum*, τοὺς O. vid. *Trommii* Concord, nec non *Lucianum*, ubi nulla variantis lectionis mentione facta, cum legamus in *As.* c. 6. κατακοιμῆσαι τοὺς δεσπότας. ut *Apollod.* L. I. §. 22. κατακοιμῆσαι δράκοντα. ita *Il.* Ver. Hist. c. 34. παραλαβόντες ἡμᾶς καὶ κατακοιμίσαντες λαμπρῶς καὶ δεξιῶς ἐξένιζον. ubi τῇ κατὰ ea accepta virtute,
 quam

quam exerit in *κατανέμειν* & *κατακληρονομεῖν*, notabit *cubicula assignare dormitoria*. *Plut.* Tom. II. p. 346. C. *ἐξαπατᾶν καὶ κατακοιμῖσαι τοὺς πολέμους*. *Ael. Soph.* Ep. 15. *κατακοιμῖσαι τὸ τοῦ θυμοῦ ὑπέκκαυμα*. Conf. *Pollux* Lib. IV. Segm. 39. & VII. 178. *Voce Pass.* Lib. IV. Regg. c. IV. 32. item *Aesch.* Choëph. extr. ubi *μετακοιμισθὲν μένος ἄτης* bene cepisse mihi videtur *B. Heath* vertens, *tandem aliquando sopitus noxae furor*; adeoque hinc pateat, non pauca loca fore mutanda si τῷ *κοιμῆσαι* & *κατακοιμῆσαι* substituere velimus formam alteram, tutissimum esse arbitror sequi lectionem receptam, nec ab ea facile recedi. 7. Idem valet quod ὑπὸ *sub* in *κατασῆναι*, pro ὑποσῆναι & ὑφιζάνειν in *Georon.* L. II. c. 7. & V. c. 7. 8. *De*, & *per* redditur in *κατέρχεσθαι*, *καταβαίνειν εἰς*, *devenire*, *pervenire ad*. Vid. *Diluc.* *Thuc.* P. 497. 9. *Re*, *rursus* in *κατάγειν reducere*, *κατέρχεσθαι redire*. Vid. *Anim.* ad *Aesch.* L. II. P. 404. quo itidem sensu simplex ἵκειν & ἔρχεσθαι usitatum cum sit, inde quoque illud *Aeschyli* ἵκω καὶ κατέρχομαι sese tueri videtur; ut quia frequentius ἵκειν *veniendi* sensu usurpatur, per alterum declarari intelligatur: praeterquam quod insolens non sit Scriptoribus aequipollentia adhibere, *Homero* inprimis, cui *Φίλου ἰσοδυναμοῦσι χρῆσθαι ἀνόμασι καὶ ῥήμασι καὶ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι*, monente id inter alios *Artemid.* in *Praefat.* L. IV. & exemplis aliquot adstruente. 10. Vacat in *καθεύδειν*, *καταθνήσκειν*. Sicuti autem in *κατακρίνειν* notat *contra*, sic quoque in eiusdem significationis verbo altero *καταδικάζειν*, sed quod sensu multum diverso posuisse visus interpreti *Xe-*

norphon V. K. A. Pag. 440. ubi ad milites, ὅτι δὲ δικαίως ἔπαιον αὐτοὺς, καὶ ὑμεῖς κατεδικάσατε τότε. at resolveris modo καὶ ὑμεῖς ἐδικάσατε μοι τότε κατ' αὐτῶν, nil quidquam variare senties. Sic *Marci* Cap. XIV: 64. οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου. i. e. κατ' αὐτοῦ ἔκριναν, ἔνοχον εἶναι αὐτὸν θανάτου. Conf. *Diluc. Thuc.* P. 56.

Μετὰ in compositione verborum significat
1. mutationem, ut μεταμορφόω *formam muto*.
2. participationem, ut μεταλαμβάνω *particeps fio*.

3. Vicem obit τῆς σὺν, ut μετελθεῖν, pro συνελθεῖν in *Apoll. Rhod.* L. III. vs. 370. Conf. *Eust.* ad Il. E. Pag. 439: 9. & Od. A. 33: 19. *Diluc. Thuc.* P. 826. 4. idem est quod μεταξὺ, in μετάγγελος *internunciatus*, μεταίχμιος *intermedius*.
5. locum supplet τῆς πρὸς, ἐπὶ, εἰς, κατὰ τὶ & ὑπὲρ τινός, extra compositionem non nisi apud Poëtas, in compositis apud Scriptores omnes. Itaque ut dicimus ἔρχεσθαι ἐπὶ, πρὸς, κατὰ, εἰς, περὶ τὸ, & περὶ atque ὑπὲρ τοῦ, ad hoc illudve assequendum petendumve. Vid. *Diluc. Thuc.* P. 352. sic Poëtae ἔρχεσθαι, ἥκειν μετὰ τὶ. Vid. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. Pag. 445. seq. & Lexica in V. μετὰ. Frequenti in usu sunt μετέρχεσθαι, μετακαλοῦμαι & μεταπέμπομαι, quae duo postrema dicuntur ἀντὶ τοῦ, διὰ τινος πέμπω εἰς ἑμαυτὸν τινα, & διὰ τινος εἰς ἑμαυτὸν καλῶ. Tot scilicet, per ambages eundo resolvenda saepe sunt eiusmodi composita, ut significationis ratio pateat. Vid. *Moschor.* de Synt.

Synt. Pag. 7. Apud *Hom.* II. Z. vs. 280. Hector ad matrem, Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς υἱὸν Ἀθηναίης ἀγέ-
 λείης ἔρχεο· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι ὅφρα καλέσ-
 σω. ubi μετελεύσομαι ὅφρα καλέσω uno verbo foret
 μετακαλέσωμαι. *Eust.* P. 501: 40. ad tempus re-
 tulit, explicans μετὰ σὲ εἰς τὸν Πάριν ἐλεύσομαι.
 Schol. πρὸς Πάριν ἀπελεύσομαι. Neuter male: prae-
 positione utrumque admittente sensum. Ceterum
 duce isto Poëtae versu μετακαλεῖσθαι recte resolvas
 per μετέρχεσθαι εἰς τὸ καλεῖν, aut ἵνα καλέσης.
 Porro, ut Poëtae τὴν μετὰ verbo demtam cum Ac-
 cusat. Nominis construere solent, ita sensu eodem
 Attici cum casu secundo, pro διὰ, περὶ, ἔνεκα, χά-
 ριν, ut apud *Thuc.* L. I. c. 32. Κερκυραῖοι μετὰ
 τῆς ξυμμαχίας τῆς αἰτήσεως ἀπέστειλαν ἡμᾶς· prorsus
 nempe uti nos dicimus *komen, zenden met verzoek,*
pro om te verzoeken, & Galli *venir, envoyer avec*
priere, sic ibi quoque μετὰ τῆς αἰτήσεως τῆς ξυμ-
 μαχίας, pro ἔνεκα τοῦ αἰτεῖν τὴν ξυμμαχίαν, sive
 ἀπέστειλαν ἡμᾶς πρὸς, ἐπὶ vel εἰς τὴν ξυμ. & ὑπὲρ τῆς
 ξυμμαχίας, aut ut loquitur Schol. ad L. I. c. 136.
 vs. 13. περὶ ξυμμαχίας αἰτήσεως. Iterum *Thuc.*
 L. VI. c. 61. καὶ τὰ μουσικὰ, ὧν ἐπαίτιος ἦν, μετὰ
 τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας ἐπὶ τῷ δήμῳ,
 ἀπ' ἐκείνου ἐδόκει πραχθῆναι. & L. VII. c. 57. vs.
 73. ἐπὶ τοὺς ἀποίκους μετὰ μισθοῦ ἐλθεῖν, quod prius
 vs. 71. scripserat διὰ κέρδος. Ut pateat, in *Eurip.*
Androm. vs. 1105. Cod. *Flor.* lectionem apud Cl.
Valckenar. Not. ad *Phoen.* P. 445. pro τίνος ἥκεις
 μέτα, praebentis τίνος ἥκεις χάριν, receptae scriptu-
 rae esse interpretamentum. Sed & hinc firmatur
Raphelii sententia, dum Annot. ex *Polyb.* P. 142.
 exi-

existimat, in *Marc.* c. X. com. 30. μετὰ διωγμῶν reddi posse *ob persecutiones*. Conf. *Anim.* ad *Aesch.* L. III. pag. 7. 6. Nonnunquam rectius videtur accipienda, pro διὰ *per*, quam pro *cum*, ut in *Paus.* *Arcad.* 699. μεθ' ὅπλων τὴν κάθοδον οἴκαδε εὐρίσκεσθαι. *Thuc.* L. VI. c. 28. μετ' οἴνου καὶ παιδιᾶς *ebrius & per lulum*. *Lys.* *Orat.* de *Vuln.* ex *Ind.* *Illat.* sub princ. μετ' οἴνου ἐλθεῖν, i. e. *ebrium*, *bene potum*. In μεταπρέπειν, μεταπρεπῆς, *excellere*, *decorum esse* valet διὰ vel ἐκ. *Eustath.* ad *Il.* Λ. p. 831. extr. & Σ. 1200. ult. add. *Lexica*. Conf. de huius praepositionis usu *Moschor.* περὶ σχεδ. P. 29. & *Georg. Lecarp.* 55. Ad mutandi significationem refer μετατίθεσθαι, de quo *Dil. Thuc.* p. 503. seq. & *Auctar.* p. 359. item μεταπαιδεύειν, in *Aristid.* T. II. p. 365. μεταπίπτειν, de quo *Auct. Diluc.* p. 424. de μετεύχεσθαι *Valck.* ad *Eurip.* *Hippol.* p. 259.

Παρά in compositione verborum significat
 1. *praeter*, ut παρανομέω *leges praetergredior*.
 2. actionem imminutam ac perfunctorie peractam, ut παραπρέσβεια *perperam gesta legatio*.
 3. actionem vitiatam, ut παραφρονεῖν *delirare*.
 4. similitudinem, ut παριστοῦν *exaequare*, *assimilare*.

Ad significationem τοῦ *praeter* refer παραφράζειν, παράφρασις *iuxta elocutio*, *explicatio elocutio*: ad secundam, quoties exponitur *leviter*, *obiter*, *temere*, ut παρακινδυνεύειν *temere periclitari*. Vid. *Diluc. Thuc.* P. 214. 828. Similiter in παρακλύπτειν

τειν, παρανοίγειν, παρακούειν *obiter audire*, cui in
Plat. Protag. p. 201. F. opponitur, ὁρθῶς ἀκούειν.
 παραναλίσκειν *obiter*, παρὰ τὸ πρέπον & ἔξω τοῦ πρέ-
 ποντος, *consumere*. παρακομίζεσθαι *clam introduce-*
re. Vid. Schol. *Thuc. L. VIII. c. 108. vs. 87.* &
Moschor. περὶ σχεδ. P. 30. παρεμπορεύμα negotia-
tionis destinatae πάρεργον. Vid. Schol. *Greg. Naz.*
ad Jul. Invect. II. extr. πάρεγγυς propiuscule, παρ-
όμοιος fere similis. Ad tertiam & quartam referre
 possis παραποιεῖσθαι *ad exemplum facere, imitari*
faciendo, παραχαράττειν *adulterina nota signare.*
 Vid. *Diluc. Thuc. P. 133. 824.* De παραφρονεῖν,
 quod in tertiae significationis exemplum adfert *Cat-*
tierus, conf. Schol. *Arist. ad Plut. vs. 2. Salmas.*
in Solin. 655. a G. 5. augēt atque intendit, ut
παραβιάζεσθαι per σφοδρῶς ἀναγκάζειν expl. Chrys.
T. III. in N. T. Pag. 312. D. παραθάρρύνειν fidu-
ciam confirmare, παρακροκίζειν supra crocum splen-
dere. Vid. iterum *Salmas. in Solin. 290. bA.*
 6. Valet ἐξ, ἀπὸ, *ex, se*, ut παρακλείειν *seclude-*
re, excludere in *Herodot. VI. c. 60.* Sic παροπλί-
 ζομαι in *Plut. Cat. Min. P. 793. A.* est παραιροῦ-
 μαι τῶν ὅπλων, *armis privor, exarmor, arma*
mihi adimuntur, idemque quod ἀφοπλίζομαι &
 ἐξοπλίζομαι. 7. Inservit despectui subindicando, ut
 παραγράφεσθαι est ἐκβάλλειν, οὐ παραδέχεσθαι, per
 quae expl. *Hesych.* & ita quod *Chrys. T. I. Op.*
P. 413. B2. dixerat παραγράφεσθαι τὴν μαρτυρίαν,
 id illico ibid. οὐ παραδέχεσθαι. 8. Idem notat quod
 πρὸ in παρελθεῖν apud *Philostr. L. I. Vit. Ap.*
Tyan. c. 2. med. παριέναι ἐς τὸ πρόσθεν dicit *Ari-*
stoph. Ecclef. vs. 129. & παρακύπτειν, pro προκύ-
 πτειν

πτειν Thesm. vs. 804 ubi Schol. & Kuster. In πα-
 ραφθᾶσαι quoque apud Homer. & Xen. VII. K.
 Π. 533. ibi Hutchins. Add. Anim. ad Aesch. L.
 H. P. 310. 9. Ponitur pro εἰς, πρὸς, intro, nec
 non de vicinis usurpatur, celeritatemque subindicat,
 ut in παρέρχεσθαι, παριέναι, παρήκειν introire, ac-
 cedere. παραβοηθεῖν praesto ad auxilium esse in
 Thuc. L. I. c. 47. IV. c. 14. vs. 93. atque alibi.
 παραβάλλειν εἰς & πρὸς τινὰ adpropinquare ad. πα-
 ριέναι Plat. Phaed. p. 376. C. permutat cum εἰσιέ-
 ναι. Conf. Eust. ad II. ψ. P. 1439: 37. 10. Si-
 gnificat ἀπὸ in παρανικᾶν. Vid. Anim. ad Aesch.
 L. II. P. 449. nisi ad intendendi significationem re-
 ferre malis No. 5. 11. Aequipollet τῇ σὺν una
 in πάρεδρος, παραδυναστεύω. Vid. Bud. Comment.
 Pag. 651. Conf. vario eius de usu tam in compo-
 sitione, quam extra eam Moschor. περὶ σχεδ. P. 30.
 Extra compositionem, ut hoc obiter addam, iunctam
 nonnunquam invenias Genitivo, ubi requirere videat-
 ur casum tertium. Paus. Boeot. P. 744. ἐπίφθονοι
 δὲ αἰεὶ πως παρα θεῶν αἰὲς ὑπερβολαὶ τῶν τιμωριῶν εἰσι.
 quod sumit ex Herodot. L. IV. extr. αἰὲς λίην ἰσχυ-
 ραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται. P. 758.
 σιωπὴν ἄγοντι συγγνώμη παρὰ ἀνδρῶν φιληκόων ἔσω
 μοι· τοσοῦτον δὲ, sic leg. pro τοσούτων, δηλῶσαι με
 καὶ εἰς ἅπαντας ἐκώλυσεν οὐδέν. Phoc. 809. μεγίστη
 δὲ καὶ παρὰ πλείων ἐς Φημονόην δόξα ἐστίν. & ita quod
 in Attic. P. 103. & Cor. 163. τιμὰς ἔχειν παρὰ
 τοῖς, id Attic. 100. & Corinth. 148. τιμὰς ἔχειν
 παρὰ τῶν. Aesch. Choëph. vs. 120. καὶ ταῦτα μοῦ
 ᾿σιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα. Philostr. VI. Vit. Ap. Tyan.
 c. 19. τὰ δὲ παρ' ὑμῶν ἀγάλματα πᾶς ἰδρύσθαι φή-

σεις; *Eur. Phoen. vs. 724. Εχει τίν' ὄγκον Ἀργος*
Ελλήνων πάρα; ubi nonnihil obhaesisse interpretes
 Schol. inspicienti patebit. *Ibid. vs. 1196. Ως δ' εἶδ'*
Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῶ, Οἱ δ' αὖ, ita lego pro
οἷδ' αὖ, παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διδὸς τέρας Ἰδόντες. Simi-
 liter ἀπρακτεῖν & ἀτυχεῖν παρὰ τοῦ est *Xen. I. K.*
Π. P. 67. 69. Aristid. T. I. P. 331. Σωκράτης δ
παρ' ὑμῶν. ubi *Canter.* vertit *vestras.* Hinc si
 quem coacervati non offenderint Genitivi in *Theo-*
pompi fragm. apud Athen. de quo Diluc. Thuc. 208.
 habet is, quibus & ibi tueatur παρ' αὐτῶν. Verum
 quo pacto versio procedat in *Philostr. I. Vit. Ap.*
Tyan. c. 24. ult. ὁπότ' οὖν παρὰ βασιλέως ἀφίκετο,
εὔρετο αὐτοῖς, Eretrienſibus, τὸ χρῆσθαι μόνους τῷ
λόφῳ, cum igitur Apollonius ad regem venisset, ut
soli colle uterentur impetavit, non video; quan-
 quam eadem structura quidam libri c. 22. prae-
 beant, ὁ χρόνος τῆς παρὰ βασιλέως ἀποδημίας ἐνιαυ-
 τοῦ ἔσαι. Scripserat forſan *Philostratus, ὁπότ' οὖν*
ἀφίκετο, παρὰ βασιλέως εὔρετο αὐτοῖς. ut *Heroic.*
c. XIX. P. 744. δέδισα μὴ παρὰ τῆς Θέτιδος εὔρηται
τι αὐτοῖς ὁ δεινὸς ἐκεῖνος. Conf. *Steph. Thes. T.*
III. P. 36. seq.

Περὶ in compositione verborum significat
 1. *circum,* ut περιβάλλειν *circumdare.* 2. au-
 get significationem, ut περιφράζω, *pluribus*
explico, & περιφραδὴς *peritus.*

Ita περιπῆξαι *figere circum,* quod reponendum
 in *Demetr. Constantin. L. I. Ιερακοσ. P. 8. ῥάβ-*
δους ἰξοῦ πλήρεις κύκλῳ περιπῆξαντες θηρῶσιν, ubi

περιπτύξαντες editur. Augendi potestatem quoties
 exercet, notionem repetit ab adverbio περισσῶς, ut
 in περιλαλῆσαι apud *Philostr.* P. 824. aliosque; in
 περίεργος, περιβρίθειν. Conf. *Eust.* ad Il. Δ. 369:
 9. seqq. *Diluc.* *Thuc.* P. 16. seq. 373. seq. Sed
 & eadem virtute pollebit in illo *Herodot.* L. II. c.
 102. δεινῶς γλίχεσθαι περὶ τῆς ἐλευθερίας, ubi pro
 περιγλίχεσθαι scriptum esse accipiamus, quod opi-
 nor nemo non ut bene Graecum admiserit; & prae-
 terquam quod illam lectionem omnes tuentur Codd.
 mihi quidem nihilo durius videtur dictum, quam
 aut ἀνθάπτεσθαι, aut ἀντιλαβέσθαι περὶ τοῦ apud
Thuc. Vid. *Diluc.* P. 722. & quod apud eundem
 habetur L. VI. c. 69. ult. μέγιστον τὸ πρόθυμον ἔχειν
 περὶ τῆς σωτηρίας. Sic, quod apud alios, ὀρέγεσ-
 θαι περὶ τὸ, & ἐπιθυμίας ἔχειν περὶ τοῦ. *Diluc.* *Auct.*
 p. 389. id περισσῶς ἐπιθυμεῖν in *Paus.* El. c. 21.
 p. 434. Est ubi usum praeſtat τῆς εἰς, ut in περιπί-
 πτειν incidere. Mutationem in contrarium notat in
 περιπέτεια fortunarum mutatio, περιτρέπειν circum-
 agendo evertere, convellere, in *Paus.* Ach. 586.
 ἀνέμων ἐστὶν οἷς ἐνέπεσον ἐς τὴν χώραν ἐμβολαὶ περι-
 τρέπουσαι τὰ δένδρα. Extra compositionem non cum
 casu modo secundo, verum etiam quarto significat
 ob, propter, διὰ, ut in *Thuc.* L. II. c. 26. οἱ Ἀ-
 θηναῖοι τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα
 καὶ Εὐβοίας ἅμα φυλακὴν. quomodo ille locus in-
 telligi debet. Add. *Diluc.* P. 348. Periphrasi quo-
 que inservit non cum nomine modo proprio, verum
 etiam aliis. *Plut.* Mor. P. 118. D. ἀκούσας τὴν
 περὶ τὸν υἱὸν τελευτήν, pro τὴν τοῦ υἱοῦ τελευτήν.
Callistr. Bacch. Stat. princ. Δαίδαλος ὁ περὶ Κρή-
 την,

την', i. e. *Cretensis*. Alios huius praepositionis usus vid. *Diluc. Thuc.* 729. seq. Conf. *Moschop.* περὶ σχεδ. 32. At unde *evitandi* notionem repetemus τοῦ περιῖσασθαι? utrum indicium facere dicemus praepositionem τοῦ περιεῖναι aut περιγίγνεσθαι? quemadmodum περιφεύγειν, per quod expl. *Hesych.* commode resolvas per περιεῖναι τῷ Φεύγειν vel τῇ Φυγῇ, *fugiendo evadere*. an quo *Salmasii* tendit sententia, dictum accipiemus, pro ἴσασθαι καὶ εἴσαι ἑαυτὸν περὶ τὸ καὶ τὸ, quod qui ictum devitare conantur, huc illuc, omnemque in partem consistant, seseque moveant. Sed & structura processerit, etiam si adverbii περίξ virtute sumas, ut quod perinde atque praepositio, non apud *Herodotum* tantum, sed & *Plat.* VII. Legg. 624. D. cum quarto casu reperiatur. Eo quidem ab usu haud repetam, quo περὶ interdum locum videtur tenere τῆς ἀπὸ, ut, obtinente scriptura recepta, in *Philostr.* Heroic. 735. πλεῖω περὶ αὐτοῦ, ab Asteropaeo, εἰδέν, Achilles, ἢ ὁπότε τῷ Ἑκτορι ἐμάχετο. atque hunc in sensum expressit versio, qui, secus atque visum *Oleario*, alius emerget, ubi ex Codd. legis ἑαυτοῦ. Conf. *Dil. Thuc.* P. 729. & eodem de verbo περιῖσασθαι *Gataker.* Advers. Post. c. III. P. 426. seqq. nec non *Jo. Conr. Schwarz.* Comment. P. 1079. *Diluc. Thuc.* Auctar. pag. 367. seq.

Πρὸ in compositis notat i. φανερώς, *manifesto, palam*, ut προορᾶσθαι, Schol. *Thuc.* interprete ad L. V. c. III. vs. 15. est φανερώς βλέπειν. quae significatio nec aliena fuerit a προκλαίειν in *Eur.* Phoen. vs. 1521. prout suo in libro legerat Schol.

G

Cod.

Cod. *August.* Obtinente προσκλαίω, eadem erit structura, quae in *Bas.* T. H. P. 386 C. μετὰ πλειόνων προσκυνεῖν καὶ προσκλαίειν τῷ Θεῷ. & τοῦ προσχαίρειν, de quo *Diluc. Thuc.* 340. Apud *Ael.* L. IX. V. H. c. 39. dubium itidem esse possit, scriptumne prodiderit ille προσκλαύσας, an προκλαύσας. De Poenitentium προσκλαύσει in veteri Ecclesia vid. *Suicer.* Sacr. Obs. c. I. P. 7. seqq. Eandem exerit vim in προκηρύσσειν, palam seu publice edicere apud *Plut.* Mor. 498. E. Conf. Anim. ad *Aesch.* L. II. P. 356. *Lecl.* *Aristaen.* 339. seq. 2. Saepe idem est quod prae, ante, ut προλέγειν praedicere. 3. Amplificat atque intendit in πρόπας, πρόχωλος. Vid. Anim. ad *Aesch.* l. d. *Diluc. Thuc.* 736. uti & in πρόβαθυσ apud *Apoll. Rhod.* L. IV. vs. 238. nisi hoc referre malis ad notionem seq. In προῤῥήγνυσθαι apud *Demetr. Constantinop.* I. *Ιερακος.* P. 9. ἔστι δὲ αὕτη ἡ θήρα ἐπιβλαβὴς τῷ ἱέρακι· ἢ γὰρ προῤῥήγνυται — καὶ διαφθείρεται, ita leg. pro ἢ διαφθείρεται, ἢ τὰ πτερὰ κλάσας πρὸς τὴν θήραν ἄχρειος γίνεται. Sed dederat forsan προσρήγνυται, quo aliquoties ibidem utitur. 4. Notat porro, longe, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ut in προτύπτειν promovere, apud *Homer.* & *Apoll. Rhod.* L. I. vs. 953. III. 1396. ubi Schol. Conf. *Hesych.* V. προὔτυψαν, nec non, ut quoque *Suid.* in προέτυψαν. Add. *Eust.* ad Il. N. P. 892: 33. Od. Ω. 836: 38. eoque ex composito lucem accipit alterum ὑποτύψαι, de quo post alios *Diluc. Thuc.* 593. Add. Schol. *Apoll. Rhod.* L. I. vs. 406. *Diluc. Thuc.* 430. 632. Sed & eadem e significatione notio videtur repetenda verborum, in quibus iacturae &

& negligentiae exercet potestatem, ut προδοῦναι *prodere*, προῖέναι *proiicere*, προχέειν, *profundere*, προλιπεῖν *deserere*. 5. Idem quod πρὸς *ad*, in προβαίνειν &c. Vid. Anim. ad Aesch. L. I. P. 62. 6. Significat *pro* i. e. ὑπὲρ, aut ἀντὶ, in προτίειν, προτιμᾶν τὴν τινός, uti quoque in προβνήσκειν, προμάχεσθαι. Vid. Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 364. Diluc. Thuc. 135. 7. bis praefixa verbo apud Poëtas facit ad emphasin, ut προπροβιάζεσθαι in Apoll. Rhod. I. vs. 386. Add. Schol. ad L. III. vs. 453. & 1012. 8. Nonnunquam vacare statuunt, ut Grammatici veteres in προχορεύειν apud Eurip. Phoen. vs. 797. Verum rectius alii τὴν πρὸ construunt cum Genit. Θήβας, atque exponunt ἔμπροσθεν. Vid. & Moschor. περὶ σχεδ. 26.

Πρὸς in compositione verborum significat 1. *ad*, ut προσάγω *adduco*, 2. *insuper*, ut προστίθηναι *insuper pono*, *addo*.

Ad significationem primam refer, quando notat ἐγγύς, ut in προστάξαι, quod, resolvente Eust. ad Il. A. P. 8. extr. valet ἐγγύς καὶ πλησίον τινός ἐνεργείας τάξαι τινὰ, ἥς πρὶν ἐχωρίζετο in προσβοηθεῖν de quo Diluc. Auctar. p. 223. 3. Notat πρόσω *ulterius*, ut προσδιώκειν *ulterius persequi*. Vid. Adnotat. ad Actor. c. XXVIII. com. 7. Diluc. Thuc. 401. 423. 4. *Contra*, seu *adversus*, ut in προσπολεμεῖν. 5. minuit valetque *leviter*, *obiter*, ut in προσψάύω, προσάπτομαι *leviter tango*. Vid. Moschor. περὶ σχεδ. 26.

Σύν in compositione verborum significat

1. simul, ut *συνελθεῖν convenire*. 2. auxilium, ut *συνεργεῖν auxiliari*.

Ad priorem notionem refer, quoties consensum indicat plurium eundem circa actum, quem verbum sistit, aut etiam comparisonem inter res duas, qua una alteri respondere, & cum ea convenire indicatur, habita ratione proportionis. Ut *συντεκμαίρεσθαι* in *Thuc.* II. c. 76. *συμμετρεῖσθαι* L. III. c. 20. *συντιμᾶν pretium augere*. 3. Idem est quod *σύνολον*, *prorsus*, *omnino*, *totum*, ut in *συλλαμβάνειν* apud *Paus.* Attic. 82. *πᾶν ὁμοίως αὐτίκα ἔχει συλλαβοῦσα ἢ ψάμμος*, quem in sensum frequentius invenias *ἀναλαμβάνειν*. Vid. *Diluc. Thuc.* 537. Eadem ratio est τοῦ *σύμπας*, *σύνοπτος* *totus conspiciuus*, *σύνεγγυς proxime*, *συγκατασκάπτειν* in *Eur.* *Phoen.* vs. 891. *συνορίνεσθαι* in *Apoll. Rhod.* L. III. vs. 56. *συνάλλεσθαι* apud *Artemid.* L. I. c. 59. *συνάλλεσθαί* *Φαμεν καὶ τοὺς ἀνιωμένους ἐπὶ τοῖς προσπεσοῦσιν αἰφνίδιον*. *Συμπίπτειν εἰς* scribit *Thuc.* L. I. c. 49. extr. casu tertio *Soph.* in *Aj.* vs. 431. *Συντακῆναι* *Philostr.* II. *Vit. Soph.* P. 565. *ἐτελεύτα μὲν οὖν*, *Herodes Atticus*, *συντακεῖς γενόμενος*, i. e. *tabe confectus*, quomodo ibi leg. puto, pro *συντακῆς*, ideo, quia nullum huius formae adiectivum isto e verbo productum novi. Locutionis exempla plura dedi *Dil. Thuc.* P. 346. Ut nec *συγκαλύψασθαι obnubere*, *totam obtegere faciem*, non tuendum arbitrer in *Aristoph.* *Plut.* vs. 707. & *Av.* 1496. *Rich. Dawes Misc. Crit.* P. 209. substituendum iudicante *ἐγκαλύψασθαι*, quo praeter alios *Aristophanes* usus alibi. Conf. *Lect. Aristaen.* P.

323. *Diluc. Thuc.* 433. 617. 748. & *Auctar.* p. 399. in *συνιζάνειν* eandem exerit vim quam ἡ ὑπὸ in *ὑφιστάνειν*. *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 325. a F.

Υπὲρ in compositione verborum significat
1. excellentiam, ut *ὑπερέχω* *excello*. 2. excessum, ut *ὑπέρμετρος* *mensuram excedens*. 3. significat *pro* vel *vice*, ut *ὑπερμάχομαι* *pugno pro*.

4. Idem quod *διὰ trans*, ut *ὑπερφέρειν*, pro *διαφέρειν*, in *Thuc.* L. VIII. c. 7. collato c. 8. & *ὑπερπόντιος* idem quod *διαπόντιος*. Vid. *Anim* ad *Aesch.* L. II. P. 295. *Diluc. Thuc.* 150. Alios praeterea usus docent *Misc. Obs.* Vol. VIII. T. III. P. 348. seqq. ubi *ὑπερτίθεσθαι* significare statuitur *super*, *supra*, hinc *prae*, *in*, *ante* seu *antea* & *trans* ponere. Alienissima autem est minuendi notio, quam sortiretur in *ὑπερψύχθη*, quod in *Galenī* Gloss. explicatur *μετρίως ὑπανῆλθε τῆς πυρεκτικῆς θερμότητος*. Sed leg. haud dubie *ὑπεψύχθη*. Vid. & huius praepositionis de usu *Moschor.* *περὶ σχεδ.* 34. *Eust.* in *Od. A.* 15: 43. seqq. & *Georg. Lecap.* 58.

Υπὸ in compositione verborum significat
1. *sub*, ut *ὑποτίθημι* *suppono*. 2. imminuit non-nihil significationem eius cui connectitur, ut *ὑποδύσκολος* *paulisper morosus*. 3. significat aliquantillam similitudinem, ut *ὑπάργυρος* *subargenteus*, *argento subsimilis*.

Minuit ἡ ὑπὸ cum aliis multis verbis iuncta, tum

in ὑποφαίνειν, ut ὑποφαίνει ἡμέρα apud Xen. III. K. A. pag. 203. L. IV. p. 275. & ὑποφαίνεται ἡμέρα Paus. Attic. p. 96. apud quem & ἕως ἡδὴ ὑπέφαινε Corinth. p. 129. ut iterum Xen. IV. K. A. 286. ὁ δὲ ἡδετό τε, καὶ ὡς τάχιστα ἕως ὑπέφαινε, ἐθύοντο πάντες παρόντες οἱ στρατηγοί. quomodo ille locus est distinguendus, commate deleto post τάχιστα, quod interpretes construxit cum ἐθύοντο, ratus praeterea, ut videtur, ἕως esse adverbium; nam vertit *interim dum illucescebat*. Male quoque in Polyb. de Legat. c. 55. legitur τῆς ἐαρινῆς ὥρας ἀποφαινούσης, pro ὑποφαινούσης. Add. Philostr. L. II. Vit. Apoll. Tyan. Cap. 35. apud quem quoque, quod rarius, Heroic. Cap. 8. ult. ἡ ἡμέρα διεφαίνετο. & τῆς ἡμέρας διαφαινούσης Priscus Rhetor pag. 34. B. Interdum exponitur *clanculum*, ut in ὑποῤρεῖν. Retro in ὑποχωρεῖν, ὑπάγειν *retro cedere, pedem referre*. Item *prae*, idemque quod πρὸ, in ὑπολέγειν *dictare* apud Plut. Mor. pag. 46. A. in ὑπογράφειν τῇ γραφίδι γραμμὰς *literas pueris praescribere* Plat. Protag. p. 200. A. ὑπομυθήσασθαι in Apoll. Rhod. II. vs. 460. ubi Schol. ὑποχωρεῖν Xen. IV. K. A. 311. ibi Hutchins. apud quem & ὑπέρχεσθαι, ἀντι τοῦ προέρχεσθαι L. V. K. A. 371. nisi fortasse ὑπολεληθέναι scriptum reliquerat, pro ὑπεληλυθέναι. Add. Ammon V. ὑπάγειν, ibi Valcken. & Hemsterh. ad Aristoph. Plut. vs. 998. Markl. ad Eurip. Suppl. vs. 1171. Diluc. Auctar. p. 398. Vim exierit τῆς κατὰ in ὑπερείπειν apud Plut. Mor. p. 446. A. Hesych. ὑπέρειπε, κατέβαλεν, ἀπὸ τοῦ ἐρείπειν, ita leg. pro ἐρείπειν. Conf. Lect. Aristaeen. p. 52. seq. Est ubi vacat, veluti
in

in ὑποσπανίζειν. intendere atque augere dicas in ὑπο-
 πίνειν apud *Xen.* VII. K. A. p. 552. ubi *Hutchins.*
 & in ὑποπλησθῆναι *Herodot.* L. VI. c. 138. *largi-*
ter bibere, inebriari, copiose impleri. Vid. *Anim.*
ad Aesch. L. I. p. 209. *Lect. Aristaen.* 288. Add.
 quae hac de praepositione tenenda monent *Moschop.*
περὶ σχεδ. Pag. 33. de *Synt.* p. 7. & *Georg. Le-*
cap. p. 57.

SECTIO UNDECIMA.

*In qua agitur de syllabis augmentativis ipsius
 significatus.*

Notandum, haec non esse adverbia, nec prae-
 positiones, nec particulas expletivas; ideo
 voco syllabas significationis augmentativas.

Igitur sunt particulae apud Graecos, quae
 praefixae dictionibus, praecipueque adiectivis,
 augent significationem.

1. Est ἄρι, ut ἀρίζηλος *valde dignus aemu-*
latione.

Exponitur quoque per ταχέως & εὖ in ἀρικύμων.
 Vid. *Hesych.* & ibi Not.

2. Est ἔρι, ut ἐρίδουπος *valde sonans.*

Adverbium esse statuit *Etymol. Mag.* παρὰ τὴν
 περὶ.

περὶ, ὃ σημαίνει τὸ περισσῶς. Idemque ἄρι Δωρικῶς dictum vult, pro περὶ in V. Ἀρίζηλος & proxime praecedenti V. Ἀρθρέμβολα. Sic quod poëtis ἀρίζηλος, id περὶζήλος in *Theoph. Simoc. L. IV. c. 13.*

3. Est βου, ut βούπεινα *immodica fames.*

Vid. *Etymol. V. βούπαις. Eustath. ad Il. N. p. 944: 17 seqq. & Salm. Proleg. in L. de Homon. Hyl. iatric. p. 3.*

4. Est ζα, ut ζάθεος *admodum divinus.*

Vid. Schol. *Apoll. Rhod. ad L. I. vs. 1029. & 1159. eademque in V. Etymol. Mag.*

Auget Δα in δάφεινος *caedis avidus.* Vid. *Etym. V. Δάσκιος. Eustath. ad Il. B. p. 173. princ. & Steph. Thes. L. Gr. Tom. I. p. 1870. E.*

5. Est λα, ut λακάνη *valde hians, patula.*

6. Est λι, ut λιπόνηρος *impense improbus.*

Num λα originem trahere dicemus ex λάν, pro λήν, quod *Hesych.* novit pro λίαν? ita certe existimat *Guietus.* Verum tam λα quam λι commentis Grammaticorum deberi contendit doctissimus *Dav. Ruhnkenius* Ep. I. Crit. Pag. 52. seqq. ubi & λιπόνηρος apud *Hesych.* cum *Valckenario* ortum iudicans ex scripturae compendio, emendat λίαν πόνηρος.

7. Est α ἐπιτατικόν, ut ἄξυλος *lignis abundans.*

Vid. *Etymol. Mag. V. ἀχύνετον, Schol. Nicandri ad Ther. vs. 3. Alexiph. vs. 174. Schol. Apoll. Rhod.*

Rhod. L. III. vs. 530. & Erotiani Gloss. Hippocrat. in V. ἀσήμεοις τόποις. De α isto ut vocant ἐπιτατικῶ & ἀντιφρασικῶ statuendum quid sit nuper pluribus docuit *Valck. Digress. a Theocr. p. 212 — 234.* Grammaticis qui intensive quidem hoc α interpretantur, re tamen ipsa vim ei privandi integram manere docent, accensendus *Etymologus V. Ἀθέσφατος. Diluc. Thuc. Audt. p. 349.* rationem haberi nolim loci *Plat. in Theaet.*

8. Augēt βρι. Vid. *Etymologum V. Βριήπυος & V. βριαρὸς.* nec non *Hesych. V. βρι,* & ibi Not. & H. Steph. Thes. Tom. I. p. 793. F.

9. Augēt βυ, ut βύκτης valde resonans Vid. iterum *Etymol. ista in V. Not. ad Hesych. V. βυκτάων. Hemsterh. ad Luc. Tim. c. 22. P. 135.* deque reliquis μορίοις ἐπιτατικοῖς *Etymol. in V. Αρ-θρέμβολα.*

10. Augēt Νη, ut νήχυτος late seu multum fluens. Vid. Schol. *Apoll. Rhod. ad L. III. vs. 530. Etymol. V. νη, νήχυτος & νήδυμος.*

Occasione huius doctrinae addo & istud, saepe in compositione augeri significationem vi dictionis praefixae, ut *μεγάδικος* cui in magnis fit iniuria, *πολυγράμματος* admodum literatus, *τηλέκλυτος* celebris, *longe inclutus*, &c.

Augēt in compositione praeter iam commemorata.

1. Ἰππος, ut *ἰππόπορνος* immane scortum, *ἰππογνώμων* magnanimus. Vid. Schol. *Soph. in Aiac. vs. 143. & Schol. Nic. in Theriac. vs. 696. Etymol.*

mol. V. ἵππομανής. *Eustat.* ad *Il.* N. p. 944. 15. *Salm.* in *Solin.* p. 471. b. & *Gatak.* *Advers.* *Post.* c. 10. pag. 503.

2. Στρουθός, ut *σρουθόπους longipes.* Vid. *Schol. Aristoph.* ad *Av.* vs. 875. 877.

3. Ζῶον, ut *ζωρὸς multos annos durans.* Vid. *Casaub.* ex *Eustathio Anim.* in *Athen.* L. X. c. 6. & aliunde deducentem *Etymol.* V. ζωρότερον.

4. Κῆτος, sed in fine, non ut reliqua caput constituens compositionis, ut *βαθυκῆτης, μεγακῆτης.* Adi *Celeb. Hemsterh.* ad *Luc. Tim.* c. 26. vs. 43. & ita *κητήεις* per μέγας & ὑψηλός expl. *Schol. Nicand.* *Ther.* vs. 60.

5. Τρίς in *τρίδουλος, τρίπρατος.* *Eust.* *Od.* E. 234. vs. 3. seqq.

6. Πέντε, ut *πεντεπένιχρος pauperrimus.* Vid. *Is. Voss.* ad *Pomp. Mel.* L. III. c. 7. p. 556.

7. Auget ἐπτὰ in ἐπτάδουλος. *Eust.* *Od.* E. 234. vs. 3. seqq.

8. Ἑνέα in ἐννεάγηρος aliisque. *Schol. Nicandri* ad *Ther.* vs. 882. Conf. *Not.* ad *Thuc.* L. II. c. 15. & *Hesych.* V. ἐννεάκροσσον.

9. Πάλιν in *παλίσκιος valde umbrosus.* Vid. *Anim.* in *Aesch.* L. II. P. 264. *Harpocrat.* V. *παλίνσκιον.* *Hemsterh.* in *Aristoph.* *Plut.* P. 545. seq. *Etymol.* notes & apud *H. Steph.* in *Thes. Lex.* V. *παλίσκιον* exponere per τὸ ὑποσκιαζόμενον ὑπ' ἄλλου, unde patescit augendi notio.

10. Εὖ in εὕρην i. e. *πολυπρόβατος,* *Schol. Apoll. Rhod.* L. I. vs. 49. Similiter in *εὕιχθους piscosus,* aliisque. Vid. *Anim.* ad *Aesch.* L. II. p. 420.

εὕ-

εὐήλιος, pro *apricus*, qui sole delectatur, est in *Philostr.* VI. Vit. Apoll. Tyan. c. 4.

SECTIO DUODECIMA,

Quae est de particulis significationem imminuentibus, aut negantibus.

1. Ὑπὸ minuit significationem, ut ὑπόχλωρος *subpallidus*.

2. ἀ 1. minuit significationem, ut ἀλύπως *citra molestiam*. 2. negat, ut ἄσorgος *affectu carens*.

Habitu quoque notat vitiosum, & pravum quid, ut ἄγλωσσος, ἀπρόσωπος, ἀπάτωρ, unde & saepe exponitur per κακῶς: ita ἀπλευρος; ἀτράχηλος, ἀφωνος, ἀπους, ἀχειρ, non eum modo denotant, qui pedibus, manibus ceterisque omnino caret, verum etiam qui aut pravae habet, aut dextre atque expedite uti nescit, ut nostrum *handeloos*. Vid. *Telet. Pythag.* apud *Stob.* Tit. CVI. pag. 573. Add. *Eust.* ad *Od.* Δ. 176. vs. 41. & de usu τοῦ ἀπάτωρ *Cel. Wesseling.* Obs. L. II. c. 10. Similiter ἀχρωμος & ἀχρώματος, pro ἀναιδής, qui *erubescere nescit*, & ut ait ille, *cui eiectus rubor attrita de fronte*. Prius habet *Artemid.* IV. *Oneir.* c. 44. & inde *Suid.* Alterum *Philo Jud.* de *Merc. Meretr.* non *Recip. extr.* & quod, uti

non

non alio quam *Suida* auctore novit *Stephan.* Thes. ita ingens apud Scriptores se offert istius generis compositorum copia, quorum nulla prorsus ibi cernas vestigia, in his ἀδέσμευτος apud *Demetr. Constantinop.* I. Ἱερακοσοφ. Pag. 6. quod prae aliis ideo produco, ut locum, prout distinguendum atque leg. puto, adponam, ἀποτίθενται, accipitres, ἐπὶ γῆς, οὐκ ἐλευθέρους τῶν δεσμῶν ἀφίεντες, μόνην τὴν διέξοδον τῆς ἐκκρινομένης κόπρου, διὰ τὸ τῆς χρείας ἀναγκαῖον, ἀδέσμευτον ἑῶντες, τριῶν ἡμερῶν ἢ τεττάρων τὸ πολὺ οὕτως τραφέντας — ἀφίενται τῶν δεσμῶν, καὶ &c. comma posui post ἑῶντες, & pro ἀφίεναι correxi ἀφίενται. Sed & turbata ibid. constituamus, εἰ δὲ συμβῇ ταύτην μὴ ἰσχύσαι τὴν τέχνην, τῷ τοὺς πατέρας αὐτῶν τὴν διακομιδὴν τῆς τροφῆς ἐκ χωρίου πλησίου τινὸς ποιουμένους, μὴ διαλείπειν φέροντας δαψιλῇ, ὥς μηδεμίαν εἶναι μήτε εἰς τὸν τῆς καλύβης αὐτῶν λόχον, μήτε τὴν τοῦ ὀρνέου φωνὴν, ἑτέραν τινὰ μηχανὴν κατ' αὐτῶν τοιάνδε προβάλλονται. Pro τὸ τοὺς πατέρας, scripsi τῷ τ. π. distinctionem post τροφῆς sustuli, pro φέρονται correxi φέροντας, eique subiunxi δαψιλῇ, quod legebatur post vocem φωνήν, atque τῷ μηδεμίαν subieci εἶναι, cui obfuisse videtur ultima syllaba αν & sequens εἰς, denique alterum quoque μήτε addidi, quod deerat ante εἰς, distinctione praeterea adhibita ante ἑτέραν. Paulo ante ibid. pro τοὺς ὀβελοὺς ἐγκατασπείραντες, una extrita litera leg. ἐγκαταπείραντες. Conf. *Er. Schmid.* ad Apocal. Cap. I. com. 8.

3. Νη 1. minuit significationem, ut νήπιος *infans*, unde μεγανήπιος *magnus infans*, *stolidus*,

elus, bardus. 2. negat, ut νήνεμος tranquillus, vento carens.

Huc & referendum foret *νε* in *νέποδες* sequenti *Etymolog.* in ea voce: verum negat *Hesych.* ex pri-
vante particula *νε* componi, sed notare *νηξιποδες*,
adeoque ex *νέω* nato. Conf. *Salmas.* in *Solin.*
Pag. 201. A. Aliter *Eust.* ad *Od. Δ. P. 176. vs.*
40. seqq. nec commemoratarum iam explicationum
ignarus. Conf. *Hoelzlin.* in *Apoll. Rhod. L. IV.*
vs. 1745. & *H. Steph.* *Thes. V. Νητρεκής.* Item
νο & *νω*, ut *νωδὸς dentes non habens.* Vid. *Ety-*
mol. V. ἀρθρέμβολα, νόσος, νωθρὴς, νῶκαρ, &c.

Negat *δυσ* redditurque *infelicititer, aegre, male*
in quoque interdum.

Negat & auctore *Er. Schmid.* ad *Matth. Cap.*
XII. 5. vocula *βε* in *βέβαιος, βέβηλος, & Βέχειρες*,
quod populi nomen, *Pomp. Melae Dyscheri* dicti,
ut *Lat. ve* in *vecors, vesanus, vepallidus, veiovis.*
Sed & plurimus & varius usus est *German. Belgar-*
umque huius praepositionis, de qua vid. *Ten Ka-*
te, II. Deel pag. 241. Col. I. & p. 52. remansit-
que in *Gallic. Bevue & Beboin.* Vid. *Gell. Lib.*
XVI. c. 5. & Macrobi. VI. 8.

Occasione quoque huius doctrinae hoc etiam
subnectam, saepe in compositione minui signi-
ficationem *vi dictionis praefixae*, ut *ὀλιγογνώ-*
μων negligens, κακόψυχος pusillanimis, βρα-
χύκωλος brevibus membris constans &c.

SECTIO DECIMA TERTIA,

*In qua agitur brevi manu de compositione
sincera ac pura.*

Compositionem sinceram ac puram dico, cum dictiones componentes suum genuinum ac nativum significatum conservant, ut ἰσόχορδος *aequalibus chordis constans*, λιπεσὴν ὠρ *deferens maritum*.

Sit Conon. Quotiescunque fit una dictio ex duabus per compositionem sinceram, tunc conservanda singularum significatio, & vox Latinis ex totidem componenda. V. Gr. ἰσοσθενὴς *aequipollens*, ἡμιτριταῖος *semitertianus*.

Sic παλιμπετὴς *retro volans*, παλιμβουλία *consilii iteratio*, *mutatio*, παλινῳδία *cantus priori contrarius*, ἀμαλόγος *confertim sermones caedens*, *garrulus*. Vid. *Salmas. in Trebell. Poll. Galien. P. 207. Βαθὺς profundus*, *pro vastus, magnus*. ut βαθυπόλεμος *fortis*, ἀνδρεῖος in *Pind. Pyth. II. 2. βαθύδοξος celeberrimus* Od. I. vs. 126. Conf. *Olear. ad Philostr. Vit. Apoll. Tyan. Lib. I. c. 4. Αὐτὸς ipse, solus*, αὐτόκριτος, ὃς αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν κρίσιν, prout explicat *Artemid. IV. Oneir. c. 74. & ita αὐτοκατάκριτος in Pauli Ep. ad Tit. c. III. com. 11. αὐτόμοιρος est μονόμοιρος, αὐτόξυλος μονόξυλος*. Vid. in utraque voce *Hesych.* & ibi Not.

Not. αὐθάδης *arrogans*, *sibi placens*, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων. αὐτάγνητος *suimet admirator*. Sed & saepe αὐτὸ notat *ipsissimum quid*, *genuinum*, & ut *Gloss. Vet.* expl. *putum*. Vid. *Grammat. Sangerman.* apud Cl. *Wesfel.* in *Addend. ad Herodot.* p. 377. 52. Cl. *Hemsterh.* ad *Luc. Tim.* c. 54. vs. 86. *Diluc. Thuc.* P. 377. quam & notionem in αὐθέκασος adoptat Cl. *Valcken.* ad *Eurip. Phoen.* vs. 497. Ipse alteram praetuleram *Anim.* ad *Aesch. L. I.* Pag. 60. Quid si utramque admittamus, & nunc *genuini* significationem operari dicamus, nunc alteram, quae μόνον *solum*, atque ἴδιον *infert*, quam & adgnoscat *Thom. Mag.* cui αὐθέκασος est ἰδιόρρυθμος; *Hesychius* autem ἰδιόρρυθμος expl. ἰδιότακτος. Conf. *Schol. Luc.* ad *Phalar.* I. c. 2. Tum qui αὐτὰ ἕκαστα διηγεῖται ὅποσα ἤσθετο, ut apud *Paus.* *Messen.* c. 20. extr. aut αὐτ' ἕκαστα λέγει, quod inter alios apud *Aristoph.* in *Lys.* vs. 1102. & tantummodo dicit, prout res quaeque se habet, neque ad fingendo auget, aut omittendo minuit, is genuina loquitur, & ἀπλῶς φράζει, quam locutionem reddo *Aesch. Suppl.* vs. 473. ubi perquam male legimus Αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλὰ πῶς φράσον. leg. ἀλλ' ἀπλῶς φράσον. pro quo eadem oppositione in *Prom.* vs. 948. ταῦτα — μηδὲν αἰνικτηρίως, Ἄλλ' αὐτ' ἕκαστ' ἐκφράζε. *Artemid.* IV. *Oneir.* c. 73. οἱ θεοὶ καὶ πάντες οἱ ἀξιόπιστοι, πάντα μὲν ἀληθῆ λέγουσιν, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἀπλῶς, ποτὲ δὲ αἰνίσσονται. & c. 74. τὰς ἐν τοῖς ὕπνοις γενομένας κρίσεις τῶν ὀνείρων, εἰ μὲν ἀπλαῖ ὥσι καὶ μὴ αἰνιγματῶδεις, αὐτοκρίτους εἶναι νόμιζε. Contrarius fere occurrit error in *Paus.* *Eliac.* P. 513. Ubi de aris in Eleorum foro legas, ὅτι

ὅτι εἰσὶν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ τῆς ἀγορᾶς οἱ βωμοὶ πλῆθος οὐ πολλοί. καταλύονται γὰρ οὐχ ἀπλῶς, ἅτε αὐτοσχεδίως οἰκοδομούμενοι. Scripserat haud dubie, καταλύονται γὰρ οὐ χαλεπῶς. quicquid enim pro tuenda lectione vulgata dicit *Kuhnii*, subsistere ea nullo pacto potest.

Σῦκον quo valeat in συκοφάντης, συκόπαις, συκωρὸς, συκόβιος &c. docet Schol. *Aristoph.* ad *Plut.* vs. 874. *Etymol.* V. συκοφάνται. *Suid.* voce eadem, & V. ἀποσυκάξεις. Sordidam avaritiam significat in συκοπρισῆς *ficium sector*.

Pulcritudinis concinnitatisque notionem ἑκατὸν addit τῷ ἑκατόμπεδον & ἑκατόνσεμνον. Vid. in priori *Harpocratonem*, ad alterum *Hesychium*, ibique *Cl. Alberti*.

Πᾶν quo valeat in πάνσεμνος & πάνσμικρος, quod ex *Platone* laudat *Pollux*, & extat *L. X. leg. P.* 671. ult. neminem latere potest.

Sunt & quaedam e verbis ἔχω, ἐθέλω & δίδωμι composita, ut ἔχεμυθῶ *silentium servo*, ἐχέκαλλος *pulcer*, ἐχέσαρκος *corpulentus*, ἐθελόκακος *de industria improbus*, ἐθελοκωφεῖν in *Procop.* IV. B. G. c. 12. & apud alios. Vid. *Not. ad Hesych.* Δωσιδικος *qui iudicio se permittit*. Conf. *C. F. Hachenberg.* Append. subiecta *Tractat. de Signific. Praepos. Graec. in Compos.*

Huc refer substantiva casu sexto iuncta suis adiectivis, ut πόνῳ πονηρὸς *improbissimus*, μεγέθει μέγας *maximus*, κάλλει καλὸς *formosissimus*, &c.

SECTIO DECIMA QUARTA,

In qua agitur de novis formis ex Comparatione ortis.

Non ago hic ex professo de Comparativis, quatenus sunt Comparativa; sed de iis tracto, prout novas formas procreant.

Dum autem novas formas dictionum quaero in gradibus comparationis, ecce variae occurrunt, quoniam omnes orationis partes apud Graecos comparantur.

1. Forma comparationis est nominum adiectivorum, eaque duplex, prima iuxta regulas, altera praeter regulas.

1. Comparantur adiectiva iuxta regulas, vel in *ότερος & ότατος*, ut *ένδοξος, ένδοξότερος, ένδοξότατος*; vel in *ώτερος & ώτατος*, ut *Φρόνιμος, Φρονιμώτερος, Φρονιμώτατος*.

Vel in *στερος & στατος*, ut *χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος*; vel in *τερος & τατος*, ut *εύρως, εύρύτερος, εύρύτατος*.

2. Comparantur adiectiva praeter regulas, vel in *ων & τος*, ut *άγαθος, άμείνων, άγαθώτατος*, vel in *ων & στος*, ut *άγαθος, άρείων, άριστος*.

2. Forma comparationis est nominum substantivorum, ut κέρδος, κερδίων, κέρδιστος *lucrum, lucrosior, lucrosissimus.*

3. Forma comparationis est Pronominum, ut αὐτός *ipse*, αὐτότερος *magis ipse*, αὐτότατος *ipsisissimus.*

Comparativum αὐτότερος ab *Epicharmo* adhibitum, ex *Apoll. Alexandrini* libellis MSS. nuper docuit Cl. *Valcken*. Adnot. in Argum. *Adonias. Theocriti* 207. Alia praeterea in positis exemplis melius atque rectius potuissent doceri; sed quae quia neminem Grammatices paulo peritiorem morari poterunt, non attingemus. Ad 2. Comparativorum formam referri posset οἰκτισος ab οἶκτος, quod pro Superlativo habent omnes; verum adiectivum est verbale ab οἰκτιζέσθαι, atque acuendum in ultima. *Suidas* certe οἰκτισον, l. οἰκτισόν, expl. ἐλσεινόν, & *Hesychius* Οἰκτισα, ἐλσεινά, ubi Not. subiectae edit. *Schrevel.* monent, *Salmas.* itidem correxisse οἰκτισα. Nova Editio ei, ut, quos laudat, reliquis V. V. D. D. tribuit οἰκτισα. Simile quid de ἐξάγισος notavi Anim. ad *Aesch.* L. II. P. 327.

4. Forma comparationis est Verborum, ut Φέρω *fero*, Φέρτερος *feracior*, Φέρτιστος *feracissimus.*

5. Forma comparationis est Participiorum, ut ἐρρώμενος *robustus*, ἐρρώμενέστερος *robustior*, ἐρρώμενέστατος *robustissimus.*

6. Forma comparationis [est Adverbiorum,]

rum,] ut ἐγγύς *prope*, ἐγγύτερος, *propior*,
ἐγγύτατος *proximus*.

7. Forma comparationis est Praepositionum,
ut ὑπὲρ *supra*, ὑπέρτερος *superior*, ὑπέρτατος
supremus.

SECTIO DECIMA QUINTA,

*In qua de variis nominum numeralium
formis.*

Nostra haec Methodus suam quoque extendit
curam ad vocabula illa, quae numerationi
inserviunt, ut Linguae Graecae studiosos ab
omni parte adjuvet.

Observandum, numeros esse alios Cardina-
les, qui proprie numerationi serviunt; alios
Ordinales, qui praecipue indicant ordinem.

ARTICULUS PRIMUS,

*In quo Methodus exercet ingenium circa
numeros Cardinales.*

1. En quo pacto operandum. Memoriae
mandandae sunt unitates usque ad decem, εἷς,

H 2

δύο,

δέκα, τρεῖς, τέσσαρες, πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτώ, ἑννέα.

2. Post emensas has novem monadas, iam habes decadas, seu denarios: primus denarius vocatur Graece δέκα, vel δεκάς.

3. Supra decem usque ad viginti liberum tibi praefigere maiorem numerum, aut minorem, hunc in modum: ἑνδεκά, vel, δέκα ἐν; sic δώδεκα, vel δέκα δύο &c.

4. Viginti dicunt Graeci εἴκοσι, quae est secunda δεκάς, hoc est alter denarius.

5. Praefige maiorem numerum, et sequatur minor, ut εἴκοσι ἐν, εἴκοσι δύο &c. usque ad triginta.

6. Triginta Graecis τριάκοντα, quae est tertia δεκάς, seu tertius denarius, & rursus hic major numerus praeit, & minor sequitur, ut τριάκοντα καὶ ἐν, τριάκοντα καὶ δύο, &c.

Sit Canon vere aureus: a *triginta* usque ad *centum* omnes decades formabis in άκοντα, vel in ήκοντα. Sic τεσσαράκοντα *quadraginta*, πενήκοντα *quingenta*, ἑξήκοντα *sexaginta*, ἑβδομήκοντα *septuaginta*, ὀγδοήκοντα *octoginta*, ἑννεάκοντα *nonaginta*.

Cardinalia pro Ordinalibus nonnunquam adhiberi; & contra Ordinalia pro Cardinalibus, monent *Diluc. Thuc. Pag. 811. seq.*

7. Pertingis hic ad *centum*, Graece ἑκατόν.

Su-

Supra primum centenarium procedendo numerabis, ut iam diximus, praemisso centenario, & monadibus & decadibus sic:

Εκατὸν καὶ ἓν *unum supra centum.*

Εκατὸν καὶ δύο *duo supra centum.*

Εκατὸν καὶ δέκα *decem supra centum.*

Εκατὸν καὶ εἴκοσι *viginti supra centum.*

Εκατὸν καὶ τριάκοντα *triginta supra centum.*

Εκατὸν καὶ τεσσαράκοντα *quadraginta supra centum.*

Et sic deinceps usque ad *ducenta*, repetitis iis, quae in primo centenario.

8. *Ducenti* Graece *διακόσιοι*.

Sit Canon. Numerus ducentessimus exit in *όσιος*, ut *διακόσιος ducentessimus*, & *διακόσιοι ducenti*.

Qui *διακόσιος* in singulari dixerit, non novi; *ducentessimus* Graecis est *διακοσιοσός*, non *διακόσιος*, & tamen Auctorem ita pergentem videas.

Sit & alter Canon. Omnes centenarii deinceps desinunt in *όσιος* usque ad mille, hunc in modum: *τριακόσιος trecentessimus*, *τεσσαρακόσιος*, vel *τετρακόσιος quadringentesimus*, *πεντακόσιος quingentesimus*, *έξακόσιος sexcentessimus*, *έπτακόσιος septingentesimus*, *οκτακόσιος octingentesimus*, *έννεακόσιος nongentesimus*.

9. *Mille* Graecis *χίλιοι*.

Sit Canon. Millenarii desinunt in *ίλιοι*, ut

δισχίλιοι *bis mille*, τρισχίλιοι *ter mille*, τετρακισχίλιοι *quater mille*, πεντακισχίλιοι *quinquies mille*, εξακισχίλιοι *sexies mille*, επτακισχίλιοι *septies mille*, οκτακισχίλιοι *octies mille*, εννεακισχίλιοι *novies mille*.

10, Μύριοι *decies mille*.

Sit Canon. Myriades, feu decades millenariorum definunt in ύριοι, ut δισμύριοι *bis decies mille*, id est *vicies mille*, τρισμύριοι *ter decies mille*, id est *tricies mille*, τετρακισμύριοι *quater decies mille*, id est *quadragies mille*, πεντακισμύριοι *quinquies decies mille*, id est *quinguagies mille*, εξακισμύριοι *sexies decies mille*, id est *sexagies mille*, επτακισμύριοι *septies decies mille*, id est *septuagies mille*, οκτακισμύριοι *octies decies mille*, id est *octogies mille*, εννεακισμύριοι *novies decies mille*, id est *nonagies mille*.

11. *Centum millia* Graece δεκακισμύριοι.

In utraque Edit. legitur εκατοντακισμύριοι, & mox iterum male εκατοντακισμυριοσος *centies milliesimus*, cui substitui δεκακισμυριοσος, uti heic δεκακισμύριοι.

ARTICULUS SECUNDUS,

*In quo Methodus exercet ingenium circa
numeros Ordinales.*

Ordinalium hae sunt formae:

1. Forma est in τος. Πρῶτος *primus*.

Excipitur ab hac forma δεύτερος *secundus*.

Τρίτος *tertius*, τέταρτος *quartus*, πέμπτος
quintus, ἕκτος *sextus*.

Excipitur ἑβδομος *septimus*, excipitur &
ὀγδοος *octavus*.

Ἐννατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος
undecimus &c. usque ad viginti.

2. Forma est in σος, ut εἰκοσος *vigesimus*.

Sit Canon aureus. Decades omnes a viginti
ad centum desinunt in σος in Ordinalibus, ut
τριακοςος *trigesimus*, τεσσαρακοςος *quadrage-*
simus, πεντηκοςος *quinquagesimus*, ἑξηκοςος
sexagesimus, ἑβδομηκοςος *septuagesimus*, ὀγ-
δοηκοςος *octogesimus*, ἑννεηκοςος *nonagesimus*,
ἑκατοςος *centesimus*.

Continuatur Canon in sequentibus, ut cen-
tenarii gaudeant terminatione σος in Ordinali-
bus, sic,

Διακοσιοςος *ducentesimus*, τριακοσιοςος *ter-*
centesimus, τετρακοσιοςος *quater centesimus*,

πεντακοσιοςὸς *quingies centesimus*, ἑξακόσιο-
 σὸς *sexies centesimus*, ἑπτακοσιοςὸς *septies cen-*
tesimus, ὀγδοηκοσιοςὸς *octies centesimus*, ἑννεα-
 κοσιοςὸς *novies centesimus*, χιλιοςὸς *millesi-*
mus.

Continuatur etiam Canon hoc loco, ut
 millenarii [definant] in σὸς in Ordinalibus,
 sic,

Δισχιλιοςὸς *bis millesimus*, τρισχιλιοςὸς *ter*
millesimus, τετρακισχιλιοςὸς *quater millesi-*
mus, πεντακισχιλιοςὸς *quingies millesimus*,
 ἑξακισχιλιοςὸς *sexies millesimus*, ἑπτακισχιλι-
 οςὸς *septies millesimus*, ὀκτακισχιλιοςὸς *octies*
millesimus, ἑννεακισχιλιοςὸς *novies millesimus*.

Μυριοσὸς *decies millesimus*.

Continuatur quoque & hic Canon, ut My-
 riades, hoc est decades millenariorum in Ord-
 inalibus definant in σὸς, ut,

Δισμυριοσὸς *vicies millesimus*, τρισμυριοσὸς
trices millesimus, τετρακισμυριοσὸς *quadra-*
gies millesimus, πεντακισμυριοσὸς *quingagies*
millesimus, ἑξακισμυριοσὸς *sexagies millesimus*,
 ἑπτακισμυριοσὸς *septuagies millesimus*, ὀκτα-
 κισμυριοσὸς *octogies millesimus*, ἑννεακισμυριο-
 σὸς *nonagies millesimus*, δεκακισμυριοσὸς *cen-*
ties millesimus.

Neutrum Ordinalium adhibetur quoque interdum
 οὐκ adverbiorum Numeralium, ut V. G. δίδοναι

τε δεύτερον, ἢ τὸ πλέον τρίτον τῆς ἡμέρας &c. pro
δὲς ἢ τρίς.

Tum nova quoque inde oritur forma Nominum,
& quidem 1. adiectivorum in αῖος, ut δευτεραῖος,
τριταῖος &c. i. e. qui secundi tertiive est diei. Vid.
Philologos ad Joann. c. XI. com. 39. Not. ad Xen.
V. K. A. Pag. 372. & VI: 477. Substantiva
2. inde nascuntur in ὺς, ut τριτὺς ternio, τετρακτὺς
quaternio, χιλιοσὺς millio.

ARTICULUS TERTIUS,

*In quo extant variae formae dictionum ad
numeros pertinentium.*

1. Forma est in ἄς, accentu in ultima Gra-
vi, ut μονὰς unitas, δυὰς duitas, τριὰς trini-
tas, δεκὰς denarius, ἑκατοντὰς centenarius,
χιλιὰς millenarius, μυριάς decies millenarius
&c.

Ἐνὰς unitas, pro μονὰς est in Plat. Phil. pag.
73. H.

2. Forma est in όος, contracte οὺς, ut ἁ-
πλόος, ἁπλοῦς simplex, διπλόος, διπλοῦς du-
plex, τριπλόος, τριπλοῦς triplex, τετραπλόος,
τετραπλοῦς quadruplex.

Sit Canon. Adiectiva Numeralia in όος,

contracte οὖς, significant duplicationem, seu multiplicationem, & redduntur Latine per adiectiva in *ex*, ut *simplex*, *duplex*, *triplex*.

3. Forma est in ἡς, ut διμερὴς *bipartitus*, τριμερὴς *tripartitus*, τετραμερὴς *quadripartitus*.

Sit Canon. Adiectiva in ἡς Gravata, & orta a Numeralibus innuunt partitionem, seu divisionem.

4. Forma est in ἄσιος, ut διπλάσιος *duplus*, τριπλάσιος *tripplus*.

Sit Canon. Adiectiva orta a Numeralibus, & exeuntia in ἄσιος significant pondus, intelliguntur de gravitate proprie, & deinde generatim.

Quo auctore statuat Noster, proprie dici de gravitate, nescio. Ceterum accipiuntur quoque pro Numeralibus in ὅος, οὖς. Vid. Lexica in διπλάσιος, τριπλάσιος &c. Tum eiusdem est significationis forma in ασίων, ut διπλασίων, τριπλασίων &c.

5. Forma est in μηνος, ut δίμηνος *bimestris*, τρίμηνος *trimestris* &c.

Sit Canon. Nomina in μηνος adsignificant menses.

6. Forma est in ενος, ut ἐνάενος *anniculus*, διένος *bimus* &c.

Sit Canon. Nomina in ενος adsignificant annos.

7. For

7. Forma est in *ετής*, ut *διετής biennis*, *τριετής triennis* &c.

Sit Canon Nomina in *ετής* in Numeralibus adsignificant annos, ut quae ab *έτος* descendunt.

Uti praecedens forma ex *ένος annus* producitur, sic ex *έτος annus* alia, praeter iam commemorata, nascuntur nomina in *έτηρος*, ut *πενταέτηρος quinquennalis*, *δεκαέτηρος decennalis*, &c. & hinc substantiva in *ετηρίς*, ut *πενταετηρίς quinquennium* &c. Vid. *Eust.* ad Il. B. Pag. 186. sub princ. & 257. seq. Plura ex Numeral. composita vid. in *Hacken-berg.* Append. p. 161. seq.

1. Forma est in *ήσιος*, ut *έπετήσιος annuus*, *durans toto anno*, vel *anniversarius*.

Sit Canon. Numeralia, quae descendunt ab *έτος*, & desinunt in *ήσιος*, significant durationem, aut iterationem.

ARTICULUS QUARTUS,

In quo adverbia Numeralia comprehenduntur.

1. Forma est in *αξ*, ut *άπαξ semel*.

2. Forma est in *ις* Gravatum, ut *δις bis*, *τρις ter*.

3. For-

3. Forma est in *ένις*, ut *τετράνις quater*, *πεντάνις quinquies*.

Sit Canon. Hae tres terminationes *αξ*, *ις*, *ένις*, significant vices, seu quot vicibus, seu quoties.

Loco horum adverbiorum Neutrum quoque usurpari Ordinalium, dictum ad Articulum Secundum.

S E C T I O XVI.

In qua Methodi praxis omnibus retegitur, seu exhibetur.

Frustra esset Methodus, si usum ac praxin Methodi denegarem; itaque sic meam mentem aperte declarabo.

1. Assume radicem & eam pone in medio.
2. Muta terminationem radiceis, & habebis novas formas.
3. Aptabis cuilibet terminationi suam propriam atque aeternam significationem, hunc in modum:

Radix *ος*

Derivata *ία* habitus, *έω* agere &c. *μα* opificium &c. *μος*, *μιος*, *μη*, *μων*, *ις*, *ία*, *ιμος*, *της*, *τηρ*, *τωρ*, *τήριον*, *τρον*, *τέον*, *τὺς*, *τρικ*, *τρια*, *τείρα*, *θρα*, *τρα*, *τήριος*, *τὸς*, *ςὸς*, *κὸς*, *ίσκος*,

ἰσκος, ἰλος, αξ, ιξ, ας, ᾶς, μνος, ις, σκη,
 ἥιον, ὑλλιον, έον, ἰδιον, ιον, αἶος, εἶος, εὖς,
 ιος, κός, ινος, άτης, δης, ων, διος, νη, όεις,
 ώνιος, τέος, ρός, ῶος, ιλος, ἥσιος, ειδής,
 ίεια, αινα, οινα, εἶον, ία, οσύνη, ἤς, άκίς,
 αξ, ας, δην, δον, θεν, ως, ξε, ου, σε, ἦ,
 οἷ, αι, &c.

Sic habebis ab una radice octoginta formas,
 si sit foecunda; sin autem sit radix sterilis,
 pauciores obtinebis formas, sed tamen ali-
 quas.

4. Coniunge omnia istaec, & rationem sub-
 ducas ita apud te: possum unius horae spatio
 addiscere quinquaginta Radices; iam vero
 quaelibet Radix subministrat quindecim formas
 plus minus; itaque quinquagies quindecim vo-
 cabula discere possum una hora &c. Si cen-
 tum discas Radices, in duplum excrescet dictio-
 num moles.

His ita constitutis, vident omnes, *vi huiusce
 Methodi*, innumera vocabula memoriae man-
 dari posse vel temporis momento, si modo rite
 mente ac recordatione teneamus 1. Formas.
 2. Canones cuilibet formae applicatos a me.

Ea sunt, quae ad Methodum pertinent.
 Istaec meditatus fueram in meos proprios usus;
 sed efflagitantibus amicis, publici iuris nunc
 facio: si vultis me convenire, ostendam, at-
 que depingam in tabula mathematica huiusce
 Me-

Methodi seu praxim, seu usum, ex quo non poenitendam nostram operam sentietis. Utamini omnes, qui vel indoctos nacti estis Praeceptores; vel eruditos fortiti equidem, sed male animati pro tempore fuistis erga studia Graeca; quae cito, tuto ac iucunde ad laetum exitum perducemus, non vero aerumnabili labore, ut fieri assolet, quemquam defatigabimus. Vos vitae ante actae iacturam refarcire omnino potestis, si vultis. Valete, & ut Graeco more vos salutem, χαίρετε.

Μόνῳ τῷ Κρείττονι δόξα.

I N D E X I.

Vocum quarundam, quae in Auctario expli-
cantur. Praefixus asteriscus denotat verba
in H. Steph. Thes. L. Gr. aut omissa,
aut auctoritate destituta.

A.

* Ἀγαλματίας. 50. * Ἀδέσμευτος. 108. * Ἀδυναμεῖν. 18. * Ἀλωπεκίς. 46. Ἀμφαγνοεῖν. 68. Ἀμφί. 68. οἱ ἀμφὶ
τὸ 6. Ἀμφιγνοεῖν. 68. Ἀνὰ. 69, 70. Ἀνανέειν. 70. Ἀνανεύειν. ibid. Ἀνάνευσις. ibid. Ἀνανήξασθαι. ibid. * Ἀναπαιδεύειν. 69. * Ἀναφοβεῖν. ibid. * Ἀνεπιστρεφεῖν. 15. * Ἀνερυθριᾶν. 69. * Ἀνερυθριάσας. ibid. * Ἀνταριθμεῖν. 71. Ἀντέχεσθαι. ibid. Ἀντὶ. 71. * Ἀντιπερᾶν. 71. * Ἀντιπλέειν. ibid. * Ἀντισιωπᾶν. ibid. * Ἀντιτοξεύειν. ibid. Ἀπαγλαΐζειν. 73.	* Ἀπαλλακτιᾶν. 9. Ἀπλῶς φράσαι. III. Ἀπὸ. 6, 66, 72. Ἀποκινδυνεύειν. 66. Ἀποκρατεῖν. 73. * Ἀπομαχεῖν. 67. * Ἀπομεσῶσαι. 73. Ἀπομιμεῖσθαι. 63. * Ἀπομισεῖν. 66. Ἀπόμισθος. 67, 68. Ἀπομιμνήσκειν. 66. Ἀπομνημονεύειν. ibid. * Ἀπομυθῶσαι. 82. * Ἀποπολεμεῖν. 64. Ἀποπονεῖν. 75. * Ἀποπράττεσθαι. 72. Ἀποργῆς. 73. * Ἀποσωρεύειν. 75. Ἀσεβεῖν. 12. Ἀσεβῆς. 12. * Ἀσυμβολεῖν. 17. Ἀυθέκαστος. III. Ἀυτὰ ἕκαστα. ibid. * Ἀυτόκριτος. 110. Ἀυτὸς. ibid. * Ἀφρονεῖν. 13, 18. * Ἀφρο-

- * Αφρονεύεσθαι. 13.
- * Ἀχρώματος. 107.
- Ἀχρωμος. *ibid.*

Γ.

Γλίχεσθαι περί τοῦ. 96.

Δ.

- Διὰ. 75.
- Διαβαίνειν. 76, 77.
- Διακωλύειν. 75.
- Διάλευκος. 77.
- * Διαμμοιρηδὰ. 60.
- Διαπέμψασθαι. 78.
- Διαπλέκειν τὸν βίον. 76.
- Διαπλέειν τὸν βίον. *ibid.*
- Διατρέχειν. 75.
- Διαφάινειν. 102.
- Διαφθείρεσθαι. 77.
- Διέρχεσθαι. 75, 78.
- * Διορμίζειν. 77.
- * Δογματίας. 50.

Ε.

- * Εγκαταπείρειν. 108.
- Εἰς. 78.
- Ἐκ. 79.
- Ἐκατον. 112.
- * Ἐκβιος. 82.
- * Ἐκβλέπειν. 83.
- * Ἐκδοκεῖν. 79.
- Ἐκκαλεῖν. 79.
- Ἐκκλητεύεσθαι. 80.
- * Ἐκκοσμεῖν. 79.
- * Ἐκμυθῶσαι. 82.
- Ἐκπαλαίειν. 79.

Ἐκπολεμεῖν. 19.

- * Ἐκπροθυμεῖσθαι. 80.
- * Ἐκσωρεύειν. *ibid.*
- Ἐν. 83.
- Ἐν οὐδέν. 85.
- Ἐνδυσυχῆσαι. 65.
- Ἐννεάγηρος. 106.
- Ἐξ. 6, 79.
- * Ἐξαθροίζειν. 65.
- Ἐξαμαρτάνειν. 13.
- * Ἐξανθρακῶσαι. 82.
- * Ἐξαπέιδειν. 80.
- * Ἐξορᾶν. 83.
- Ἐξεκκλησιάζειν. 80.
- * Ἐξορμίζειν. 65.
- Ἐπὶ. 84.
- Ἐπιδεῖν. 86.
- Ἐπιδιακρίνειν. 65.
- * Ἐπιθάπτειν. 85.
- Ἐπικρίνειν. *ibid.*
- Ἐπιτρίβειν. 86.
- Ἐπιχειλῆς. 84.
- * Ἐπτάδουλος. 106.
- * Εὐκατέακτος. 12.
- Ἐυσεβεῖν. 12 *seqq.*
- Ἐυσεβῆς. *ibid.*

Ζ.

- * Ζυγανὸς. 49.

Θ.

- * Θησαυρώδης. 47.

Ι.

Ἰχθυώδης. 47.

Κ.

Κακοτεχνεῖν. 16.
Κατὰ. 6, 87.

Κα-

Καταδικάζειν. 89.
 Κατακοιμῆσαι. ibid.
 Κατακοιμίσαι. ibid.
 Κατακρίνειν. ibid.
 * Κατακυβισῆσαι. 88.
 Καταμανθάνειν. 87.
 * Κατάσσειν. 12.
 * Κατατεμαχίζειν. 87.
 * Κατασκιρτήσαι. 88.
 * Καταχορεύειν. ibid.
 Καταφαγὰς. 50.
 * Καταφύξιμος. 30.
 * Κατεάγειν. 11.
 * Κατεάσσειν. 12.
 * Κομματίας. 50.
 * Κριανὸς. 49.

Λ.

* Λαοσεβής. 14.
 Λυτήριος. 32.

Μ.

Μετὰ. 90.
 Μετακαλεῖσθαι. ibid.
 Μεταπέμψασθαι. ibid.
 Μετέρχεσθαι. ibid.
 * Μιξ. 63.

Ν.

Νέποδες. 109.
 Νίψασθαί τι εἰς. 79.

Ο.

Οἱ ἀμφὶ, περὶ το 6.
 * Οἰκτις. 114.

Π.

Παρά. 90. αἰ τ'
 Παραβιάζεσθαι. 93.
 Παραβοηθεῖν. 94. *
 Παραγράφεσθαι. 93.
 παροπλίζεσθαι. ibid. *
 Περί. 95. αἰ περὶ το
 6, 96.
 * Περίζηλος. 104.
 Περιῖσασθαι. 97.
 Πέριξ. ibid.
 Πλέκειν χρόνον. 76.
 Πλοῦς τῆς ζωῆς. ibid.
 Πρὸ. 97.
 * Πρόβαθυσ. 98.
 * Προκηρύσσειν. ibid.
 * Προῤῥήγνυσθαι. ibid.
 Πρὸς 99. τὰ πρὸς τοῦ
 15.
 * Προσκλαίειν. 98.
 * Προτύπτειν. ibid.

Σ.

* Σκορπιανὸς. 49.
 Στόχος. 17.
 Συγκαλύψασθαι. 100.
 Συλλαμβάνειν. ibid.
 Συμβᾶν. 16.
 Συμφέρειν. 5.
 Συμφορὰ. ibid.
 Σὺν. 99.
 * Συνάλλεσθαι. 100.

Τ.

Ταυρία. 46.
 * Ταυριανὸς. 49.
 * Ταχυήρης. 49.

Ι

Υ.

Τ.

- Ἰπὲρ. 101.
- Ἰπὸ. ibid.
- * Ἰπολέγειν. 102.
- * Ἰποπλήθειν. 103.
- * Ἰπασέσηρος. 26.
- Ἰποτύπτειν. 98.

Φ.

- Φαγὰς. 50.
- Φεύξιμος. 30.
- * Φῶνός. 18.

Ω.

- ᾠτοκάταξις. 29.

I N D E X I I.

Scriptorum Veterum, qui in Auctario explicantur aut emendantur.

A.

Aelianus. 82, 98.
Aeschylus. 13, 89, 111.
Apollonius Tyaneus. 9,
 10, 85.
Aristophanes. 100. bis.
Artapanus. 13.
Artemidorus. 14, 20,
 85. bis.
Athenaeus. 71.

C.

Clearchus. 82.

D.

Demetrius Constantino-
 politanus. 87, 95,
 98, 108.

E.

Ephippus in Praef.
Eustathius. 29.
Etymologicon Edit. 56.
Etymologicon MS. 81.
Euripides. 10, 16, 18,
 50, 65, 81, 82, 91,
 95, 97, 99.

G.

Galenii glossae. 101.
Georgius Lecapenus. 59.

H.

Harpocraton. 68.
Helladius. 22, 23.
Herodotus. 71, 73, 76,
 81, 86, 88, 96.
Hesychius. 13, 16, 70.
 bis. 74. bis. 102.
Horatius. 63.

I.

Ion. 78, 79.

L.

Longus. 75.
Lucianus. 74, 88.
Lysias in praef. 77.

M.

Marcus. 90, 92.

P.

Paulus Apostolus. 69.

Pausanias. 71, 85, 94.
bis. 112.

Philostratus. 6, 9, 10,
26, 47, 50, 60, 66,
74, 82, 95, 97, 100.

Phrynichus. 50.

Plato. 64, 82.

Polybius. 102.

S.

Scholiastes

Apoll. Rhodii. 64.

Demosthenis. 68.

Thucydides in praef.

Sophocles in praef.

Sosipater. ibid.

Stobaeus. 81.

Suetonius. 80.

Suidas. 12, 67, 76,
83, 114.

T.

Theopompus Chius. 95.

———— Comicus in
praef.

Thomas Magister. 12.

Thucydides in praef. ali-
quoties, 17, 80, 96.

X.

Xenophon. 16, 70, 74,
75, 76, 77, 80, 86,
90, 102. bis.

Bayreuther
Stadtbibliothek
MÜNCHEN

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ρ. 34. 11. Galen Ierneya. c1. τὸ ποιητικόν καὶ τὸ δηλωτικόν,
καὶ τὸ ἐπισκευτικόν, διχῶς ἕκαστον λέγεται, τὸ μὲν ἀπλῶς, τὸ
ἐν τῷ νῦν. οὐκ ἔστιν ὅμως ἀσυνεπὴς καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀπλῶς
διχῶς λέγεται, τότε διὰ παντός, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ παλί

500.-
(März 85)

X

III

92

Cattier, Philippe

Gazophylacium Graecorum

Lugdunum Batavorum 1809

L.gr. 33 h

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10584841-0